PART XIV.] [चतुर्दशो भागः ।

। श्रीरस्तु ।

SRÎ BÂLAMANÔRAMÂ

WITH

SIDDHÂNTA KAUMUDÎ

A NEW EDITION.

MAINLY BASED ON THE VARIOUS READINGS PREVALENT IN SOUTHERN INDIA, CRITICALLY EXAMINED BY PUNDITS.

UTTARÂRDHAM.

॥ श्रीबालमनोरमा ॥

। सिद्धान्तकौमुदीसहिता ।

दाक्षिणात्यानेकमहनीयकोशस्थपाठानुसारेण विद्वद्भिः सम्यक् परिशोधिता ।

॥ उत्तरार्धम् ॥

EDITED AND PUBLISHED BY

S. CHANDRASEKHARA SASTRIGAL,

TEPPAKULAM, TRICHINOPOLY.

PRINTED BY BR. JOSEPH S.J.,

AT THE ST. JOSEPH'S INDUSTRIAL SCHOOL PRESS, TRICHINOPOLY.

1911.

A Part of 48 pp. 8 Annas.]

SELECTED OPINIONS.

त. गणपतिशास्त्री, क्यूरेटर्, अनन्तशयनम्—"श्रीमन्तश्चन्द्रशेखरशास्त्रिणः, भवद्भिः संशोध्य मुद्र्यमाणाया बालमनोरमायाः पञ्चविंशपर्यन्तान् भागान् परितुष्टेन मनसा पर्यैक्षिषि । सा हि सिद्धान्तकौमुदीव्याख्यास्वन्यतमा कृच्छ्रविसंरानीयगहनार्थग्रन्थिसान्द्राणां सिद्धान्तकौमुदीगतानां पाणिनिसूत्रव्याख्यानवाक्यानां सर्वेषामर्थं सूत्रत आनीय प्रौढमनोरमा शब्देन्दुशेखरवीथीविहारकुतूहलजनिकया सुकुमारसरसया भङ्ग्या सम्यग्बोधयितुं समर्था बालपरमकारुणिकी 'अध्यापकनिरपेक्षा' इत्यपि नामधेयं मुक्तसंशयमर्हति । एनां वर्षपूगात् प्राग्द्रमिळग्रन्थलिप्या मुद्रणगोचरमंशतः कथञ्चिदासाद्य तिरोहितां बिदितवता मया चिन्तितम्—अस्या वाग्विस्तरगुर्व्या उक्तलिप्यापि सामग्र्येण मुद्रणे बहुद्रव्यव्ययसापेक्षत्वादशक्ये, दूर एव कृत्स्नभूमण्डलोपयोगानुगुणं देवनागरीमुद्रणं प्रति प्रत्याशेति । सेयं प्रत्याशा न केवलमुन्मीलिता भवद्भिः, किन्तु फलप्रान्तभूमिमपि नीतप्रायेत्यस्य महतो लोकोपकारस्य संस्कृतभक्तवर्गः सर्वो, मन्ये ऋणं भवद्भ्यो धारयते । संशोधनञ्च ग्रन्थस्य भवद्भिः सम्यग्विहितं पश्यामि । मूलव्याख्याविभागविन्यासगतस्याक्षरसम्बद्धस्य पत्रकृतस्य वा गुणस्य पुस्तके संविधानमत्यन्तं वो रमणीयम् ।"

कविभूषणः श्री. ति. अ. ति. कुमारताताचार्यः निजाशयममायमावेदयते—

"दैवी वाण्यमला पुमर्थरचनावैशारदीशालिनी सापि व्याकृतिसंस्कृतैव घटते भावस्य संसूचने ।
एषा पाणिनिदर्शितैव सुलभा तां गूढभावामिमां व्याख्यान्ती ननु वासुदेवकृतिनः प्रार्थ्या कवीन्द्रैः कृतिः ॥
जयतु निगमराशेस्तुङ्गमङ्गं धरण्यां जयतु कलिहतस्याप्यस्य रक्षाऽसदक्षा ।
कथमिव तदुपायव्यापृतस्साधुलोकस्सुमतिभिरुपलभ्यो नाधुनाऽऽख्यातविज्ञाः ॥"

अयि प्रेष्ठाः! श्रीचन्द्रशेखरवर्याः! "अवालोकिषतास्माभिर्भवद्भिर्मुद्रयितुं देवनागराक्षरैरुपक्रान्तायाः वासुदेवाध्वरिकृतेः श्रीमत्याः बालमनोरमायाः त्रयो भागाः । इयं हि कृतिः कौमुदीजिज्ञासमानानां महत्यायुपकृतये प्रभवतीति सत्यमातिष्ठामहे । अतोऽस्या मुद्रणे व्यापृतान् श्रीमतोऽपि निर्मायमुपतिष्ठामहे । यतोऽद्य विरलास्सद्व्यवसायशालिनस्सुरभारतीप्रचारसम्पादनहेवाकायत्तचित्ता विद्वांसः । तदियमितो नातिचिरान्निष्प्रत्यूहोपसर्गमासादयतु पूर्तिमभङ्गुरेणालोकेन लोकैकेश्वरस्य परमकरुणाकरस्य श्रीमतो नारायणस्येति प्राध्वमाशास्महे" इति ॥

बङ्गळूर्नगरविराजमानचामराजेन्द्रसंस्कृतपाठशालायां व्याकरणशास्त्राध्यापकः, निजगिल्ल करिगिर्याचार्यः सानन्दमावेदयते—

"मनोज्ञपदविन्यासा वल्गुभावा मनोरमा । चित्तेभ्यो रोचतां सर्वविदुषां गुणदर्शिनाम् ॥

सेयं बालमनोरमा मयाद्यावालोकि । या दुर्ग्रहानप्यर्थान् विना प्रयासं सुकुमारतरपदसन्दर्भैरेव ग्राहयन्ती प्रक्रियाश्च तत्र तत्र नातिसंक्षेपं विवृण्वती तत्वबोधिन्यादिप्रौढप्रबन्धानप्यतिशेत इति श्रुतिपथमुपनीततया समुत्पादितदिदृक्षापि देवनागरैरमुद्रिततया चिराय सुलभदर्शना नाभूत् । सम्प्रति सुन्दरैरक्षरैश्चारुतरपत्रेषु व्याख्यानव्याख्येययोरन्यूनानतिरेकसंविभजनेन निपुणतरम्मुद्र्यमाणा प्रकाशकमहाभागैरल्पीयसा मूल्येन वितीर्यमाणा आवर्जयेदेव सर्वेषाम्मनांसीति दृढतरम्प्रत्येमि । आशासे चापूर्वप्रबन्धप्रचयमभिलषन्तः सर्वेऽपि गरीयसि कार्येऽस्मिन्दत्तादराणां शास्त्रिवर्याणाम् अवश्यसङ्ग्राह्यस्यैतत्पुस्तकस्य सङ्ग्रहणे सहकृत्वानो भवेयुः" इति ॥

Richard Schmidt, Ph. D., Bibliothek der Deutschen Morgenlandischen Gesellschaft :—"I beg to say you my sincerest thanks for your valuable edition of the Bâlamanôramâ, Part I, of which you were so kind as to send to the signed Library. South Indian Pundits are now very much occupied in Sanskrit philology, which is looked at in Europe with great interest.

श्रीरस्तु । कल्याणं भवतु । शिवास्ते सन्तु पन्थान इति भृशमाशास्ते । तत्रभवतामनुचरः ।"

Honourable Mr. Justice Asutosh Mookerjee, Saraswati, M. A., D. L., F. R. A. S., F. R. S. E., etc., Vice Chancellor, Calcutta University, and Justice, High Court, Calcutta :—"I have looked through the splendid edition of the Siddhânta Kaumudi with Bâlamanôrama, now in course of publication by Chandrasekhara Sastrigal. The work has been prepared with great care and attention, and is sure to be of great use to every student of the work of Panini. The commentary is remarkable for its simplicity, and may be strongly recommended to our B. A. (Honours) and M. A. students. There can be no reasonable doubt that a careful study of the work will greatly facilitate the acquisition of a critical knowledge of Sanskrit, and I shall anxiously look forward to its completion."

Mr. Harinath De, B. A. (Cantab.), M. A. (Cal.), M.R.A.S. of the Indian Educational Service, Member of the Syndicate of the Calcutta University, Lecturer in Comparative Philology to the University of Calcutta, and Librarian, Imperial Library, Calcutta :—"I have glanced through much of the *Balamanorama* published portion of Pandit Chandrasekhara Sastrigal. It is a very neatly and correctly printed work and likely to prove very useful to beginners of Panini. The commentary, so far as I can judge, is simple and lucid. I beg leave to recommend the work strongly for the patronage of the Sanskrit-loving public."

Pandit Umapatidatta Sharma Pandeya, B. A , M. R. A. S., and M. R. S. A. (London); Member of the Asiatic Society of Bengal, The Sahitya Sabha, The Bangiya Sahitya Parishad, The Imperial Library, The Barabazar Library, The Kanyakubjamandal Pusthakalaya and The Hindi Sahitya Sabha, formerly Principal, Shri Vishuddhananda Saraswati Vidyalaya in Calcutta, The Nagaripracharini Sabha of Benares, The Nagaripracharini Sabha of Arrah; Senior Professor of Sanskrit, Meerut College, and Examiner, Calcutta University, etc., etc., etc. :—"I have gone through your valuable edition of Paninian Vyâkaran in the new garb of Bálamanórama. It will indeed be of immense value to the students when complete, for they will find in a nut-shell all that is worth knowing in the Vyâkaran collected together from Kâshika, Mahâbhâshya, Siddhanta Kaumudi and other well-known works on the subject. The foot-notes contain sufficient hints to understand the text even without the help of a teacher, provided the student has an elementary knowledge of Sanskrit. Some of the aphorisms (Sutras) of Pánini have been excellently elucidated. I wish this edition every success. Please send the other parts also when published. Thanking you in anticipation."

३९९ । **वहियुभ्यां णित्** । वाहसोऽजगरः । यावसस्तृणसङ्घातः ।

४०० । **वयश्च** । वय गतौ । वायसः काकः ।

४०१ । **दिवः कित्** । दिवसम्–दिवसः ।

४०२ । **कृशृशलिकलिगर्दिभ्योऽभच्** । करभः । शरभः । शलभः । कलभः । गर्दभः ।

४०३ । **ऋषिवृषिभ्यां कित्** । ऋषभः । वृषभः ।

४०४ । **रुषेर्निल्लुष्च** । 'रुष हिंसायाम्' । अस्मादभच् नित्कित्स्यात्, लुषादेशश्च । 'लुषभो मत्तदन्तिनि' ।

४०५ । **रासिवल्लिभ्याञ्च** । रासभः । वल्लभः ।

४०६ । **जॄविशिभ्यां झच्** । जरन्तो महिषः । वेशन्तः पल्वलम् ।

४०७ । **रुहिनन्दिजीविप्राणिभ्यः षिदाशिषि** । रोहन्तो वृक्षभेदः । नन्दन्तः पुत्रः । जीवन्त औषधम् । प्राणन्तो वायुः । षित्त्वान्ङीष् । रोहन्ती ।

४०८ । **तॄभूवहिवसिभासिसाधिगडिमण्डिजिनन्दिभ्यश्च** । दशभ्यो झच्स्यात् । स च षित् । तरन्तः समुद्रः । तरन्ती नौका । भवन्तः कालः । वहन्तो वायुः । वसन्तः ऋतुः । भासन्तः सूर्यः । साधन्तो भिक्षुः । गडेर्घटादित्वान्मित्त्वं ह्रस्वः । 'अयामन्त–' (सू २३११) इति णेरयः । गण्डयन्तो जलदः । मण्डयन्तो भूषणम् । जयन्तः शक्रपुत्रः । नन्दयन्तो नन्दकः ।

४०९ । **हन्तेर्मुट् हि च** । हेमन्तः ।

मेदिनी । 'वेञस्तुट् च' इति पठित्वा 'वी गत्यादिषु' इति धातुरुदाहृतः । **वहियुभ्याम्** ॥ 'अजगरे शयुर्वाहस इत्युभौ' इत्यमरः । 'वा तु क्लीबे दिवसवासरौ' इति च । **कृशृ** ॥ 'करभो मणिबन्धादिकनिष्ठान्तोष्ट्रतत्सुते' । 'शरभस्तु पशौ' इति मेदिनी । 'समौ पतङ्गशलभौ' इत्यमरः । 'कलभः करिशावकः' इति च । 'गर्दभं श्वेतकुमुदे गर्दभो गन्धभिद्यपि । रासभे गर्दभी क्षुद्रजन्तुरोगप्रभेदयोः' इति मेदिनी । **ऋषिवृषिभ्यां कित्** ॥ 'ऋषभस्त्वौषधान्तरे । स्वरभिद्वृषयोः कर्णरन्ध्रगर्दभपुच्छयोः । उत्तरस्थः स्मृतः श्रेष्ठ स्त्री नराकारयोषिति । शूकशिम्ब्यां शिरालायां विधवायां क्वचिन्मता ॥' इति मेदिनी । 'वृषभः श्रेष्ठवृषयोः' इति च । **रासिवल्लिभ्याञ्च** ॥ 'रासृ शब्दे' 'वल्ल संवरणे' । 'वल्लभो दयितेऽध्यक्षे सलक्षणतुरङ्गमे' इति च मेदिनी । **जॄविशिभ्यां झच्** ॥ बाहुलकादर्हतेरपि झच् । 'अर्हन्तः क्षपणको जिनः' इति विक्रमादित्यकोशः । **तॄभू** ॥ इह नन्दिर्ण्यन्तः । तदाह । **नन्दयन्त इति** ॥ उज्ज्वलदत्तस्तु नन्दन्त इत्युदाहृत्य पूर्वसूत्रेण गतार्थतामाशङ्क्य अनाशीरर्थं नन्दिग्रहणमित्याह । तत्र ।

४१० । **भन्देर्नलोपश्च** । भदन्तः प्रव्रजितः ।

४११ । **ऋच्छेररः** । ऋच्छरा वेश्या । बाहुलकाज्जर्जरझर्झरादयः ।

४१२ । **अर्तिकमिभ्रमिचमिदेविवासिभ्यश्चित्** । षड्भ्योऽरश्चित्स्यात् । अररं कपाटम् । कमरः कामुकः । भ्रमरः । चमरः । देवरः । वासरः ।

४१३ । **कुवः क्ररन्** । कुररः पक्षिभेदः ।

४१४ । **अङ्गिमदिमन्दिभ्य आरन्** । अङ्गारः । मदारो वराहः । 'मन्दारः पारिजातकः' ।

४१५ । **गडेः कड च** । कडारः ।

४१६ । **शृङ्गारभृङ्गारौ** । शृभृञ्भ्यामारन्नुम्गुग्घ्रस्वश्च । शृङ्गारो रसः । 'भृङ्गार.कनकालुका' ।

४१७ । **कञ्जिमृजिभ्यां चित्** । कञ्जिः सौत्रः । कञ्जारो मयूरः । मार्जारः ।

४१८ । **कमेः किदुच्चोपधायाः** । चिदित्यनुवृत्तेरन्तोदात्तः । कुमारः ।

४१९ । **तुषारादयश्च** । तुषारः । कासारः । सहार आम्रभेदः ।

इहाप्याशिर्षादित्यस्य स्वयमेवानुवर्तितत्वात् । **बाहुलकादिति** ॥ 'जर्जरं शैवले शक्रध्वजे त्रिषु जरत्तरे । झर्झरः स्यात् कलियुगे वाद्यभेदे नदान्तरे' इति मेदिनी । **अर्तिकमि** ॥ 'अररं छदकपाटयोः । भ्रमरः कामुके भृङ्गे चमरश्चामरे स्त्री तु मञ्जरीमृगभेदयोः' इति च मेदिनी । **वासर इति** ॥ वसेर्ण्यन्तादरः । केचित्तु सूत्रे वाशिभ्य इति तालव्यं पठित्वा 'वाशृ शब्दे' वाश्यत वाशरः, कोकिल इत्याहुः । **अङ्गिमदि** ॥ 'अङ्गार उल्मुके न स्त्री पुंल्लिङ्गस्तु महीसुते' इति मेदिनी । 'मन्दारः स्यात् सुरद्रुमे । पारिभद्रेऽर्कपर्णे च मन्दारो हस्तिधूर्तयोः' इति च । 'मदि स्तुत्यादौ' इत्यस्मात् बाहुलकादारुरपि । पारिभद्रे तु मन्दारुमन्दारः पारिजातक' इति शब्दार्णवः । **गडेः** ॥ 'कडारः कपिले दास' इति मेदिनी । **शृङ्गारभृङ्गारौ** ॥ 'शृङ्गारः सुरते नाट्ये रसे च गजमण्डने । नपुंसकं लवङ्गेऽपि नागसम्भवचूर्णयोः' इति मेदिनी । 'भृङ्गारी झिल्लिकायां स्यात् कनकालौ पुनः पुमान्' इति च । **कञ्जिमृजिभ्यां** ॥ 'कञ्जारो जठरे सूर्ये विरञ्चौ चारणे मुनौ' इति विश्वमेदिन्यौ । 'मार्जार आतौ खट्वाङ्गे' इति च । **कमेः** ॥ 'कुमारः स्याच्छुके स्कन्दे युवराजेऽश्ववारके । बालके वरुण द्रौ ना न द्वयोर्जात्यकाञ्चने । कुमारी शैलतनयावनकाल्योर्नदीभिदि । सहापराजिता कन्याजम्बूद्वीपेषु च स्त्रियाम्' इति मेदिनी । विश्वप्रकाशे तु 'कुमारी रामतरणी' इति पाठः । रामतरणी लताविशेषः सहेति प्रसिद्धः । 'तरणी रामतरणी कर्णिका चारुकेसरा । सहा कुमारी गन्धाढ्या' इति धन्वन्तरिनिघण्टुः । 'जम्बूद्वीपसहाकन्याकुमार्योऽश्वाश्ववारके । बालके कार्तिकेये च कुमारी भर्तृदारके' इति त्रिकाण्डशेषः । 'तुषारस्तुहिनं हिमम् । कासारः

४२० । **दीङो नुट् च** । दीनारः सुवर्णाभरणम् ।

४२१ । **सर्तेरपः षुक्च** । सर्षपः ।

४२२ । **उषिकुटिदलिकचिखजिभ्यः कपन्** । 'उषपो वह्निसूर्ययोः' । कुटपो मानभाण्डम् । दलपः प्रहरणम् । कचपं शाकपत्रम् । खजपं घृतम् ।

४२३ । **क्वणेः सम्प्रसारणञ्च** । कुणपम् ।

४२४ । **कपश्चाक्रवमणस्य** । स्वरे भेदः ।

४२५ । **विटपपिष्टपविशिपोलपाः** । चत्वारोऽमी कपन्प्रत्ययान्ताः । 'विट शब्दे' । 'विटपः' । विशतेरादेः पः । प्रत्ययस्य तुट् । षत्वम् । पिष्टपं भुवनम् । विशतेः प्रत्ययादेरित्वम् । विशिपं मन्दिरम् । वलतेः सम्प्रसारणम् । 'उलपं कोमलं तृणम्' ।

४२६ । **वृतेस्तिकन्** । वर्त्तिका ।

४२७ । **कृतिभिदिलतिभ्यः कित्** । कृत्तिका । भित्तिका भित्तिः । लत्तिका गोधा ।

४२८ । **इष्यशिभ्यां तकन्** । इष्टका । अष्टका ।

४२९ । **इणस्तशन्तशसुनौ** । एतशो ब्राह्मणः । स एव एतशाः ।

४३० । **वीपतिभ्यां तनन्** । 'वी गत्यादौ' । वेतनम् । पत्तनम् ।

४३१ । **दृदलिभ्यां भः** । दर्भः । 'दल्भः स्यादृषिचक्रयोः' ।

४३२ । **अर्तिगृभ्यां भन्** । अर्भः । गर्भः ।

४३३ । **इणः कित्** । इभः ।

४३४ । **असिसञ्जिभ्यां क्थिन्** । अस्थि । सक्थि ।

४३५ । **प्लुषिकुषिशुषिभ्यः क्सिः** । प्लुक्षिर्वह्निः । कुक्षिः । शुक्षिर्वातः ।

सरसी सरः ।' **क्वणेः** ॥ 'कुणपः पूतिगन्धे शवेऽपि च' इति मेदिनी । **विटपपिष्टप** ॥ 'विटपो न स्त्रियां स्तम्बशाखाविस्तारपल्लवे । पीठाधिपे च' इति मेदिनी । **आदेः प इति** ॥ एतच्चोज्ज्वलदत्तरीत्योक्तम् । अन्ये तु सूत्रे 'विष्टप' इति दन्त्योष्ठ्यादिमेव पठन्ति । युक्तञ्चैतत् । 'यत्र ब्रध्नस्य विष्टपम्' इत्यादौ तथा दर्शनात् । 'उलपो न स्त्री गुल्मिन्यां ना तृणान्तरे' इति मेदिनी । **लत्तिकेति** ॥ लतिः सौत्रः । **इष्टकेति** ॥ 'इष्टकेषीकामालानाम्' इति निर्देशात् 'प्रत्ययस्थात्' इति नत्त्वम् । **अर्तिगृ** ॥ 'गर्भो भ्रूणेऽर्भके कुक्षौ सन्धौ पनसकण्टके' इति मेदिनी । **इणः** ॥ 'इभः स्तम्बेरमः पद्मी' इत्यमरः ।

४३६ । **अशेर्नित्** । आक्षि ।

४३७ । **इषेः क्सुः** । इक्षुः ।

४३८ । **अवितृस्तृतन्त्रिभ्य ईः** । 'अवीर्नारी रजस्वला' । तरीर्नौः । स्तरीर्धूमः । 'तन्त्रीर्वीणादेर्गुणः ।

४३९ । **यापोः किद्वे च** । ययीरश्वः । 'पपीः स्यात्सोमसूर्ययोः' ।

४४० । **लक्षेर्मुट् च** । लक्ष्मीः ।

॥ इत्युणादिषु तृतीयः पादः ॥

॥ अथ उणादिषु चतुर्थः पादः ॥

४४१ । **वातप्रमीः** । वातशब्द उपपदे माधातोरीप्रत्ययः । स च कित् । वातप्रमीः । अयं स्त्रीपुंसयोः ।

४४२ । **ऋतन्यञ्जिवन्यञ्ज्यर्पिमद्यत्यङ्गिकुयुकृशिभ्यः कत्निज्यतुजलिजिष्ठुजिष्ठजिसन्स्यनिथिनुल्यसासानुकः** । द्वादशभ्यः क्रमात्स्युः। अर्तेः कत्निच्। यण् । 'बद्धमुष्टिः करो रत्निः सोऽरत्निः प्रसृताङ्गुलिः' । तनोतेर्यतुच् । तन्यतुर्वायू रात्रिश्च । अञ्जेरलिच् । अञ्जलिः । वनेरिष्ठुच् । वनिष्ठुः स्थविरान्त्रम् ।

लक्षेर्मुट् च ॥ 'लक्ष दर्शनाङ्कनयोः।' चुरादिण्यन्तः। अस्मादीप्रत्ययः स्यात्। तस्य मुडागमश्च। णिलोपः । 'लक्ष्मीः सम्पत्तिशोभयोः । ऋद्ध्यौषधौ च पद्मायां वृद्धिनामौषधेऽपि च । फलिन्यां स्त्री' इति मेदिनी ॥

इत्युणादिषु तृतीयः पादः ।

अयमिति ॥ 'द्विचतुःषट्पदोरगाः' इत्यमरेणोभयलिङ्गोक्तेः, सुभूतिचन्द्रादिभिरपि वातप्रमीशब्दस्य द्विलिङ्गतोक्तेश्चेति भावः । तत्र 'कृदिकारात्' इति पाक्षिको ङीष् कैश्चिदिष्यते । न हि 'कारग्रहणे केवलग्रहणम्' इति मुनित्रयेण परिभाषितम् । अत एव 'वातप्रमीश्रीलक्ष्मीति पक्षे ङ्यन्ताः सुसाधवः' इति रक्षितः । एतच्च दुर्घटग्रन्थे स्पष्टम् । 'आशीराश्यहिदंष्ट्रायां लक्ष्मीर्लक्ष्मी हरिप्रियाम्' इति द्विरूपकोशः । अत एव 'आशीविषो विषधरः' इति सङ्गच्छते । 'आशीमिव कलामिन्दोः' इति राजशेखरः । 'आशीर्हिताशंसाहिदंष्ट्रयोः' इति सान्ते अमरात् सान्तोऽप्याशीःशब्द इत्यन्यदेतत् । **बद्धेति** ॥ 'मुष्ट्या तु बद्धया । सरत्निः स्यात्' इत्यमरः । सहस्त इत्यर्थः । प्रसङ्गादाह । **अरत्निरिति** ॥ न रत्निः अरत्निः इति नञ्समासः । दशपादीवृत्तौ तु इह सूत्रे अर्तेरत्निचमकितं विधाय अरत्निः साधितः । उज्ज्वलदत्तानुसारेणाह । **वायू रात्रिश्चेति** ॥ इह शब्दो मेघः, अशनिश्चेत्यपि बोध्यम् । 'आविष्कृणोमि तन्यतुर्न वृष्टिम्' इति मन्त्रे तन्यतुर्गर्जितमिति, 'सृजावृष्टिं न तन्यतुः' इति मन्त्रे तन्यतुर्मेघ इति, 'दिवश्चित्रं न तन्यतुः' इति मन्त्रे तन्यतुरशनिरिति वेदभाष्ये

अञ्जेरिष्ठच् । अञ्जिष्ठो भानुः । अर्पयतेरिसन् । अर्पिसोऽग्रमांसम् । मदेः स्यन्, मत्स्यः । अतेरिथिन्, अतिथिः । अङ्गेरुलिः, अङ्गुलिः । कौतेरसः, कवसः । अच इत्येके । कवचम् । यौतेरासः, यवासो दुरालभा । कृशेरानुक्, कृशानुः ।

४४३ । **श्रः करन्** । उत्तरसूत्रे किद्ग्रहणादिह ककारस्य नेत्त्वम् । शर्करा ।

४४४ । **पुषः कित्** । पुष्करम् ।

४४५ । **कलंश्च** । पुष्कलम् ।

४४६ । **गमेरिनिः** । गमिष्यतीति गमी ।

४४७ । **आङि णित्** । आगामी ।

४४८ । **भुवश्च** । भावी ।

४४९ । **प्रेः स्थः** । प्रस्थायी ।

४५० । **परमे कित्** । परमेष्ठी ।

४५१ । **मन्थः** । मन्थतेरिनिः कित्स्यात् । कित्त्वान्नकारलोपः । मन्थाः—मन्थानौ—मन्थानः ।

४५२ । **पतस्थ च** । पन्थाः—पन्थानौ ।

व्याख्यातत्वात् । 'अञ्जलिस्तु पुमान् हस्तसम्पुटे कुडवेऽपि च' इति मेदिनी । **स्थविरान्त्रमिति** ॥ 'वनिष्ठोर्हृदयादधि' इति मन्त्रस्य भाष्ये तथोक्तत्वात् । **अञ्जिष्ठ इति** ॥ केचिदञ्जेरिष्णुचमिच्छन्ति । तेषामञ्जिष्णुरित्युदाहरणम् । **मदेरिति** ॥ 'मत्स्यो मीनेऽथ पुंभूम्नि देशे' इति मेदिनी । 'अतिथिः कुशपुत्रे स्यात् पुमानागन्तुके त्रिषु । अङ्गुलिः करशाखायां कर्णिकायाङ्गजस्य च' इति मेदिनी । कवसः सन्नाहः कङ्कटजातिश्च । **अच इति** ॥ 'कवचो दुर्गभाण्डे च सन्नाहे पर्पटेऽपि च' इति मेदिनी । **पुषः** ॥ पुष्यतेः करः स्यात् । स च कित् । 'पुष्करं खेऽम्बुपद्मयोः । तूर्यवक्त्रे खड्गफले हस्तिहस्ताग्रकाण्डयोः । कुष्ठौषधे द्वीपतीर्थभेदयोश्च नपुंसकम् । ना रागनागविहगनृपभेदेषु वारुणौ' इति मेदिनी । **कलंश्च** ॥ पुष्यतेः कलन् कित्स्यात् । पुष्कलस्तु पूर्णे श्रेष्ठे' इति हेमचन्द्रः । **मन्था इति** ॥ पथिमथीत्यात्त्वम् । इतोऽत्सर्वनामस्थाने । 'मन्था मन्थनदण्डे च व्रजे वातेऽपि च स्मृतः ।' **पन्था इति** ॥ पथे गतौ अस्मात्पचाद्यचि अकारान्तोऽप्यस्ति । 'वाटः पथश्च मार्गश्च' इति सुभूतिचन्द्रपुरुषोत्तमौ । 'त्वचि त्वचः किरोऽपि स्यात् किरो प्रोक्तः पथः पथि' इति द्विरूपेषु विश्वः । इह ऋभवो देवाः क्षयन्त्यस्मिन्निति विग्रहे 'अन्येभ्योऽपि दृश्यते' इति डः । 'ऋभुक्षः स्वर्गवज्रयोः' इति विश्वः । ततो मत्वर्थीये इनिः । ऋभुक्षिन्निति नान्तं प्रातिपदिकम् । आत्त्वमत्वं च । ऋभुक्षा इन्द्रः । ऋभुक्षाणौ ऋभुक्षाणः इत्युज्ज्वलदत्तः । दशपाद्यान्तु 'अर्तेर्भुक्षिक्षिनक्' इति सूत्रमुपन्यस्तम् । 'ऋभुक्षणमिन्द्रमाहुव ऊतये' इति मन्त्रस्य वेदभाष्येऽपि तत्सूत्रमुदाहृतम् ।

४५३ । **खजेराकः** । खजाकः पक्षी ।

४५४ । **बलाकादयश्च** । बलाका । शलाका । पताका ।

४५५ । **पिनाकादयश्च** । पातेरित्त्वं नुम् च । 'क्लीबपुंसोः पिनाकः स्याच्छूलशङ्करधन्वनोः' । 'तड आघाते' । तडाकः ।

४५६ । **कषिदूषिभ्यामीकन्** । कषीका पक्षिजातिः । 'दूषीका नेत्रयोर्मलम्' ।

४५७ । **अनिहृषिभ्यां किच्च** । अनीकम् । हृषीकम् ।

४५८ । **चङ्कणः कङ्कणश्च** । 'कण शब्दे' अस्माद्यङ्लुगन्तादीकन् धातोः कङ्कणादेशश्च । 'घण्टिकायां कङ्कणीका सैव प्रतिसरापि च' ।

४५९ । **शॄपॄवॄणां द्वे रुक्चाभ्यासस्य** । शर्शरीको हिंस्रः । पर्परीको दिवाकरः । वर्वरीकः कुटिलकेशः ।

४६० । **पर्फरीकादयश्च** । 'स्फुर स्फुरणे' । अस्मादीकन् धातोः पर्फरादेशः । पर्फरीकं किसलयम् । दर्दरीकं वादित्रम् । झर्झरीकं शरीरम् ।

अत्रायं विवेकः । आद्यमन्त्वेऽन्तोदात्तत्वं न्याय्यम् । अवग्रहाभावो बाहुलकात् । द्वितीये तु अवग्रहाभावो न्याय्यः । अन्तोदात्तस्तु बाहुलकादिति । **खजाक इति** ॥ 'खज मन्थे' **बलाकादयश्च** ॥ 'बलाका बकपङ्क्तिः स्यात् बलाका बिसकण्ठिका । बलाका कामुकी प्रोक्ता बलाकश्च बको मतः' इति विश्वशाश्वतौ । 'शलाका शल्यमदनशारिकासल्लकीषु च' इति मेदिनी । 'पताका वैजयन्त्याञ्च सौभाग्ये नाटकाङ्कयोः' इति च । 'पताका वैजयन्त्याञ्च सौभाग्येऽङ्के ध्वजेऽपि च' इति विश्वः । **पिनाकादयश्च** ॥ 'पिनाकोऽस्त्री रुद्रचापे पांसुवर्षत्रिशूलयोः' इति मेदिनी । अमरोक्तिमाह । **क्लीबेति** ॥ किञ्च 'पिष्लृ सञ्चूर्णने' । षकारस्य णत्वं धातोर्युगागमः । 'पिण्याकोऽस्त्री तिलकल्के हिङ्गुबाह्लीकसिल्हके' इति मेदिनी । अमरोक्तिमाह । **दूषीकेति** ॥ किञ्च दूषयतेः 'अच इः' इति इप्रत्यये दूषिः । 'कृदिकारात्' इति ङीष् । दूषी । उभाभ्यामपि स्वार्थे कनि दूषिका ह्रस्वमध्यैव, 'केऽणः' इति ङीषो ह्रस्वादेशात् । 'पिचण्डी दूषिका दूषिः पिचाटश्च दृशो मलम्' इति विक्रमादित्यकोशः । 'दूषिका तूलिकायाञ्च मले स्याल्लोचनस्य च' इति मेदिनी । **अनिहृषिभ्यां** ॥ 'अनीकोऽस्त्री गणे सैन्येऽपि" इति मेदिनी । 'हृषीकं विषयीन्द्रियम्' इत्यमरः । **पर्फरादेश इति** ॥ उज्ज्वलदत्तरीत्योक्तम् । वस्तुतस्तु धातोर्द्वित्वम् । उकारस्याकारः सलोपः । 'रुक् च भ्यासस्य' इति दशपाद्युक्तमेव न्याय्यम् । चरेर्नुम् चेत्युत्तरग्रन्थानुरोधेन द्वे रुक्चेत्यादेरनुवृत्तेर्न्याय्यत्वात् । **किसलयमिति** ॥ 'नैतोशेव तुर्फरीपर्फरीका' इति मन्त्रस्य वेदभाष्ये तु 'ञि फला विशरणे, पॄ पालनपूरणयोः, पर्व पूरणे' एषामन्यतमस्य निपातनमिदमाश्रित्य शत्रूणां विदारयितारः स्तोतॄणां पालका

तिन्तिडीको वृक्षभेदः । 'चरेर्नुम् च' (गण १९९) । चञ्चरीको भ्रमरः । मर्मरीको हीनजनः । कर्करीका गलन्तिका । पुणतेः, पुण्डरीकं वादित्रम् । पुण्डरीको व्याघ्रोऽग्निर्दिग्गजश्च ।

४६१ । **ईषेः किद्ध्रस्वश्च** । इषीका शलाका ।

४६२ । **ऋजेश्च** । ऋजीक उपहतः ।

४६३ । **सर्तेर्नुम् च** । सृणीका लाला ।

४६४ । **मृडः कीकङ्कणौ** । मृडीको मृगः । मृडङ्कणः शिशुः ।

४६५ । **अलीकादयश्च** । कीकन्नन्ता निपात्यन्ते । 'अल भूषणादौ' । अलीकं मिथ्या । विपूर्वाद्व्यलीकं विप्रियं खेदश्च । 'वलीकं पटलप्रान्ते' इत्यादि ।

४६६ । **कॄतॄभ्यामीषन्** । करीषोऽस्त्री शुष्कगोमये । तरीषः तरिता ।

४६७ । **शॄपॄभ्यां किच्च** । शिरीषः । पुरीषम् ।

४६८ । **अर्जेऋज च** । ऋजीषं पिष्टपचनम् ।

विशिष्टार्थस्य पूरयितारौ चेति व्याख्यानम् । **तिन्तिडीक इति** ॥ तिमेर्मकारस्य डकारः । अभ्यासस्य नुक् च । 'तिन्तिडी चिञ्चाम्लिका' इत्यमरे तु शब्दान्तरम् । तथा च 'तिन्तिडी त्वम्लिका चिञ्चा तिन्तिडीका कपिप्रिया' इति वाचस्पतिः । 'अम्लीका चाम्लिका चिञ्चा तिंत्तिडीका च तिन्तिडी' इति चन्द्रः । 'अम्लिका चुक्रिका चुक्रा साम्ला शुक्लाऽथ शुक्रिका । अम्लिका चिञ्चिका चिञ्चा तिंत्तिडीका च तिंत्तिडा' इति धन्वन्तरिनिघण्टुः । यत्तु उज्ज्वलदत्तेनोक्तम् 'उपदंशस्तृतीयायाम्' इति सूत्रे तिंत्तिडोपदंशं भुङ्क्ते इति भाष्यप्रयोगात्साधुतेति, तदुपेक्ष्यम् । 'उपदंशः' इति सूत्रस्य भाष्यकारैरस्पृष्टत्वात् । तदुदाहृतप्रयोगस्य भाष्ये कुत्राप्यभावाच्च । 'भ्रमरश्चञ्चरीकः स्याद्रोलम्बो मधुसूदनः । इन्दिन्दिरः पुष्पकीटो मधुद्रो मधुकेशटः' इति त्रिकाण्डशेषः । 'कर्कर्यालुर्गलन्तिका' इत्यमरः । 'पुण्डरीकं सिताम्भोजं सितच्छत्रे च भेषजे । पुंसि व्याघ्रे च दिङ्नागे कोशकारान्तरेऽपि च' इति मेदिनी । **ईषेः** ॥ 'ईषीका स्यादिशीकापि वानायुजवनायुजा' इति द्विरूपकोशः । **सर्तेः** ॥ 'सृणीका स्यन्दिनी लाला' इत्यमरः । **मृडः कीक** ॥ कित्त्वादन्तोदात्तः । कीकनित्युज्ज्वलदत्तादिपाठस्तु प्रामादिकः । 'मृळीकेऽस्य सुमतौ स्याम । मृळीकावप्रियव्रजान्' इत्यादिषु चित्स्वरस्यैव दर्शनात् । **अलीकादयश्च** ॥ 'अलीकमप्रियेऽपि स्यात् दिव्यसत्ये नपुंसकम्' इति मेदिनी । 'अलीकमप्रिये भाले वितथे' इति हेमचन्द्रः । तथा च प्रयुज्यते । "ते दृष्टिमात्रपतिता अपि कस्य नात्र क्षोभाय पक्ष्मलदृशामलकाः खलाश्च । नीचाः सदैव सविलासमलीकमग्ना ये कालतां कुटिलतां च न संत्यजन्ति" इति । 'व्यलीकमप्रियाकार्यवैलक्ष्येष्वपि पीडने । ना नागरे' इति

४६९ । **अम्बरीषः** । अयं निपात्यते । 'अबि शब्दे' । 'अम्बरीषः पुमान्भ्राष्ट्रम्' । अमरस्तु 'क्लीबेऽम्बरीषं भ्राष्ट्रो ना' ।

४७० । **कॄशॄपॄकटिपटिशौटिभ्य ईरन्** । करीरो वंशाङ्कुरः । शरीरम् । परीरं फलम् । कटीरः कन्दरो जघनप्रदेशश्च । पटीरश्चन्दनः कण्टकः कामश्च । 'शौटीरस्त्यागिवीरयोः' । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् । शौटीर्यम् ।

४७१ । **वशेः कित्** । उशीरम् ।

४७२ । **कशेर्मुट् च** । कश्मीरो देशः ।

४७३ । **कृञ उच्च** । कुरीरं मैथुनम् ।

४७४ । **घसेः किच्च** । क्षीरम् ।

४७५ । **गभीरगम्भीरौ** । गमेर्भः । पक्षे नुम् च ।

४७६ । **विषा विहा** । स्यतेर्जहातेश्च विपूर्वाभ्यामाप्रत्ययः । विषा बुद्धिः, विहा स्वर्गः, अव्यये इमे ।

४७७ । **पच एलिमच्** । 'पचेलिमो वह्निरव्योः' ।

४७८ । **शीङो धुक्लक्वलञ्वालनः** । चत्वारः प्रत्ययाः स्युः । शीधु मद्यम् ।

मेदिनी । 'वल्मीकनीत्रे पटलप्रान्ते' इत्यमरः । वलतेर्मुगागमे वल्मीकम् । 'वामलूरश्च नाकुश्च वल्मीकं पुंनपुंसकम्' इत्यमरः । वहतेर्वृद्धिश्च । वाहीको गौः, वाहश्च । सुप्रपूर्वादिणस्तुट् च । सुप्रतीकः । शाम्यतेः शमीकः ऋजीषम् । एतच्च ऋजीषिणं वृषणं संसतश्रिये । आसत्या यातु मघवान् ऋजीषीत्यादिमन्त्रभाष्ये स्पष्टम् । **अयमिति** ॥ ईषन् प्रत्ययः, अरुट् च तस्यागम इत्यर्थः । बोपालितोक्तिमाह । **अम्बरीष इत्यादि** ॥ 'अम्बरीषं रणे भ्राष्ट्रे क्लीबं पुंसि नृपान्तरे । नरकस्य प्रभेदे च किशोरे भास्करेऽपि च । आम्रातके तु तापे च' इति मेदिनी । कॄशॄ ॥ 'वंशाङ्कुरे करीरोऽस्त्री वृक्षभिद्घटयोः पुमान् । करीरा चीरिकायाञ्च दन्तमूले च दन्तिनाम्' इति मेदिनी । 'शरीरं वर्ष्म विग्रहः' इत्यमरः । अर्धर्चादित्वात् शरीरोऽपि । बाहुलकात् । 'हिडि गत्यनादरयोः ।' हिण्डते इतस्ततो गच्छतीति हिण्डीरः । 'हिण्डीरोऽब्धिकफः फेनः' इत्यमरः । 'डिण्डीरोऽपि च हिण्डीरः' इति द्विरूपकोशः । किर्मीरजम्बीरतूणीरादयोऽप्येवं बोध्याः । 'किर्मीरो नागरङ्गे च कर्बुरे राक्षसान्तरे' इति मेदिनी । 'जम्बीरः प्रस्थपुष्पे स्यात्तथा दन्तशठे द्रुमे' इति च । उशीरं वीरणमूलम् । उशीरोऽपि । 'मूलेऽस्योशीरमस्त्रियाम् । अभयं नलदं सेव्यम्' इत्यमरः । **कुरीरमिति** ॥ कपिलकादित्वाल्लत्वे कुलीरः कर्कटकः । **घसेः** ॥ **क्षीरमिति** ॥ उपधालोपः । कत्वं षत्वम् । 'क्षीरं दुग्धे च नीरे च' इति विश्वः । **गमेरिति** ॥ 'निम्नङ्गभीरङ्गम्भीरम्' इत्यमरः । पच एलिमच् । कर्तर्ययं कृत्यप्रत्ययेषु रिदुपसङ्ख्यातः । शेरतेऽनेन शीधुः । मद्यविशेषः । 'मैरेयमासवः शीधुः'

शीलं स्वभावः। शैवलः । शेवालम् । बाहुलकात् वस्य पोऽपि । 'शेवालं शैवलो न स्त्री शेपालो जलनीलिका'।

४७९ । **मृकणिभ्यामूकोकणौ ।** मरूको मृगः काणूकः काकः ।

४८० । **वलेरूकः ।** वलूकः पक्षी उत्पलमूलं च ।

४८१ । **उलूकादयश्च ।** वलेः संप्रसारणमूकश्च । उलूकाविन्द्रपेचकौ । वावदूको वक्ता । भल्लूकः । 'शमेर्बुक् च' (गण २००) । **शम्बूको** जलशुक्तिः ।

४८२ । **शलिमण्डिभ्यामूकण् ।** शालूकं कन्दविशेषः । मण्डूकः ।

४८३ । **नियो मिः ।** नेमिः ।

४८४ । **अर्तेरूच्च ।** ऊर्मिः ।

४८५ । **भुवः कित् ।** भूमिः ।

४८६ । **अश्नोते रश्च ।** रश्मिः किरणो रज्जुश्च ।

४८७ । **दल्मिः ।** दल विशरणे । दल्मिरिन्द्रायुधम् ।

इत्यमरः । अर्धर्चादिपाठात् क्लीबत्वञ्च । 'पुन्नपुंसकयोर्दारुर्जीवातुस्थाणुर्शीधवः' इति त्रिकाण्डशेषः । 'शीलं स्वभावे सद्वृत्ते' इति मेदिनी । 'जलनीली तु शेवालं शैवलः' इत्यमरः । शैवलं पद्मकाष्ठे स्यात् शैवले तु पुमानयम्' इति मेदिनी । शब्दार्णवोक्तिमाह । **शेवालमित्यादि ॥ उलूकादयश्च ॥** 'उलूकः पुंसि काकादाविन्द्रे भारतयोधिनि' इति मेदिनी । वदेर्यङन्तादूकः । 'वाचोयुक्तिपटुर्वाग्मी वावदूकश्च वक्तरि' इत्यमरः । **शमेर्बुक् च ॥** 'शम्बूको गजकुम्भान्ते घोषे च शूद्रतापसे' इति मेदिनी । बाहुलकादुकप्रत्यये ह्रस्वमध्योऽपि । 'जम्बूकं जम्बुकं प्राहुः शम्बूकमपि शम्बुकम्' इति द्विरूपकोशः । जम्बूकबन्धूकादयोऽप्यत्रैव द्रष्टव्याः । 'जम्बूकः फेरवे नीचे पश्चिमाशापतावपि' इति विश्वमेदिन्यौ । 'बन्धूकं बन्धुजीवे स्यात् बन्धूकः पीतसारके' इति च । **शलिमण्डि ॥** 'सौगन्धिकन्तु कह्लारम्' इत्याद्युपक्रम्य 'शालूकमेषां कन्दः स्यात्' इत्यमरः । एषां सौगन्धिकादीनां कैरवान्तानां कन्दो मूलमित्यर्थः । **नियो मिः ॥** 'नेमिर्ना तिनिशे कूपत्रिकाचक्रान्तयोः स्त्रियाम्' इति मेदिनी । बाहुलकादन्यतोऽपि । 'या प्रापणे ।' 'यामिः स्वसृकुलस्त्रियोः' इत्यन्तःस्थादौ रभसः । 'यामिः कुलस्त्रीस्वस्रोः स्त्री' इत्यन्तःस्थादौ मेदिनी । 'जै क्षये ।' 'जामिः स्वसृकुलस्त्रियोः' इति चवर्गतृतीयादौ अजयकोशः । 'चवर्गादिरपि प्रोक्तो यामिः स्वसृकुलस्त्रियोः' इति द्विरूपेषु विश्वः । **अर्तेरूच्च ॥** उच्चेत्युचितम् । 'ऊर्मिः स्त्रीपुंसयोर्वीच्यां प्रकाशे वेगभङ्गयोः । वस्त्रसङ्कोचरेखायां वेदनापीडयोरपि' इति मेदिनी । भूमिः, 'भूमिर्वसुन्धरायां स्यात् स्थानमात्रेऽपि च स्त्रियाम्' इति मेदिनी । **अश्नोतेः ॥** 'रश्मिः पुमान् दीधितौ स्यात् पक्ष्मप्रग्रहयोरपि' इति मेदिनी ।

४८८ । **वीज्याज्वरिभ्यो निः** । बाहुलकाण्णत्वम् । वेणिः स्यात्केशविन्यासः प्रवेणी च स्त्रियामुभे । ज्यानिः । जूर्णिः ।

४८९ । **सृवृषिभ्यां कित्** । सृणिरङ्कुशः । 'वृष्णिः क्षत्रियमेषयोः' ।

४९० । **अङ्गेर्नलोपश्च** । अग्निः ।

४९१ । **वहिश्रिश्रुयुद्रुग्लाहात्वरिभ्यो नित्** । वह्निः । श्रेणिः । श्रोणिः । योनिः । द्रोणिः । ग्लानिः । हानिः । तूर्णिः । बाहुलकान्म्लानिः ।

४९२ । **घृणिपृश्निपार्ष्णिचूर्णिभूर्णि** । एते पञ्च निपात्यन्ते । घृणिः किरणः । स्पृशतेः सलोपः । पृश्निरल्पशरीरः । पृषेर्वृद्धिश्च । पार्ष्णिः पादतलम् । चरेरुपधाया उत्वम् । चूर्णिः कपर्दकशतम् । बिभर्तेरुत्वम् । भूर्णिर्धरणी ।

४९३ । **वृदृभ्यां विन्** । वर्विर्घस्मरः । दर्विः ।

४९४ । **जॄशॄस्तॄजागृभ्यः क्विन्** । जीर्विः पशुः । शीर्विर्हिंस्रः । स्तीर्विरध्वर्युः । जागृविर्नृपः ।

४९५ । **दिवो द्वे दीर्घश्चाभ्यासस्य** । 'दीदिविः स्वर्गमोक्षयोः' ।

वीज्या ॥ अमरोक्तमाह । **वेणिः स्यादित्यादि** ॥ 'वेणी केशस्य बन्धने । नद्यादेरन्तरे देवताडे' इति मेदिनी । 'वेणी गरागरी देवताडो जीमूत इत्यपि' इत्यमरः । 'ज्यानिर्हानौ स्रवन्त्यां च' इति विश्वः । जूर्णिः स्त्रीरोगः । **सृवृषि** ॥ 'अङ्कुशोऽस्त्री सृणिः स्त्रियाम्' इत्यमरः । 'सृणिः स्यादङ्कुशे पुमान्' इति कोशान्तरम् । अत एव 'आरक्षमग्नमवमत्य सृणिं शिताग्रम्' इति माघः । 'वृष्णिस्तु यादवे मेषे वृष्णिः पाखण्डचण्डयोः' इति विश्वः । 'ऐन्द्रे वृष्णिं षोडशिनि तृतीयम्' इति श्रुतौ वृष्णिं मेषमित्यर्थः । **अङ्गेः** ॥ 'अग्निर्वैश्वानरेऽपि स्याच्चित्रकाख्यौषधौ पुमान्' इति मेदिनी । **वहिश्रि** ॥ 'श्रेणिः स्त्रीपुंसयोः पङ्क्तौ समाने शिल्पिसंहतौ' इति च । 'कटिः श्रोणिः ककुद्मती' इत्यमरः । 'योनिः स्त्रीपुंसयोश्च स्यादाकरे स्मरमन्दिरे' इति मेदिनी । **घृणिपृश्नि** ॥ 'घृ सेचने' निप्रत्ययो गुणाभावश्च । 'घृणिः पुनः, अंशुज्वालातरङ्गेषु' इति हेमचन्द्रः । 'पृश्निरल्पतनौ' इत्यमरः । 'पार्ष्णिः स्यादुन्मदः स्त्रियाम् । स्त्रियां द्वयोः सैन्यपृष्ठे पादग्रन्थ्यधरेऽपि च' इति मेदिनी । **भूर्णिर्धरणीति** ॥ 'तक्वानभूर्णिः' इति मन्त्रे भाष्ये तु 'भूर्णिर्धारकः पोषको वा' इति व्याख्यातम् । **दिवो द्वे** ॥ 'दीदिविर्धिषणान्नयोः' इति विश्वः । 'दीदिविर्ना धिषणेऽन्ने तदस्त्रियाम्' इति मेदिनी । धिषणो बृहस्पतिः । 'दीदिविर्द्वादशकरश्चक्षा सुरगुरुर्गुरुः' इति त्रिकाण्डशेषः । 'दीदिविर्द्वादशार्चिः स्याज्जीवः प्राक्फल्गुनीसुतः' इति हारावली । 'ओदनोऽस्त्री सदीदिविः' इत्यमरः । अत्र सदीदिविर्दीदिविसहित इति व्याख्यानं न्याय्यम् । स इति छेदे तु अस्त्रियामिति न लभ्यते । ततश्च 'अन्ने तदस्त्रियाम्'

४९६ । **कृविघृष्विच्छविस्थविकिकीदीदिवि** । कृविस्तन्तुवायद्रव्यम् । घृष्वि-र्वराहः । छास्थोर्ह्रस्वत्वं च । छविर्दीप्तिः । स्थविस्तन्तुवायः । दीव्यतेः किकी-पूर्वात् । किकीदिविश्चाषः । बाहुलकाद्ध्रस्वदीर्घयोर्विनिमयः । 'चाषेण किकि-दीविना' ।

४९७ । **पातेर्डतिः** । पतिः ।

४९८ । **शकेर्ऋतिन्** । शकृत् ।

४९९ । **अमेरतिः** । अमतिः कालः ।

५०० । **वहिवस्यर्तिभ्यश्चित्** । वहतिः पवनः । 'वसतिर्गृहयामिन्योः' । अरतिः क्रोधः ।

५०१ । **अञ्चेः कौ वा** । अङ्कतिरञ्चतिर्वातः ।

५०२ । **हन्तेरंह च** । हन्तेरतिः स्यादंहादेशश्च धातोः । हन्ति दुरित-मनया अंहतिर्दानम् । 'प्रादेशनं निर्वपणमपवर्जनमंहतिः' ।

५०३ । **रमेर्नित्** । 'रमतिः कालकामयोः ।

५०४ । **सूङः क्रिः** । सूरिः ।

इति मेदिनीग्रन्थो विरुध्येतेति ध्येयम् । 'गोपामृतस्य दीदिविम्' इति मन्त्रे तु द्योतमान-मित्यर्थः । **कृविघृष्वि** ॥ एतेन क्विन्नन्ता निपात्यन्ते । **घृष्विर्वराह इति** ॥ 'उग्रस्य पुनः स्थविरस्य घृष्वेः' इति मन्त्रे तु घृष्वेः कामानां वर्षकस्येत्यर्थः, 'घृषु सेचने' इति धात्वर्था-नुगमात् । 'छविः शोभारुचोर्योषित्' इति मेदिनी । 'अथ चाषः किकीदिविः' इत्यमरः । **विनिमय इति** ॥ 'किकिदीविः किकीदिविः' इति द्विरूपकोशः । **पातेः** ॥ 'पतिर्धवे ना त्रिष्वीशे' इति मेदिनी । **शकेः** ॥ 'उच्चारावस्करौ शमलं शकृत् । गूथं पुरीषं वर्चस्कमस्त्री विष्ठाविशौ स्त्रियाम्' इत्यमरः । **अमेरतिः** ॥ 'अथामतिः पुंसि हिमदीधितिकालयोः' इति मेदिनी । 'अमतिश्चामतिः कालः' इति द्विरूपेषु विश्वः । **वहिवसि** ॥ 'वहतिः सचिवे गवि' इति विश्वः । वसतिः स्यात्स्त्रियां वासो यामिन्याञ्च निकेतने' इति मेदिनी । अमरोक्तिमाह । **प्रादेशनमिति** ॥ **रमेः** ॥ 'रमतिर्नार्यके नाके पुंसि स्यात्' इति मेदिनी । वृत्तिकारोक्तं कोशान्तरमाह । **रमतिरित्यादि** ॥ नित्त्वमाद्युदात्तार्थम् । रन्तिरसि–रमतिरसि । **सूङः क्रिः** ॥ 'धीमान् सूरिः कृती कृष्टिर्लब्धवर्णो विचक्षणः' इत्यमरः । दशपाद्यान्तु 'सुञो रिन् दीर्घश्च' इति पाठः । तत्र रिनो नकारो नानुबन्धः । उत्तरसूत्रे प्रत्ययान्तरारम्भात् । अनुबन्धत्वे हि लाघवादिहैव क्रिन्नुच्येत । तथा च सूरी सूरिणौ सूरिण इत्यादि रूपम् । अत एवाभिधानमालायां सूरीति नान्तमुदाहृतमित्यवधेयम् । यत्तु दशपादीवृत्तिकारैर्नित्त्वं स्वीकृत्य सूरिरित्युदाहृतम् । तदेतेन प्रत्युक्तम् । स्वराविरुद्धमपि, 'सदा पश्यन्ति सूरयः'

५०५ । **अदिशदिभूशुभिभ्यः क्रिन् ।** अद्रिः । शद्रिः शर्करा । भूरि प्रचुरम् । शुभ्रिर्ब्रह्मा ।

५०६ । **वङ्क्र्यादयश्च ।** क्रिन्नन्ता निपात्यन्ते । वङ्क्रिर्वाद्यभेदो गृहदारु पार्श्वास्थि च । वप्रिः क्षेत्रम् । 'अंह्रिरङ्घ्रिश्च चरणः' । तदिः सौत्रो धातुः । तन्द्रिर्मोहः । बाहुलकाद्गुणः । भेरिः ।

५०७ । **राशदिभ्यां त्रिप् ।** रात्रिः । शत्रिः कुञ्जरः ।

५०८ । **अदेस्त्रिनिश्च ।** चात्त्रिप् । अत्री । अत्रिणौ । अत्त्रिणः । अत्रिः । अत्त्री । अत्त्र्यः ।

५०९ । **पतेरत्रिन् ।** पतत्रिः पक्षी ।

५१० । **मृकणिभ्यामीचिः ।** मरीचिः । कणीचिः पल्लवो निनादश्च ।

५११ । **श्वयतेश्चित् ।** श्वयीचिर्व्याधिः ।

५१२ । **वेञो डिच्च ।** वीचिस्तरङ्गः । नञ्समासेऽवीचिर्नरकभेदः ।

५१३ । **ऋहनिभ्यामूषन् ।** अरूषः सूर्यः । हनूषो राक्षसः ।

'विभूरयो दधतो विश्वमायुः' इत्यादौ सूरिशब्दस्यान्तोदात्तत्वात् । **अदिशदि** ॥ 'अद्रयो द्रुमशैलार्काः' इत्यमरः । 'भूरिर्ना वासुदेवे च हरे च परमेष्ठिनि । नपुंसके सुवर्णे च प्राज्ये स्याद्वाच्यलिङ्गकम्' इति मेदिनी । **वङ्क्रिरिति** ॥ 'वकि कौटिल्ये ।' **तन्द्रिरिति** ॥ 'कृदिकारात्' इति पक्षे ङीष् । 'तन्द्री निद्राप्रमीलयोः' इति मेदिनी । 'तन्द्री तन्द्रिश्च तन्द्रायाम्' इति द्विरूपकोशः । 'विभज्य नक्तन्दिवमस्ततन्द्रिणा' इति भारविः । **राशदिभ्यां** ॥ 'शत्रिर्नाम्भोधरे जिष्णौ' इति मेदिनी । 'शत्रिमग्न उपमाङ्केतुमर्यय' इति मन्त्रस्य वेदे भाष्ये तु उपमामुपमानभूतङ्केतुं प्रख्यातं शत्रिम् एतन्नामकं राजर्षिमिति व्याख्यातम् । **अदेस्त्रिनिश्च** ॥ अत्त्री भक्षकः । अत्त्रिः ऋषिविशेषः । उज्ज्वलदत्तस्तु अदेस्त्रिन् इति पठित्वा अत्त्रिरित्युदाजहार । तन्न, त्रिपैव सिद्धे प्रत्ययान्तरवैयर्थ्यात् । गोवर्धनस्तु 'अदेस्त्रिन्निच्च' इति पठित्वा निदिति वचनान्नकारस्य नेत्संज्ञा । अत्त्री–अत्त्रिणौ–अत्त्रिणः इत्याह । तदपि न, आद्युदात्तापत्तेः । न चेष्टापत्तिः । 'जहीन्या अत्त्रिणं पणिम् । दूरे वा ये अन्ति वा केचिदत्त्रिणः । अग्ने हंसीत्यत्त्रिणम्' इत्यादावन्तोदात्तस्य निर्विवादत्वात् । दशपादीवृत्तौ तु 'अदेस्त्रिन्निच्च' इति पठित्वा चकारात्त्रिबित्युक्तम् । तदपि न, त्रिनिचश्चित्त्वस्य व्यर्थत्वात् । इकारेणैव नकारपरित्राणे सति प्रत्ययस्वरेणैवेष्टसिद्धेः । अत एव 'वधैर्दुःशंसान्' इति मन्त्रस्य भाष्ये 'अदेस्त्रिनिश्च' इति माधवः । 'न लुमताङ्गस्य' इति सूत्रे कैयटोऽप्येवमाहेति दिक् । **पतत्रिरिति** ॥ पक्षिवाचकात्पतत्रशब्दान्मत्वर्थे इनि तु पतत्री पतत्रिणौ इत्यादि । **मृकणिभ्यां** ॥ 'मरीचिः कृपणे दीप्तावृषिभेदे च दृश्यते' इति विश्वः । 'मरीचिर्मुनिभेदे ना गभस्तावनपुंसकम्' इति मेदिनी । 'कणीचिः पुष्पितलतागुञ्जयोः शकटेऽस्त्रियाम्' इति च । **वेञः** ॥ 'वीचिः स्वल्पे

५१४। **पुरः कुषन्**। 'पुर अग्रगमने' पुरुषः। 'अन्येषामपि—' (सू ३५३९) इति दीर्घः। पूरुषः।

५१५। **पॄनहिकलिभ्य उषच्**। परुषम्। नहुषः। कलुषम्।

५१६। **पीयेरूषन्**। पीय इति सौत्रो धातुः। पीयूषम्। बाहुलकाद्गुणे 'पेयूषोऽभिनवं पयः'।

५१७। **मस्जेर्नुम्च**। मञ्जूषा।

५१८। **गडेश्च**। गण्डूषः—गण्डूषा।

५१९। **अर्तेररुः**। अररुः शत्रुः। अररू। अररवः।

५२०। **कुटः किच्च**। कुटरुर्वस्त्रगृहम्। कित्त्वप्रयोजनं चिन्त्यम्।

५२१। **शकादिभ्योऽटन्**। शकटोऽस्त्रियाम्। ककिर्गत्यर्थः। कङ्कटः संनाहः। देवटः शिल्पी। करट इत्यादि।

५२२। **कृकदिकडिकटिभ्योऽम्बच्**। करम्बं व्यामिश्रम्। कदिकडी सौत्रौ। कदम्बो वृक्षभेदः। कडम्बोऽग्रभागः। कटम्बो वादित्रम्।

५२३। **कदेर्णित्पक्षिणि**। कादम्बः कलहंसः।

तरङ्गे स्यादवकाशे सुखे द्वयोः' इति विश्वमेदिन्यौ। **पुरः**॥ 'पुरुषः पुरुषे माङ्गल्ये च पुन्नागपादपे' इति विश्वमेदिन्यौ। **पॄनहि**॥ परुषं कर्बुरे रूक्षे निष्ठुरोक्तौ च वाच्यवत्' इति मेदिनी। 'नहुषो राजविशेषे नागभिद्यपि' इति हेमचन्द्रः। चित्स्वरेणान्तोदात्तत्वे प्राप्ते ग्रामादित्वात् वृषादित्वाद्वा आद्युदात्तोऽयम्। 'एतच्च 'देवा अकृण्वन्नहुषस्य विश्वम्' इति मन्त्रस्य भाष्ये स्पष्टम्। 'कलुषं त्वाविलैनसोः' इति विश्वः। **पीयो**॥ 'पीयूषं सप्तदिवसावधिक्षीरे तथाऽमृते' इति मेदिनी। 'पियूषं' इत्यादिस्त्वमरः। **मस्जेः**॥ 'पिटकः पेटकः पेटा मञ्जूषा' इत्यमरः। **गडेश्च**॥ 'गण्डूषो मुखपूर्ताम्भःपुष्करप्रसृतोन्मिते' इति मेदिनी। **अर्तेररुः**॥ उकारान्तोऽयं प्रत्ययः। न तु सकारान्त इति स्फोरयति। **अररुः इत्यादिना**॥ युक्तञ्चैतत्। 'कश्चिद्वाविरररुं शूरमर्त्यम्। अपाररुमदेवयजनो जहि' इत्यादिमन्त्रेषु तथा दर्शनात्। यत्तु 'मानः शंसो अररुषः' इति मन्त्रस्य भाष्ये सान्तोऽयमिति माधवेनोक्तं तत्प्रौढिवादमात्रं न तु वास्तवम्, पदस्याद्युदात्तत्वानुपपत्तिप्रसङ्गात्। उक्तप्रयोगस्य क्वसन्तेन रातिना नञ्समासे सौष्ठवात्। 'गुरुद्वेषो अररुषे दधन्ति' इत्यत्र स्वयमेव तथा व्याख्यानात्। 'यो नोऽग्ने अररिवाम् अघायुः' इत्यादिमन्त्रान्तरसंवादाच्चेति दिक्। 'क्लीबेऽनः शकटोऽस्त्री स्यात्' इत्यमरः। 'करटो गजगण्डे स्यात्कुसुमे निम्बजीविनि। एकादशाहादिश्राद्धे दुर्दुरूढेऽपि वायसे' इति मेदिनी। **कृकदि**॥ 'करम्बो मिश्रिते वान्तो भान्तस्तु दधिसक्तुषु' इति विश्वः। 'कदम्बं निकुरुम्बे स्यान्नीपसर्षपयोः पुमान्' इति मेदिनी। 'कलम्बी शाकभेदे स्यात्कदम्बशरयोः पुमान्' इति च। **कदेः**॥ 'कादम्बः स्यात् पुमान् पक्षिविशेषे सायकेऽपि ना' इति मेदिनी।

५२४ । **कलिकर्द्योरमः** । कलमः । कर्दमः ।

५२५ । **कुणिपुल्योः किन्दच्** । 'कुण शब्दोपकरणयोः' । कुणिन्दः शब्दः । पुलिन्दो जातिविशेषः ।

५२६ । **कुपेर्वा वश्च** । कुपिन्दकुविन्दौ तन्तुवाये ।

५२७ । **नौ षञ्जेर्घथिन्** । निषङ्गथिरालिङ्गकः ।

५२८ । **उद्यर्तेश्चित्** । उदरथिः समुद्रः ।

५२९ । **सर्तेर्णिच्च** । सारथिः ।

५३० । **खर्जिपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ** । खर्जरः । कर्पूरः । वल्लूरं शुष्कमांसम् । पिञ्जूलं कुशवर्तिः । 'लङ्गेर्वृद्धिश्च' (गण २०१) । लाङ्गूलम् । कुसूलः । 'तमेर्बुग्वृद्धिश्च' (गण २०२) । ताम्बूलम् । 'शृणातेर्दुग्वृद्धिश्च' (गण २०३) शार्दूलः । 'दुकोः कुक्च' (गण २०४) । दुकूलम् । कुकूलम् ।

कलि ॥ 'कलमः पुंसि लेखन्यां शालौ पाटच्चरेऽपि च' इति मेदिनी । **कुपेर्वा** ॥ 'कुप क्रोधे ।' अतः किन्दच् । वकारान्तादेशश्च वा । 'तन्तुवायः कुविन्दः स्यात्' इत्यमरः । बाहुलकात् 'अल भूषणादौ ।' अलिन्दः । 'यस्यामलिन्देषु न चक्रुरेव मुग्धाङ्गना गोमयगोमुखानि' इति माघः । प्रज्ञादित्वादणि दीर्घादिरप्ययम् । **निषङ्गथिरिति** ॥ 'चजोः' इति कुत्वम् । "आभुरस्य निषङ्गथिः ।" रथकूबर इत्यर्थः । **सर्तेः** ॥ 'नियन्ता प्राजिता यन्ता सूतः क्षत्ता च सारथिः' इत्यमरः । **खर्जिपिञ्जादिभ्यः** ॥ 'खर्ज मार्जने' एवमादिभ्य ऊरः । 'पिञ्ज हिंसायाम्' । एवमादिभ्य ऊलच् । 'खर्जूरं रूप्यफलयोः खर्जूरः कीटवृक्षयोः' इति मेदिनीहेमचन्द्रौ । 'कृपू सामर्थ्ये ।' बाहुलकाल्लत्वाभावः । 'अथ कर्पूरमस्त्रियाम् । घनसारश्चन्द्रसंज्ञः सिताभ्रो हिमवालुका' इत्यमरः । 'वल्ल संवरणे ।' वल्लूरम् । 'उत्तप्तं शुष्कमांसं स्यात्तद्वल्लूरं त्रिलिङ्गकम्' इत्यमरः । एवं शालूरमण्डूरादयः । 'भेके मण्डूकवर्षाभूशालूरप्लवदर्दुराः' इत्यमरः । 'अथ मण्डूरं 'शिङ्घाणमपि तन्मले' इति च । तन्मले तस्य पूर्वोक्तस्य लोहस्य मले इत्यर्थः । 'लाङ्गूलं पुच्छशेफसोः' इति मेदिनी । **कुसूल इति** ॥ 'कुस श्लेषणे ।' दन्त्यसकारवान् । 'कुसूलश्च कुसीदश्च मध्यदन्त्यमुदाहृतम्' इति विश्वः । ताम्बूलादयोऽप्यत्र । 'तमु ग्लानौ ।' 'ताम्बूली नागवल्ल्यां स्त्री क्रमुके तु नपुंसकम्' इति मेदिनी । 'शॄ हिंसायाम् ।' धातोर्वृद्धिः । दुगागमश्च । 'शार्दूलो राक्षसान्तरे । व्याघ्रे च पशुभेदे च सत्तमे तूत्तरस्थिते' इति मेदिनीविश्वप्रकाशौ । उत्तरस्थितमुत्तरपदम् । राजशार्दूल इति यथा । 'दु गतौ', 'कुङ् शब्दे' अनयोः कुक् च । 'दुकूलं श्लक्ष्णवस्त्रे स्यात्क्षौमे च' इति मेदिनी । 'कुकूलं शङ्कुसङ्कीर्णश्वभ्रे ना तु तुषानले' इति विश्वमेदिन्यौ । 'शिरीषादपि मृद्वङ्गी केयमायतलोचना । अयं क्व च

५३१ । **कुवश्चट्दीर्घश्च** । कूची चित्रलेखनिका ।

५३२ । **समीणः** । समीचः समुद्रः । समीची हरिणी ।

५३३ । **सिवेष्टेरू च** । सूचो दर्भाङ्कुरः । सूची ।

५३४ । **शमेर्बन्** । शम्बो मुसलम् ।

५३५ । **उल्बादयश्च** । बन्नन्ता निपात्यन्ते । 'उच समावाये' । चस्य लत्वं गुणाभावश्च । उल्बो गर्भाशयः । शुल्बं ताम्रम् । निम्बः । बिम्वम् ।

५३६ । **स्थः स्तोऽम्बजवकौ** । तिष्ठतेरम्बच् अबक एतौ स्तः स्तादेशश्च । 'स्तम्बो गुच्छस्तृणादिनः' । स्तबकः पुष्पगुच्छः ।

५३७ । **शाशपिभ्यां ददनौ** । 'शादो जम्बालशष्पयोः' । शब्दः ।

५३८ । **अब्दादयश्च** । अवतीत्यब्दः । 'कौतेर्नुम् (च)' (ग २०५) । कुन्दः ।

५३९ । **वलिमलितनिभ्यः कयन्** । वलयम् । मलयः । तनयः ।

५४० । **वृहोः षुग्दुकौ च** । वृषय आश्रयः । हृदयम् ।

५४१ । **मिपीभ्यां रुः** । मेरुः । पेरुः सूर्यः । बाहुलकात्पिबतेरपि । 'संवत्सरवपुः पारुः पेरुर्वासीर्दिनप्रणीः' ।

५४२ । **जत्र्वादयश्च** । जत्रु । जत्रुणी । अश्रु । अश्रुणी ।

कुकूलाग्निकर्कशो मदनानलः' इति प्रयोगश्च । **कुवश्चट दीर्घश्च** ॥ कूचः स्तनः । 'कुचकूचौ स्तने मतौ' इति विश्वः । **कूचीति** ॥ टित्त्वान्ङीप् । **समीणः** ॥ इणः सम्युपपदे चट् स्यात् । दीर्घत्वञ्च धातोः । **सिवेः** ॥ 'सूची तु सीवनद्रव्ये आङ्गिकाभिनयान्तरे' इति मेदिनी । **शमेः** ॥ 'शम्बः स्यान्मुसलाग्रस्थलोहमण्डलके पवौ । शुभान्विते त्रिषु' इति विश्वमेदिन्यौ । **उल्बादयश्च** ॥ 'गर्भाशयो जरायुः स्यादुल्बञ्च कललोऽस्त्रियाम्' इत्यमरः । **शुल्बमिति** ॥ 'शुच शोके ।' लत्वादि प्राग्वत् । 'शुल्बे ताम्रे यज्ञकर्मण्याचारे जलसन्निधौ' इति मेदिनी-हेमचन्द्रौ । वेतेर्नुमागमो ह्रस्वत्वञ्च । 'बिम्बस्तु प्रतिबिम्बे स्यात् मण्डले पुन्नपुंसकम् । बिम्बिकायाः फले क्लीबं कृकलासे पुनः पुमान्' इति मेदिनी । **स्थः स्तः** ॥ 'स्तम्बो गुल्मे तृणादीनामप्रकाण्डद्रुमेऽपि च' इति विश्वः । 'स्तम्बोऽप्रकाण्डद्रुमगुच्छयोः' इति मेदिनी । 'स्यात् गुच्छकस्तु स्तबकः' इत्यमरः । **शाशपि** ॥ 'शादः स्यात् कर्दमे शष्पे' इति मेदिनी । 'अब्दः संवत्सरे वारिवाहमुस्तकयोः पुमान् । कुन्दो माध्येऽस्त्री मुकुन्दभ्रमिनिध्यन्तरेषु ना' इति च । **वलिमलि** ॥ 'वलयः कण्ठरोगे ना कङ्कणे पुन्नपुंसकम्' इति मेदिनी । 'मलयः पर्वतान्तरे । शैलांशे देश आरामे त्रिवृतायान्तु योषिति' इति च । 'आत्मजस्तनयः सूनुः सुतः पुत्रः' इत्यमरः । **वृहोः** ॥ ह्रियते विषयैः हृदयम् । हरदत्तचन्द्रोक्तिमाह । **संवत्सरेत्यादि** ॥ **जत्र्वादयश्च** ॥ रुप्रत्ययान्ता निपात्यन्ते । 'जनी प्रादुर्भावे ।' नकारस्य तकारः ।

५४३ । **रुशातिभ्यां क्रुन् ।** रुरुर्मृगभेदः । शातयतीति शत्रुः । प्रज्ञादौ पाठाद्ध्रस्वत्वम् ।

५४४ । **जनिदाच्युसृवृमदिषमिनमिभृञ्भ्य इत्वन्त्वन्त्वण्क्निन्शक्स्यढड-टाटचः ।** जनित्वौ मातापितरौ । दात्वो दाता । च्यौत्नो गन्ताण्डजः क्षीण-पुण्यश्च । सृणिरङ्कुशश्चन्द्रः सूर्यो वायुश्च । वृश आर्द्रकं मूलकं च । मत्स्यः । षण्ढः । डित्त्वाट्टिलोपः । नमतीति नटः शैलूषः । बिभर्ति भरटः कुलालो भृतकश्च ।

५४५ । **अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते ।** पेत्वममृतम् । भृशम् ।

५४६ । **कुसेरुम्भोमेदेताः ।** कुसुम्भम् । कुसुमम् । कुसीदम् । कुसितो जनपदः ।

५४७ । **सानसिवर्णसिपर्णसितण्डुलाङ्कुशचषालेल्वलपल्वलधिष्ण्य-शल्याः ।** सनोतेरसिप्रत्यय उपधावृद्धिः । सानसिर्हिरण्यम् । वृञो नुक्च । वर्णसिर्जलम् । पॄ । पर्णसिर्जलगृहम् । 'तड आघाते' । तण्डुलाः । अकि

जत्रु स्कन्धसन्धिः । 'सन्धी तस्यैव जत्रुणी' इत्यमरः । तस्य पूर्वोक्तस्य स्कन्धस्य सन्धी इत्यर्थः । **रुशातिभ्याम्** ॥ 'रुरुर्दैत्ये मृगेऽपि च' इति मेदिनी । **जनिदा** ॥ नवभ्यो यथासङ्ख्यं नव स्युः । जनेरित्वन् इकारोच्चारणमुत्तरार्थम् । जनेरिटा सिद्धत्वात् । **सृणिरिति** ॥ निन्स्वरेणाद्युदात्तोऽयम् । 'सृवृषिभ्याङ्कित्' इति निप्रत्यये त्वन्तोदात्तः । **मत्स्य इति** ॥ अन्तोदात्तोऽयम् । 'ऋतन्यञ्जि' इति सूत्रे तु आद्युदात्तः साधितः । **षण्ढ इति** ॥ 'षम ष्टम वैकल्ये ।' बाहुलकात्सत्वाभावः । 'शमो ढः' इति सूत्रे तु तालव्यादिः साधितः । 'सायं सायो भवेत्कोषः कोशः षण्ढश्च शण्ढवत्' इति द्विरूपकोशः । कैयटस्तु 'ठस्येकः' इति सूत्रे शण्ढ इति प्रतीकमुपादाय, 'जनिदाच्युसृ' इत्यनेन ढप्रत्यये शण्ढ इत्याह । 'नटी नीलौषधौ स्त्री स्यात् शैलूषाशोकयोः पुमान्' इति मेदिनी । **अन्येभ्योऽपि दृश्यन्ते** ॥ इत्वन्नादयो-ऽनुवर्तन्ते । **कुसेः** ॥ 'कुस श्लेषणे ।' 'कुसुम्भं हेमनि महाराजते ना कमण्डलौ' इति मेदिनी । 'कुसुमं स्त्रीरजोनेत्ररोगयोः फलपुष्पयोः' इति च । 'कुसीदं जीवने वृद्ध्या क्लीबं त्रिषु कुसीदके' इति च । इह सूत्रे तृतीयो ह्रस्वादिर्दीर्घादिश्च तन्त्रेणोपात्तः । 'वृषाकप्यग्नि' इति सूत्रे ह्रस्व एवेति वृत्तिकारहरदत्तादिप्रयोगोपष्टम्भेन निर्णीतम् । 'पारलौकिककुसीदकमासीत्' इति श्रीहर्षः । उक्तश्च 'गाण्ड्यजगात्' इति सूत्रे ह्रस्वदीर्घयोस्तन्त्रेण निर्देशो वामनेनेति दिक् । उज्ज्वलदत्तमतेनाह । **वृञो नुक्चेति** ॥ दशपाद्यान्तु सानसिधर्णसीति पठित्वा धृञो नुक् च, धर्णसिर्लोकपालः इति व्याख्यातम् । युक्तञ्चैतत् । धर्णसिम्भूरिधायसमित्यादि-दर्शनात् । **तण्डुला इति** ॥ उलच्प्रत्ययः, नुगागमः । 'त्रेधा तण्डुलान् विभजेत् ।' चित्स्वरः ।

लक्षणे उशच् । अङ्कुशः । 'चषेरालः । चषालो यूपकटकः' । इल्वलो दैत्यभेदः । पल्वलम् । धिषेः धृषा ण्यः । ऋकारस्येकारः । धिष्ण्यम् । शलेर्यः । शल्यम् । 'वा पुंसि शल्यं शङ्कुर्ना' ।

५४८ । **मूशक्यबिभ्यः क्लः** । मूलम् । शक्लः प्रियंवदे । अम्ब्लो रसः । बाहुलकादमेः । अम्लः ।

५४९ । **माछासस्सिभ्यो यः** । माया । छाया । सस्यम् । बाहुलकात्सुनोतेः । 'सव्यं दक्षिणवामयोः ।

५५० । **जनेर्यक्** । 'ये विभाषा' (सू २३१९) । जन्यं युद्धम् । जाया भार्या ।

५५१ । **अघ्न्यादयश्च** । यगन्ता निपात्यन्ते । हन्तेर्यक् अडागम उपधालोपश्च ।

'तण्डुलः स्याद्विगण्डे च धान्यादिनिकरे पुमान्' इति मेदिनी । **अंकुश इति** ॥ अयमपि चित्स्वरेणान्तोदात्तः । तथा च मन्त्रः । दीर्घं ह्यङ्कुशं यथेति ॥ **चषेराल इति** ॥ प्रत्ययस्वरेणाद्युदात्तः । उज्ज्वलदत्तादयस्तु आलच् इति चितमाहुः । तन्न । 'चषालं ये अश्वयूपाय तक्षति । चषालवन्तस्तरवः पृथिव्याम्' इत्यादौ चित्स्वरादर्शनात् । अमरोक्तिमाह । **चषाल इति** ॥ **इल्वल इति** ॥ 'इल स्वप्नप्रेरणयोः ।' वलच् गुणाभावः । 'इल्वला तारकाभेदे ना भेदे दैत्यमत्स्ययोः' इति मेदिनी । 'इल्वलाः तच्छिरोदेशे तारका निवसन्ति याः' इत्यमरः । तत्र 'इल्वकाः' इति पाठान्तरम् । तच्च 'इवि प्रीणने' 'अस्मात् क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' इति क्वुनि बोध्यम् । पिबतेर्वलच् । लुगागमः । ह्रस्वत्वञ्च । पिबन्त्यस्मिन् इति पल्वलम् । अल्पसरः । 'वेशन्तः पल्वलञ्चाल्पसरः' इत्यमरः । **इकार इति** ॥ रपरत्वाभावो ण्यप्रत्ययश्चेति बोध्यम् । 'धिष्ण्यं स्थाने गृहे भेऽग्नौ' इत्यमरः । 'धिष्ण्यं स्थानाग्निसद्मसु । ऋक्षे शक्तौ च' इति मेदिनी । 'धिष्ण्यं स्थाने च ऋक्षे चाग्नौ धिष्ण्यो नालये' इति धरणिः । **शलेरिति** ॥ 'शल्ये तु न स्त्रियां शङ्कौ क्लीबं क्ष्वेडेषुतोमरे । मदनद्रुश्वाविधोर्ना' इति मेदिनी । **मूशक्य** ॥ 'मूङ् बन्धने ।' 'शक्लृ शक्तौ ।' 'अबि शब्दे ।' 'मूलं शिफाघयोः । मूलं वित्तेऽन्तिके' इति मेदिनी । 'शक्लः प्रियंवदः' इति विशेष्यनिघ्नेऽमरः । 'अम्लो रसविशेषे स्यादम्ला चाङ्गेरिकौषधौ' इति मेदिनी । **माछा** ॥ 'माया स्याच्छाम्बरीबुद्ध्योर्मायः पीताम्बरेऽसुरे' इति मेदिनी । 'छाया स्यादातपाभावे प्रतिबिम्बार्कयोषितोः । पालनोत्कोचयोः कान्तिसच्छोभापङ्क्तिषु स्त्रियाम्' इति विश्वमेदिन्यौ । 'वृक्षादीनां फलं सस्यम्' इत्यमरः । 'सव्यं वामे प्रतीपे च' इति मेदिनी । **जनेर्यक्** ॥ 'जन्यं हट्टे परीवादे सङ्ग्रामे च नपुंसकम् । जन्या मातृवयस्यायाञ्जन्यः स्याज्जनके पुमान् । त्रिषूत्पाद्यजनित्रोश्च नवोढाज्ञातिभृत्ययोः । वरस्निग्धे' इति मेदिनी । **अघ्न्यादयश्च** ॥ कौतेर्यतिङ्डुक् कुड्यमित्युज्ज्वलदत्तादयः । 'यतोऽनावः' इत्याद्युदात्तः । ज्यक्प्रत्ययोऽन्तोदात्त इत्यन्ये इति, 'निवाते वातत्राणे' इति सूत्रे वृत्तिः-। गुणप्रतिषेधार्थात्ककारात् डकारस्येत्त्वं नेति तत्रैव हरदत्तः । एवं स्थिते यगन्ता इति प्रायोवादः । **अडागम इति** ॥ नञ्पूर्वाद्धन्तेर्यगिति वा बोध्यम् ।

अघ्न्या माहेयी। अघ्न्यः प्रजापतिः। 'कनी दीप्तौ'। कन्या। बवयोरैक्यम्। वन्ध्या।

५५२। स्नामदिपद्यर्तिपृशकिभ्यो वनिप्। स्नावा रसिकः। मद्वा शिवः। पद्वा पन्थाः। 'अर्वा तुरङ्गगर्ह्योः'। पर्व ग्रन्थिः प्रस्तावश्च। शक्वा हस्ती। ङीब्रौ। शक्वरी अङ्गुलिः।

५५३। शीङ्क्रुशिरुहिजिक्षिसृधृभ्यः क्वनिप्। शीवा अजगरः। क्रुश्वा सृगालः। रुह्वा वृक्षः। जित्वा जेता। क्षित्वा वायुः। सृत्वा प्रजापतिः। धृत्वा विष्णुः।

५५४। ध्याप्योः संप्रसारणं च। धीवा कर्मकरः। पीवा स्थूलः।

५५५। अदेर्ध च। अध्वा।

५५६। प्र ईरशदोस्तुट् च। प्रेत्वा प्रशत्त्वा च सागरः। प्रेत्वरी प्रशत्त्वरी च नदी।

५५७। सर्वधातुभ्य इन्। पचिरग्निः। तुडिः। तुण्डिः। वलिः। वटिः। यजिः। देवयजिः। काशत इति काशिः। यतिः। मल्लिः। मल्ली। केलिः। 'मसी परिणामे।' मसिः। बाहुलकाद्गुणः। कोटिः। हेलिः। बोधिः। नन्दिः। कलिः।

अघ्न्या इति ॥ यत्तु 'अघ्न्यस्य मूर्द्धनि' इति मन्त्रे वेदभाष्यकारैरुक्तम्। 'हन्तुमशक्योऽघ्न्यः पर्वतः' इति तत् प्रकृतसूत्रमभिप्रेत्यैव। यत्तु अहननमघ्नः तमर्हतीत्यर्थे 'छन्दसि च' इति य इति तत्रैवोक्तम्, तदुपायान्तरपरतया बोध्यम्। 'माहेयी सौरभेयी गौरुस्रा माहा च शृङ्गिणी। अर्जुन्यघ्न्या रोहिणी स्यात्' इत्यमरः। सम्पूर्वाद्धाञो यक्। आतो लोपश्च। 'सन्ध्या पितृप्रसूनद्योश्चिन्तामर्यादयोरपि। प्रज्ञायां च सन्ध्याने सन्ध्या च कुसुमान्तरे' इति विश्वः। 'सन्ध्या पितृप्रसूनद्यन्तरयोर्युगसन्धिषु' इति मेदिनी। 'सन्ध्या कुमारिका नार्योरोषधीराशिभेदयोः' इति विश्वमेदिन्यौ। **वन्ध्येति** ॥ 'बन्ध बन्धने।' 'वन्ध्यस्त्वफलवृक्षादौ स्त्रियां स्यादप्रजःस्त्रियाम्' इति मेदिनी। **स्नामदि** ॥ 'अर्वा तुरङ्गमे पुंसि कुत्सिते वाच्यलिङ्गके' इति मेदिनी। 'पर्व क्लीबं महे ग्रन्थौ प्रबले लक्षणान्तरे। दर्शप्रतिपदोः सन्धौ विषुवत्प्रभृतिष्वपि' इति च। **अंगुलिरिति** ॥ एतच्च 'आरोहतन्दशतं शक्वरीर्मम' इत्यादिमन्त्रव्याख्यायां स्पष्टम्। 'शक्वरी च्छन्दसो भेदे नदीमेखलयोरपि' इति मेदिनी। **सर्वधातुभ्य इन्** ॥ **यतिरिति** ॥ 'यती प्रयत्ने।' 'यतिः स्त्री पाठविच्छेदे निकारयतिनोः पुमान्' इति मेदिनी। 'कोटिः स्त्री धनुषोऽग्रेऽश्रौ सङ्ख्याभेदप्रकर्षयोः। बोधिः पुंसि समाधेश्च भेदे पिप्पलपादपे। नन्दिर्द्यूताङ्ग आनन्दे स्त्री नन्दिकेश्वरे पुमान्। कलिः स्त्री कलिकायां ना शूराजिकलहे

५५८ । हृपिषिरुहिवृतिविदिछिदिकीर्तिभ्यश्च । हरिर्विष्णावहाविन्द्रे भेके सिंहे हये रवौ । चन्द्रे कीले प्लवङ्गे च यमे वाते च कीर्तितः । पेषिर्वज्रम् । रोहिर्व्रती । वर्तिः । वेदिः । छेदिश्छेत्ता । कीर्तिः ।

५५९ । इगुपधात्कित् । कृषिः । ऋषिः । शुचिः । लिपिः । बाहुलकाद्वत्वे लिबिः । तूल निष्कर्षे । तूलिः । तूली । कूर्चिका ।

५६० । भ्रमेः संप्रसारणं च । भृमिर्वातः । बाहुलकाद्भ्रमिः ।

५६१ । क्रमितमिशतिस्तम्भामत इच्च । क्रिमिः । संप्रसारणानुवृत्तेः कृमिरपि । तिमिर्मत्स्यभेदः । शितिर्मेचकशुक्लयोः । स्तिम्भिः समुद्रः ।

५६२ । मनेरुच्च । मुनिः ।

युगे' इति च । इह इन्नित्येव सूत्रम् । अधिकन्तु प्रक्षिप्तं व्यर्थञ्च । एवं 'सर्वधातुभ्यष्ट्रन्' इत्यादावपि । अत एव दशपाद्यामिन्नित्येव पठितमिति दिक् । **हृपिषि** ॥ हरतेः कीर्तयतेश्च 'अच इः' इति प्राप्ते इतरेषां तु 'इगुपधात्' इति कित्त्वे प्राप्ते वचनम् । 'हरिश्चन्द्रार्कवाताश्वशुकभेकयमाहिषु । कपौ सिंहे हरेऽजेंऽशौ शक्रे लोकान्तरे पुमान् । वाच्यवल्लिङ्गहरितोः' इति मेदिनी । 'वर्तिर्भेषजनिर्माणे नयनाञ्जनलेखयोः । मात्रानुलेपनीदीपदशादीपेषु योषिति । वेदिः स्यात्पण्डिते पुमान् । स्त्रियामङ्गुलिमुद्रायां स्यात्परिष्कृतभूतले' इति च । 'कीर्तिः प्रसादयशसोर्विकारे कर्दमेऽपि च' इति विश्वः । 'सा रसवत्ता विगता नवका विलसन्ति चरति नो कङ्कः । सरसीव कीर्तिशेषं गतवति भुवि विक्रमादित्ये' इति कविप्रयोगः । **इगुपधात्कित्** ॥ इनः कित्त्वं विधीयते । केचित्तु किरिति पठित्वा इनोऽपवादः किप्रत्यय इत्याहुः । तन्न । प्रत्ययस्वरेण प्रातिपदिकानामन्तोदात्ततापत्तेः । न चेष्टापत्तिः । 'अग्निः पूर्वेभिर्ऋषिभिः । ऋषिर्विप्रः काव्येन । शुचिर्विप्रः शुचिः कविः' इत्यादौ ऋषिशुचिप्रभृतीनामाद्युदात्तत्वदर्शनात् । कथं तर्हि 'अक्षैर्मा दिव्य कृषिमित्कृषस्व' इत्यादौ कृषिशब्दस्यान्तोदात्ततेति चेत् । 'इक् कृष्यादिभ्यः' इतीक्प्रत्यये सतीति गृहाण । 'ऋषिर्वेदे वसिष्ठादौ दीधितौ च पुमानयम् । शुचिर्ग्रीष्माग्निश्शृङ्गारेष्वाषधे शुद्धमन्त्रिणि' इति मेदिनी । यत्तु माधवेन 'अग्निः पूर्वेभिरित्यृग्व्याख्यावसरे ऋषिशब्दस्येत्प्रत्ययान्तत्वमङ्गीकृत्य, 'ऋष्यन्धक' इति निपातनाल्लघूपधगुणाभाव इत्युक्तं तत्प्रकृतसूत्रविस्मरणमूलकत्वादुपेक्ष्यम् । **भ्रमेः** ॥ 'भृमिं विद्यथावसवोऽजुषन्त' इति मन्त्रे भृमिं भ्रमणशीलन्दरिद्रजनमिति वेदभाष्यम् । **क्रमितमि** ॥ 'क्रमु पादविक्षेपे ।' 'कृमिर्ना क्रिमिवत्कीटे लाक्षायां क्रिमिले खरे' इति विश्वमेदिन्यौ । 'पारतं पारदं वाऽस्त्री वासरः क्रिमिवत्कृमिः' इति द्विरूपकोशः । **तिमिरिति** ॥ 'तमु काङ्क्षायाम् ।' 'अस्ति मत्स्यस्तिमिर्नाम तथा चास्ति तिमिङ्गिलः । तिमिङ्गिलगिलोऽप्यस्ति तद्गिलोऽप्यस्ति लक्ष्मण' इति रामायणे सप्तमे काण्डे रामवाक्यम् । 'शितिः कृष्णेऽसिते भूर्जे' इति विश्वः । 'शितिर्भूर्जे ना रसितासितयोस्त्रिषु' इति मेदिनी । **मनेरुच्च** ॥ 'मुनिः पुंसि वसिष्ठादौ वङ्गसेनतरौ जिने' इति मेदिनी ।

५६३ । **वर्णेर्बलिश्चाहिरण्ये** । वर्णिः सौत्रः । अस्य बलिरादेशः । करोपहारयोः पुंसि बलिः प्राण्यङ्गके स्त्रियाम् । वबयोरैक्यात् वलिः । हिरण्ये तु वर्णिः सुवर्णम् ।

५६४ । **वसिवपियजिराजिव्रजिसदिहनिवाशिवादिवारिभ्य इञ्** । वासिश्छेदनवस्तुनि । वापिः । वापी । याजिर्यष्टा । राजिः । राजी । व्राजिर्वातालिः । सादिः सारथिः । निघातिर्लोहघातिनी । वाशिरग्निः । वादिर्विद्वान् । वारिर्गजबन्धनी । जले तु क्लीबम् । बाहुलकाद्धारिः पथिकसंहतौ ।

५६५ । **नहो भश्च** । नाभिः स्यात्क्षत्रिये पुंसि । प्राण्यङ्गे तु स्त्रियाम् । पुंस्यपीति केचित् ।

५६६ । **कृषेर्वृद्धिश्छन्दसि** । कार्षिः ।

५६७ । **शॄः शकुनौ** । शारिः शारिका ।

५६८ । **कृञ उदीचां कारुषु** । कारिः शिल्पी ।

५६९ । **जनिघसिभ्यामिण्** । जनिर्जननम् । घासिर्भक्ष्यमग्निश्च ।

वर्णेः ॥ वलिर्दैत्यप्रभेदे च करचामरदण्डयोः । उपदायां पुमान् स्त्री तु जरया श्लथचर्मणि । गृहदाहप्रभेदे च जठरावयवेऽपि च' इति मेदिनी । **वसि** ॥ एभ्यो दशभ्य इञ्स्यात् । **वाशिरिति** ॥ दन्त्यसः । सूत्रे अष्टमस्तु तालव्यशः । द्वयमपि च्छेदनसाधने प्रयुज्यते । वास्यादीनामिव करणानाङ्कर्तृव्यापार्यत्वनियमादिति वैशेषिकाः । वास्यर्थमित्यत्र 'स्कोः' इति सलोपः प्राप्नोतीति भाष्यम् । 'वाशीमन्य अष्टिमन्तो मनीषिणः' इति मन्त्रः । 'राजिः स्त्री पङ्क्तिरेखयोः' इति मेदिनी । इह वादीति ण्यन्तो निर्दिष्टः । बाहुलकादण्यन्तादपि । तथा च भूवादिसूत्रे 'वदन्तीति वादयो वाचकाः' इति न्यासकारादयः । 'वारिर्वागजबन्धयोः स्त्री क्लीबेऽम्बुनि वालके । वारी स्याद्गजबन्धन्याङ्कलश्यामपि योषिति' इति च । 'वारिः स्मृता सरस्वत्यां वारिहीभेदनीरयोः । वारी घटीभबन्धन्योः' इति विश्वः । 'हारिः पथिकसन्तानद्यूतादिभङ्ग्योः स्त्रियाम्' इति मेदिनी । खटतेः खाटिः । 'खाटिस्त्वसद्ग्रहेऽपि स्यात् किणे शवरथे स्त्रियाम्' इति मेदिनी । **नहो भश्च** ॥ **स्त्रियामिति** ॥ लिङ्गानुशासने स्त्रियामित्यधिकारे नाभिरक्षत्रिय इति सूत्रितत्वादिति भावः । **केचिदिति** ॥ तथा च मेदिनी । 'नाभिर्मुख्यनृपे चक्रमध्यक्षत्रिययोः पुमान् । द्वयोः प्राणिप्रतीके स्यात् स्त्रियाङ्कस्तूरिकामदे' इति । भारविश्च प्रायुङ्क्त । 'समुल्लसत्पङ्कजकोशकोमलैरुपाकृतश्रीण्युपनीवि नाभिभिः' इति । **शॄः** ॥ 'शारिर्नाक्षोपकरणे स्त्रियां शकुनिकान्तरे । युद्धार्थगजपर्याणे व्यवहारान्तरेऽपि च' इति मेदिनी । कपिलकादित्वाल्लत्वम् । शालिस्तु कलमादौ च गन्धमार्जारके पुमान्' इति मेदिनी । **कृञः** ॥ 'कारिः स्त्रियां क्रियायां स्याद्वाच्यलिङ्गस्तु शिल्पिनि' इति मेदिनी । **जनिघसिभ्यामिण्** ॥ प्रत्ययान्तरकरणं स्वरार्थम् । यच्च घासिञ्जघास । आजिघ्न जग्मुः सुकृतोतमर्णः' इत्यादौ घास्याजिपाणिप्रभृतीनामन्तोदात्तत्वात् । जनिरिति स्त्रीलिङ्गम् । 'कृदिकारात्' इति पक्षे ङीष् । 'जनी

५७० । **अज्यतिभ्यां च** । आजिः संग्रामः । आतिः पक्षी ।

५७१ । **पादे च** । पदाजिः । पदातिः ।

५७२ । **अशिपणाय्यो रुडायलुकौ च** । अशेरुट् । राशिः पुञ्जः । पणायतेरायलुक् । पाणिः करः ।

५७३ । **वातेर्डिच्च** । विः पक्षी । स्त्रियां वीत्यपि ।

५७४ । **प्रे हरतेः कूपे** । प्रहिः कुपः ।

५७५ । **नौ व्यो यलोपः पूर्वस्य च दीर्घः** । व्येञ इण् स्याद् यलोपश्च नेर्दीर्घः । नीविः नीवी । वस्त्रग्रन्थौ मूलधने च ।

५७६ । **समाने ख्यः स चोदात्तः** । समानशब्दे उपपदे ख्या इत्यस्मादिण् स्यात् स च डिच्च यलोपश्च । समानस्य तूदात्तः स इत्यादेशश्च । समानं ख्यायते जनैरिति सखा ।

सीमन्तिनीवस्त्वोरुत्पत्तावोषधीभिदि' इति मेदिनी । 'आजिः सभावनौ युद्धे' इति विश्वः । 'शरारिराजिराटिश्च' इत्यमरः । **पादे च** ॥ पादे उपपदे अज्यतिभ्यामिण् । 'पादस्य पदाज्यातिगोपहतेषु' इति पदादेशः । अत एव निर्देशात् बाहुलकादजेर्वीभावो न । 'पदातिपत्तिपदगपादातिकपदाजयः । पद्गश्च पदिकश्च' इत्यमरः । **आशि** ॥ 'राशिर्मेषादिपुञ्जयोः' इति मेदिनी । **प्रे** ॥ 'पुंस्येवान्धुः प्रहिः कूप उदपानन्तु पुंसि वा' इत्यमरः । **नौ** ॥ 'स्त्रीकटीवस्त्रबन्धेऽपि नीवी परिपणेऽपि च' इत्यमरः । परिपणं मूलधनम् । **समाने** ॥ **इण् स्यादिति** ॥ यत्तूज्ज्वलदत्तेनोक्तम् । इञ् स्यात् स चोदात्त इतीति । तन्न । इणः सन्निधानात् इञो विच्छिन्नत्वात् । यदपि तेनैव नौव्य इति पूर्वसूत्रे उक्तम् । इञेवात्रानुवर्तते, न त्विण् । उत्तरत्रोदात्तवचनाज्ज्ञापकादिति । तदपि न, स चोदात्त इति हि नायं प्रत्ययं निर्देष्टुं तच्छब्दः, किं तु समानशब्दस्य स्थाने विधेयं निर्देष्टुं शब्दस्वरूपपरः । तथा च कथं ज्ञापकता । यदपि स इञिति व्याख्याय समानस्य सभाव इति प्रक्रियास्मरणमात्रङ्कृतम् । तदपि न । विधायकाभावात् । यदपि स्वरमञ्जरीकारादिभिः 'समानस्य छन्दसि' इति सूत्रेणेत्युक्तं तदपि न । लोके सखिशब्दस्यासाधुतापत्तेः । अपि च—'सखा सखायमब्रवीत् । सखा सख्ये अयचत् । सखायस्त्वा ववृमहे । सखा सखिभ्य ईड्यः ।' इत्यादिमन्त्रेषु सर्वत्र सखिशब्द आद्युदात्त एवेति निर्विवादम् । एवञ्च इञ् उदात्त इति व्याख्यानं वेदवार्तानभिज्ञत्वप्रयुक्तमेव । तथा च ज्ञापकोपन्यासोऽपि गर्भस्रावेणैव गतः। अपि च। त्वत्पक्षे 'सख्य इण्' इत्येव सूत्र्यतां, किं स चेत्यादिना, शब्दतोऽर्थतश्च गौरवप्रसङ्गात् । अपि च । इणित्यपि मास्तु । नौव्य इत्यादित्रिसूत्री जनिघसिभ्यामित्यतः प्रागेव उपेयताम् । एवं हि महदेव लाघवम् । स चोदात्त इति मण्डूकप्लुतौ ज्ञापकस्यानाश्रयणात् । ननु 'वातेर्डिच्च' इति डित्त्वोपजीवनार्थमित्थं पाठ इति चेत् । तर्हीण्प्रकरणानन्तरमेव इञ्प्रकरणं सर्वत्रास्तु । नौव्य इति सूत्रे इञ् पठ्यताम् । आङि

५७७। **आङि श्रिहनिभ्यां ह्रस्वश्च** । इण् स्यात्स च डित् आङो ह्रस्वश्च । अश्रयः पाल्यश्रिकोटयः । सर्पे वृत्रासुरेऽप्यहिः ।

५७८। **अच इः** । रविः । पविः । तरिः । कविः । अरिः । अलिः ।

५७९। **खनिकष्यज्यसिवसिवनिसनिध्वनिग्रन्थिचलिभ्यश्च** । खनिः । कषिर्हिस्रः । अजिः । असिः । वसिर्वस्त्रम् । वनिरग्निः । सनिर्भक्तिर्दानं च । ध्वनिः । ग्रन्थिः । चलिः पशुः ।

५८०। **वृतेश्छन्दसि** । वर्तिः ।

५८१। **भुजेः किच्च** । भुजिः ।

५८२। **कॄगॄशॄपॄकुटिभिदिच्छिदिभ्यश्च** । इः कित्स्यात् । किरिर्वराहः । गिरिर्गोत्राक्षिरोगयोः । गिरिणा काणः गिरिकाणः । शिरिः शलभो हन्ता च । पुरिर्नगरं राजा नदी च । कुटिः शाला शरीरं च । भिदिर्वज्रम् । छिदिः परशुः ।

श्रीत्यस्यानन्तरं वसिवपीत्यादि पठ्यताम् । इञ् चानुवर्तिष्यते, न तु ङित्त्वम् । वकाराद्यनेकधातुपाठवैयर्थ्यापत्तेरिति दिक् । तस्मादस्य उक्तैव व्याख्या सुधीभिरादर्तव्या । दशपादीवृत्तिग्रन्थाः, ख्याधातौ माधवग्रन्थः, 'यस्ते सखिभ्य आवरम्" इत्यादीन् मन्त्रान् व्याचक्षाणानां वेदभाष्यकृतामनेकप्रघट्टकस्थिता ग्रन्थाश्चेहानुकूला इत्यवधेयम् । अश्रिः कोणः । अमरोक्तिमाह । **अश्रय इति** ॥ एवञ्च 'सुप्रातसुश्व' इति सूत्रे चतुरश्रेति तालव्यपाठ एव । केषाञ्चिद्दन्त्यपाठस्तु एतत्सूत्रानालोचनमूलक इत्यवधेयम् । न चैतावता चतुरस्रमिति दन्त्यप्रयोगोऽशुद्ध इति भ्रमितव्यम् । अकारान्तेन दन्त्यगर्भेणास्रशब्देन विग्रहे तत्सौष्ठवात् । न च तादृशशब्देऽपि विप्रतिपत्तव्यम् । 'अस्रः कोणे कचे पुंसि क्लीबमश्रुणि शोणिते' इति मेदिनीकोशात् । 'अहिर्वृत्रासुरे सर्पे' इति मेदिनी । **अच इः** ॥ 'कुङ् शब्दे ।' 'कविर्वाल्मीकिशुक्रयोः । सूरौ काव्यकरे पुंसि स्यात् खलीने तु योषिति' इति मेदिनी । **खनिकष्य** ॥ 'खनिः स्त्रियामाकरः स्यात्' इत्यमरः । ण्यन्तात् 'अच इः' इतीप्रत्यये खानिरपि । 'खनिरेवं मता खानिः' इति द्विरूपकोशः । 'ग्रन्थिस्तु ग्रन्थिपर्णे ना बन्ध रुग्भेदपर्वणोः' इति मेदिनी । **वृतेश्छन्दसि** ॥ बाहुलकाल्लोकेऽपि । 'वर्त्तिर्भेषजनिर्माणे नयनाञ्जनलेखयोः । गात्रानुलेपनीदीपदशादीपेषु योषिति' इति मेदिनी । **कॄगॄ** ॥ यत्तु 'न पदान्त' इति सूत्रे न्यासकारहरदत्ताभ्यां किर्योर्गिर्योरित्यत्र 'कॄग्रोरिक्च' इत्युपन्यस्तम् । तत् क्वचिदुणादिवृत्तिषु अन्वेषणीयम् । कुर्वोः गुर्वोः । 'कॄग्रोरुक्च' इति वा पाठः शोधनीयः । 'वराहः सूकरो गृष्टिः कोलः पोत्री किरिः किटिः' इत्यमरः । 'इगुपधज्ञाप्री' इति कप्रत्यये किरोऽपि । 'स्यात्किरौ किरः प्रोक्तः पथः पथि' इति द्विरूपकोशः । 'गिरिर्ना नेत्ररुग्भिदि । अद्रौ गिरिजके योषिद्गीर्णे पूज्ये पुनस्त्रिषु' इति मेदिनी । **कुटिरिति** ॥ ङीषि तु कुटी । 'कुटः कीटे पुमानस्त्री घटे स्त्रीपुंसयोर्गृहे । कुटी स्यात्कुम्भदास्याञ्च सुरायां

५८३। **कुडिकम्प्योर्नलोपश्च**। कुडि दाहे। कुडिर्देहः। कपिः।

५८४। **सर्वधातुभ्यो मनिन्**। क्रियत इति कर्म। चर्म। भस्म। जन्म। शर्म। स्थाम बलम्। इस्मन्निति ह्रस्वः। छद्म। सुत्रामा।

५८५। **बृहेर्नोऽच्च**। नकारस्याकारः। ब्रह्म तत्त्वं तपो वेदो ब्रह्मा विप्रः प्रजापतिः

५८६। **अशिशकिभ्यां छन्दसि**। अश्मा। शक्मा।

५८७। **हृभृधृसृस्तृशृभ्य इमनिच्**। हरिमा कालः। भरिमा कुटुम्बम्। धरिमा रूपम्। सरिमा वायुः। स्तरिमा तल्पम्। शरिमा प्रसवः।

५८८। **जनिमृङ्भ्यामिमनिन्**। जनिमा जन्म। मरिमा मृत्युः।

५८९। **वेञः सर्वत्र**। छन्दसि भाषायां चेत्यर्थः। वेमा तन्तुवायदण्डः। अर्धर्चादिः। सामनी वेमनी इति वृत्तिः।

५९०। **नामन् सीमन् व्योमन् रोमन् लोमन् पाप्मन् ध्यामन्**[1]। सर्वे सप्त अमी निपात्यन्ते। म्नायतेऽनेनेति नाम। सिनोतेर्दीर्घः। सीमा। सीमानौ। सीमानः। पक्षे डाप्। सीमे। सीमाः। व्येञोऽन्त्यस्योत्वं गुणः। व्योम। रौतेः। रोम। लोम। पाप्मा पापम्। धाम परिमाणं तेजश्च।

चित्रगुच्छके' इति मेदिनी। 'कपिर्ना सिह्लके शाखामृगे च मधुसूदने' इति च। **सर्वधातुभ्यः**॥ कर्म व्याप्ये क्रियायाञ्च पुन्नपुंसकयोर्मतम्' इति रुद्रः। 'चर्म कृत्तौ च फलके' इति मेदिनी। **बृहेः**॥ 'ब्रह्म तत्त्वतपोवेदे न द्वयोः पुंसि वेधसि। ऋत्विग्योगभिदोर्विप्रे' इति मेदिनी। **अश्मेति**॥ भाषायामपीष्यते। छन्दसीति तु शकिनैवान्वेति। **हृभृ**॥ **शरिमेति**॥ 'शॄ हिंसायाम्।' एतच्चोज्ज्वलदत्तरीत्योक्तम्। दशपाद्यान्तु श्रृणातिर्नेष्यते। तत्स्थाने सृः प्रत्ययश्च दीर्घादिर्निच्च 'स्तृभृसृभ्य ईमन्' इति छन्दोग्रहणञ्चानुवर्तितम्। युक्तञ्चैतत्। 'पिपृतान्नो भरीमभिः। वातस्य सर्गो अभवत्सरीमणि। स्तीर्णं बर्हिः सुष्टरीमा जुषाणा। यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनिहिरण्यपाणिः।' इत्यादिमन्त्राणां तद्भाष्यस्य चानुगुणत्वादुक्तप्रयोगाणां भाषायामदर्शनेन छन्दोऽनुवृत्तेर्न्याय्यत्वाच्च। अत एव 'वेञः सर्वत्र' इति सूत्रे सर्वत्रग्रहणं करिष्यति। **नामन् सीमन्**॥ **सर्वे इति**॥ मनिनन्ता इति शेषः। **नामेति**॥ 'म्ना अभ्यासे' मलोपः। **सीमेति**॥ 'सीमसीमे स्त्रियामुभे' इत्यमरः। **पाप्मेति**॥ पिबतेः पुमागमः। बाहुलकादन्यतोऽपि। 'यक्ष पूजायाम्।' 'क्षयः शोषश्च यक्ष्मा च' इत्यमरः। 'षू प्रेरणे।' सोमा चन्द्रः। 'डु धाञ्।' 'धाम देहे गृहे रश्मौ स्थाने

१. ध्यामन् इति क्वचित्पाठः।

५९१ । **मिथुने मनिः** । उपसर्गक्रियासंबन्धो मिथुनम् । न तु स्त्रीपुंसौ । स्वरार्थमिदम् । सुशर्मा ।

५९२ । **सातिभ्यां मनिन्मनिणौ** । स्यतीति साम । सामनी । आत्मा ।

५९३ । **हनिमशिभ्यां सिकन्** । हंसिका हंसयोषिति । मक्षिका ।

५९४ । **कोररन्** । कवरः ।

५९५ । **गिर उडच्** । गरुडः ।

५९६ । **इन्देः कमिर्नलोपश्च** । इदम् ।

५९७ । **कायतेर्डिमिः** । किम् ।

५९८ । **सर्वधातुभ्यः ष्ट्रन्** । वस्त्रम् । अस्त्रम् । शस्त्रम् । इस्मन्निति ह्रस्वत्वम् । छादनाच्छत्रम् ।

५९९ । **भ्रस्जिगमिनमिहनिविश्यशां वृद्धिश्च** । भ्राष्ट्रः । गान्त्रं शकटम् । नान्त्रं स्तोत्रम् हान्त्रं मरणम् । वैष्ट्रं पिष्टपम् । आष्ट्रमाकाशम् ।

६०० । **दिवेर्द्युच्च** । द्यौत्रं ज्योतिः ।

६०१ । **उषिखनिभ्यां कित्** । उष्ट्रः । खात्रं खनित्रं जलाधारश्च ।

जन्मप्रभावयोः’ इति मेदिनी । **सुशर्मेति** ॥ कृदुत्तरपदस्वरेणान्तोदात्तं पदम् । मनिनि तु मध्योदात्त स्यात् । सुष्ठु शृणातीति विग्रहः । स्यति दुःखयति दुरध्येयत्वात्साम । ‘साम क्लीबमुपायस्य भेदे वेदान्तरेऽपि च’ इति मेदिनी । ‘आत्मा पुंसि स्वभावेऽपि प्रसन्नमनसोरपि । धृतावपि मनीषायां शरीरब्रह्मणोरपि’ इति च । **हनि** ॥ ‘मक्षिका भम्भराळी स्यात्’ इति हारावळी । कवरः पाठकः । ‘बवयोरैक्यात्कबरी केशविन्यासः । ‘जानपद’ इति ङीष् । अन्यत्र कबरा । **गिर उडच्** ॥ इद सूत्रं केचिन्न पठन्ति । अत एव गरुता डयत इति विगृह्य डप्रत्यये पृषोदरादित्वाल्लोपे गरुडशब्दं व्युत्पादयन्ति । **इन्देः कमिः** ॥ उज्ज्वलदत्तस्तु कमिन्निति नितं पपाठ । तन्न । ‘इदन्तं पात्रमिन्द्रियाणाम् । इदं ते सौम्यं मधु’ इत्यादौ नित्स्वराभावात् । दशपाद्यान्तु ‘इणो दमक्’ इति सूत्रितम् । **इदमिति** ॥ सर्वनामशब्दोऽयं प्रत्यक्षपरामर्शी । **कायतेर्डिमिः** ॥ ‘प्रयोजनाभावादेव मकारस्येत्संज्ञाविरहे सिद्धे इकारः उच्चारणार्थः । दशपाद्यान्तु डिमित्येव सूत्रितम् । किमिति सर्वनाम । **सर्व** ॥ दशपाद्यान्तु ष्ट्रन्नित्येव सूत्रम् । अत एवाधिकं प्रक्षिप्तमित्याहुः । ‘असु क्षेपणे ।’ ‘अस्त्रं प्रहरणे चापे करवाले नपुंसकम्’ इति मेदिनी । ‘पत्त्रन्तु वाहने पर्णे स्यात्पक्षे शरपक्षिणोः’ इति मेदिनी । पिबतेः पात्रम् । षित्वात् ङीष् । ‘पात्र्यमत्रे त्रिषु क्लीबं स्रुवादौ राजमन्त्रिणि । तीरद्वयान्तरे योग्ये’ इति मेदिनी । **भ्रस्जि** ॥ ‘क्लीबेऽम्बरीषं भ्राष्ट्रो ना’ इत्यमरः । वैष्ट्रं विष्टपम् । **उष्ट्रः**

६०२। **सिविमुच्योष्टेरू च** । सूत्रम्। मूत्रम्।

६०३। **अमिचिमिदिशसिभ्यः क्त्रः** । आन्त्रम् चित्रम्। मित्त्रम्। शस्त्रम्।

६०४। **पुवो ह्रस्वश्च** । पुत्रः।

६०५। **स्त्यायतेर्ड्रट्** । स्त्री।

६०६। **गुधृवीपचिवचियमिसदिक्षदिभ्यस्त्रः** । गोत्रं स्यान्नामवंशयोः। गोत्रा पृथिवी। धर्त्रं गृहम्। वेत्रम्। पक्त्रम्। वक्त्रम्। यन्त्रम्। सत्त्रम्। क्षत्त्रम्।

६०७। **हुयामाश्रुभसिभ्यस्त्रन्** । होत्रम्। यात्रा। मात्रा। श्रोत्रम्। भस्त्रा।

६०८। **गमेरा च** । गात्रम्।

६०९। **दादिभ्यश्छन्दसि** । दात्रम्। पात्रम्।

६१०। **भूवादिगृभ्यो णित्रन्** । भावित्रम्। वादित्रम्। गारित्रमोदनम्।

६११। **चरेर्वृत्ते** । चारित्रम्।

इति ॥ 'उष्ट्रे क्रमेलकमयमहाङ्गाः' इत्यमरः। **सिविमुच्योः** ॥ मूत्रिमूत्रिभ्यां चुरादिण्यन्ताभ्यामेरचा रूपसिद्धेः आद्युदात्तार्थमिदं सूत्रम्। न च घञा तत्सिद्धिः। अचा घञो बाधात्। 'सूत्रन्तु सूचनाग्रन्थे सूत्रतन्तुव्यवस्थयोः' इति विश्वः। **अमिचिमिदि** ॥ **आन्त्रमिति** ॥ 'अनुनासिकस्य क्विझलोः' इति दीर्घः। 'चित्राश्वपर्णीगोतुम्बीसुभद्रादन्तिकासु च। मायायां सर्पनक्षत्रनदीभेदेषु च स्त्रियाम्। तिलकालेख्ययोः क्लीबं कर्बुराद्भुतयोरपि। तद्युक्तयोस्त्वन्यलिङ्गम्' इति मेदिनी। 'मित्रं सुहृदि न द्वयोः सूर्ये पुंसि' इति च। 'शस्त्रं लोहास्त्रयोः क्लीबं छुरिकायान्तु योषिति' इति च। प्रत्ययस्वरेणैव अन्तोदात्ताः। 'शुन आन्त्राणि पेचे। चित्रं देवानाम्। मित्रं त्रयम्। शस्त्रस्य शस्त्रमसि' इत्यादि। **पुवो ह्रस्वश्च** ॥ **पुत्र इति** ॥ पुनातीति पुत्रः। पुन्नामा नरकः तस्मात् त्रायते इति तु व्युत्पत्त्यन्तरम्। **स्त्रीति** ॥ डित्वाट्टिलोपः। वलि लोपः। टित्त्वात् ङीप्। 'स्त्री योषिदबला योषा नारी सीमन्तिनी वधूः' इत्यमरः। **गुधृ** ॥ 'गुङ् अव्यक्ते शब्दे।' 'गोत्रा भूगव्ययोर्गोत्रः शैले गोत्रं कुलाख्ययोः। सम्भावनीयबोधे च काननक्षेत्रवर्त्मसु' इति मेदिनी। 'सत्त्रमाच्छादने यज्ञे सदा दाने धनेऽपि च' इत्यमरः। 'सत्त्रं यज्ञसदादानाच्छादनारण्यकैतवे' इति मेदिनी। **हुयामा** ॥ होत्राशब्दः ऋत्विक्ष्वपि स्त्रीलिङ्ग इति 'होत्राभ्यश्छः' इति सूत्रे हरदत्तादयः। श्रूयते च। 'कारादद्धोत्राश्विनावाम्' इति। होत्रं हविः। 'यात्रा तु यातनेऽपि स्यात् गमनोत्सवयोः स्त्रियाम्। मात्रा कर्णविभूषायां वित्ते माने परिच्छदे। अक्षरावयवे स्वल्पे क्लीबं कार्त्स्न्येऽवधारणे' इति च मेदिनी। 'कर्णशब्दग्रहौ श्रोत्रं श्रुतिः स्त्री श्रवणं श्रवः' इत्यमरः। 'भस्त्रा चर्मप्रसेविका' इति च। **गमेः** ॥ 'गात्रमङ्गे कलेबरे। स्तम्बेरमाग्रजङ्घादिविभागेऽपि समीरितम्' इति विश्वः। **चरेर्वृत्ते** ॥ **चारित्रमिति** ॥ इत्रप्रत्यये चरित्रमित्युक्तम्।

६१२ । **अशित्रादिभ्य इत्रोत्रौ** । अशित्रम् । वहित्रम् । धरित्री मही । त्रैङ् एवमादिभ्य उत्रः । त्रोत्रं प्रहरणम् । वृञ् वरुत्रं प्रावरणम् ।

६१३ । **अमेर्द्विषति चित्** । अमित्रः शत्रुः ।

६१४ । **आः समिण्निकषिभ्याम्** । संपूर्वादिणो निपूर्वात्कषेश्च आ स्यात् । । स्वरादित्वादव्ययत्वम् । समया । निकषा ।

६१५ । **चितेः कणः कश्च** । बाहुलकादगुणः । चिक्कणं मसृणं स्निग्धम् ।

६१६ । **सूचेः स्मन्** । सूक्ष्मम् ।

६१७ । **पातेर्डुम्सुन्** । पुमान् ।

६१८ । **रुचिभुजिभ्यां किष्यन्** । रुचिष्यमिष्टम् । भुजिष्यो दासः ।

६१९ । **वसेस्तिः** । वस्तिर्नाभेरधो द्वयोः । वस्तयः स्युर्दशासूत्रे । बाहुलकात् शासः शास्तिः राजदण्डः । विन्ध्याख्यमगमस्यतीत्यगस्तिः । शकन्ध्वादिः ।

६२० । **सावसेः** । स्वस्ति । स्वरादिपाठादव्ययत्वम् ।

६२१ । **वौ तसेः** । वितस्तिः ।

६२२ । **पदिप्रथिभ्यां नित्** । पत्तिः । प्रथितिः । तितुत्रेष्वग्रहादीनाम् (वा ४३१३) इतीट् ।

६२३ । **दृणातेर्ह्रस्वश्च** । दृतिः ।

न च तत एव प्रज्ञाद्यणा सिद्धे किमनेनेति वाच्यम् । स्वरे विशेषात् । **धरित्रीति** ॥ गौरादित्वान्ङीष् । **अमेः** ॥ इत एवानुवर्तते नोत्रः । **आः समिण्** ॥ समयानिकषाशब्दौ समीपवाचकौ । बाहुलकाद्दुषेः दोषा । दिवेर्गुणाभावश्च । दिवा । स्वदेर्धश्च । स्वधा इत्यादि । अमरोक्तमाह । **चिक्कणमिति** ॥ **सूचेः** ॥ **सूक्ष्ममिति** ॥ णिलोपे कृते कुत्वादि । 'सूक्ष्मं स्यात्कण्टकेऽध्यात्मे पुंस्यणौ त्रिषु चाल्पके' इति मेदिनी । **पातेः** ॥ डित्वाट्टिलोपः । उकारनकारयोस्तु फलं 'पुंसोऽसुङ्' इति सूत्रेऽवोचाम । यत्तूज्ज्वलदत्तेनोक्तम् । उकार उच्चारणार्थ इति । तदाकरविरुद्धम् । 'पुंसोऽसुङ्' इति सूत्रे न्यासरक्षिताभ्यां पुनातेर्मक् सुन् ह्रस्वश्चेति पठितम् । पूञो ड्डुम्सुन्नित्यन्ये । भाष्ये तु सूतेः सम्प्रसवे पुमानित्युक्तम् । 'उपेयप्रतिपत्त्यर्था उपाया अव्यवस्थिताः' इति तु तत्त्वम् । **रुचिभुजि** ॥ 'भुजिष्यस्तु स्वतन्त्रे च हस्तसूत्रकदासयोः । स्त्रियां दासीगणिकयोः' इति मेदिनी । **वसेस्तिः** ॥ 'वस्तिर्द्वयोर्निरूढे नाभ्यधोभूमिदशासु च' इति मेदिनी । 'अगस्तिः कुम्भयोनौ च वङ्गसेनतरौ पुमान्' इति च । **सावसेः** ॥ अस भुवि बहुलवचनान्न भूभावः । **वौ तसेः** ॥ 'अङ्गुष्ठे सकनिष्ठे स्याद्वितस्तिर्द्वादशाङ्गुलः' इत्यमरः । 'स्त्रीपुंसयोर्वितस्तिः स्यात्' इत्यमरमाला । **दृणातेः** ॥ 'दृतिश्चर्मपुटे

६२४ । **कृतॄकृपिभ्यः कीटन्** । किरीटं शिरोवेष्टनम् । तिरीटं सुवर्णम् । कृपीटं कुक्षिवारिणोः ।

६२५ । **रुचिवचिकुचिकुटिभ्यः कितच्** । रुचितमिष्टम् । उचितम् । कुचितं परिमितम् । कुटितं कुटिलम् ।

६२६ । **कुटिकुषिभ्यां क्मलम्** । कुट्मलम् । कुष्मलम् ।

६२७ । **कुषेर्लश्च** । कुल्मलं पापम् ।

६२८ । **सर्वधातुभ्योऽसुन्** । चेतः । सरः । पयः । सदः ।

६२९ । **रपेरत एच्च** । रेपोऽवद्यम् ।

६३० । **अशेर्देवने युट् च** । देवने स्तुतौ । यशः ।

६३१ । **उब्जेर्बले बलोपश्च** । ओजः ।

६३२ । **श्वेः संप्रसारणं च** । शवः । शवसी । बलपर्यायोऽयम् ।

मत्स्ये ना' इति मेदिनी । 'कृतॄकृपिकपिभ्यः' इति पठित्वा कृपीट इति चतुर्थमुदाहृतम् । 'कृपो रो लः' इत्यत्र न्यासे तु कृकृपिभ्यामिति पठ्यते । अतस्तरतिरत्र प्रक्षिप्त इति कश्चित् । तरतेश्चेति पृथक् पठित्वा 'तिरीटः कूलवृक्षः' इति कश्चित् व्याख्यत् । **रुचिवचि** ॥ 'उचितं तु भवे न्यस्ते मिते जाते समञ्जसे' इति मेदिनी । 'कुड्मलो मुकुले पुंसि न द्वयोर्नरकान्तरे' इति मेदिनी । **कुटिकुषि** ॥ कुष्मलं छर्दनं विकसितमित्यन्ये । **सर्वधातुभ्योऽसुन्** ॥ दशपाद्यादिष्वसुन् इत्येव सूत्रम् । **सर इति** ॥ अयं स्त्रियामपि । गौरादित्वान्ङीष् । 'सरसी तु महासरः' इति शब्दार्णवः । महान्ति सरांसि सरस्य इति भाष्यम् । **पय इति** ॥ 'पीङ् पाने ।' 'पयः स्यात् क्षीरनीरयोः' इति मेदिनी । 'वर्च दीप्तौ ।' 'वर्चो नपुंसकं रूपे विष्ठायामपि तेजसि । पुंसि चन्द्रस्य तनये' इति मेदिनी । 'णभ हिंसायाम् ।' भौवादिकः क्रैयादिकश्च । 'तप सन्तापे', 'षह मर्षणे', 'मह पूजायाम्', 'तमु ग्लानौ', 'रञ्ज रागे' एभ्यः षड्भ्योऽसुनि सान्तम् । अच्कयोरदन्तमपि । 'नभन्तु नभसा सार्धन्तपन्तु तपसा सह । सहञ्च सहसा सार्धं महञ्च महसा सह । तमेन च तमः प्रोक्तं रजेनापि रजः समम्' इति द्विरूपकोशः । 'तपो लोकान्तरेऽपि च । चान्द्रायणादौ धर्मे च पुमान् शिशिरमाघयोः । सहो बले ज्योतिषि च पुंसि हेमन्तमार्गयोः' इति च मेदिनी । 'मह उत्सवतेजसोः' इति च । 'तमः क्लीबं गुणे शोके सैंहिकेयान्धकारयोः' इति रभसः । तमो ध्वान्ते गुणे शोके क्लीबं वा ना विधुन्तुदे' इति मेदिनी । नभोरजसी तु व्याख्यास्येते । रुदिर् 'रोदश्च रोदसी चापि दिवि भूमौ पृथक् पृथक् । सह प्रयोगेऽप्यनयो रोदस्यावपि रोदसी' इति विश्वः । 'वी गत्यादिषु ।' 'वयः पक्षिणि बाल्यादौ यौवने च नपुंसकम्' इति मेदिनी । 'अन प्राणने ।' अनो भक्तं तत्स्थानञ्च । 'अनोऽश्मायःसरसां जातिसंज्ञयोः' इति टचि तु अदन्तम् । 'पाकस्थानं महानसम्' इत्यमरः । **रेपोऽवद्यमिति** ॥ 'अरेपसा तन्वा' इति मन्त्रे निरवद्ययेति भाष्यम् । ओजो बले ।

६३३ । **श्रयतेः स्वाङ्गे शिरः किच्च** । श्रयतेः शिर आदेशोऽसुन् किच्च । शिरः । शिरसी ।

६३४ । **अर्तेरुच्च** । उरः ।

६३५ । **व्याधौ शुट् च** । अर्शो गुदव्याधिः ।

६३६ । **उदके नुट् च** । अर्तेरसुन्स्यात्तस्य च नुट् । अर्णः । अर्णसी ।

६३७ । **इण आगसि** । एनः ।

६३८ । **रिचेर्धने घिच्च** । चात्प्रत्ययस्य नुट् । घित्त्वात्कुत्वम् । रेक्णः सुवर्णम् ।

६३९ । **चायतेरन्ने ह्रस्वश्च** । चनो भक्तम् ।

६४० । **वृङ्शीङ्भ्यां रूपस्वाङ्गयोः पुट् च** । वर्पो रूपम् । शेपो गुह्यम् ।

६४१ । **स्रुरीभ्यां तुट् च** । स्रोतः । रेतः ।

६४२ । **पातेर्बले जुट् च** । पाजः । पाजसी ।

'ओजो दीप्ताववष्टम्भे प्रकाशबलयोरपि' इति मेदिनी । **श्रयतेः** ॥ 'उत्तमाङ्गं शिरः शीर्षम्' इत्यमरः । श्रृणातेर्घञर्थे कप्रत्यये अदन्तोऽपि 'शिरोवाची शिरोऽदन्तो रजोवाची रजस्तथा' इति कोशान्तरम् । 'पिण्डं दद्यात् गयाशिरे' इति वायवीये । 'कुण्डलोद्धृष्टगण्डानां कुमाराणां तरस्विनाम् । निचकर्त शिरान्द्रौणिर्नालेभ्य इव पङ्कजान्' इति महाभारतम् । **अर्तेः** ॥ 'उरो वत्सं च वक्षश्च' इत्यमरः । **रिचेः** ॥ इह दशपादीवृत्तौ तु नुट् नानुवर्तितः । रेकः रेकसी इत्युदाहृतञ्च । तन्न । उत्तरसूत्रे नुडनुवृत्तेर्निर्विवादत्वात् मण्डूकप्लुतौ मानाभावात् लक्ष्यविसंवादाच्च । उज्ज्वलदत्तेन तु 'रिचेर्धने चित्किच्च' इति पठित्वा नुटं चानुवर्त्य कित्त्वात् गुणाभावे नुटश्चुत्वेन ञकारे रिञ्चमिति साधितम् । तदपि न । उक्तोदाहरणस्य लोकवेदयोरप्रसिद्धत्वात् । 'नित्यं रेक्णे अमर्त्यः । परिषद्यं ह्यरणस्य रेक्णः । रेक्णः स्वत्यभिया वाममेति' इत्यादिमन्त्रेषु रेक्ण इति शब्दस्य प्रसिद्धत्वात् । वैदिकनिघण्टौ च सुवर्णपर्यायेषु तथा पाठात् । वेदभाष्यादिषु प्रकृतसूत्रेणैव तस्य साधितत्वाच्च रेक्ण इति प्रयोग एव साधीयानिति दिक् । **चायतेः** ॥ चनो दधिष्वपचतः । सुनेदधिष्वनश्नः । इत्यादिमन्त्रेषु चनशब्दः प्रसिद्धः । एतेन चणोऽन्नमित्युदाहृत्य बाहुलकाण्णत्वमिति वदन्तो दशपादीवृत्तिकारास्तदनुगाः प्रसादकारादयश्च परास्ताः । **वर्पो रूपमिति** ॥ 'न्नन्छिश्नदेवा अभिवर्पसाभूः' इत्यादिमन्त्रेषु प्रसिद्धमिदम् । 'शेपः स्याद्वृषणं पेलम्' इति सुभूतिचन्द्रः । अकारान्तोऽप्ययमिति 'शेपपुच्छलाङ्गूलेषु शुनः' इत्यत्रावोचाम । 'शेपःशेपौ च शेफश्च शेफं प्रोक्तश्च शेफसा' इति द्विरूपकोशः । **स्रुरीभ्याम्** ॥ 'स्रोतोऽम्बुवेगेन्द्रिययोः' इति विश्वः । 'रेतः शुक्रे पारदे च' इति मेदिनी । **पातेर्बले** ॥ चवर्गतृतीयादिः । उज्ज्वलदत्तस्तु युट् चेत्यन्तस्थादिं पपाठ । तन्न । 'विपाजसा

६४३ । **उदके थुट् च** । पाथः ।

६४४ । **अन्ने च** । पाथो भक्तम् ।

६४५ । **अदेर्नुम्धौ च** । अदेर्भक्ते वाच्येऽसुन्नुमागमो धादेशश्च । अन्धोऽन्नम् ।

६४६ । **स्कन्देश्च स्वाङ्गे** । स्कन्धः—स्कन्धसी ।

६४७ । **आपः कर्माख्यायाम्** । कर्माख्यायां ह्रस्वो नुट् च वा । अप्नः । अपः । बाहुलकात् आपः आपसी ।

६४८ । **रूपे जुट् च** । अब्जो रूपम् ।

६४९ । **उदके नुम्भौ च** । अम्भः ।

६५० । **नहेर्दिवि भश्च** । नभः ।

६५१ । **इण आगोऽपराधे च** । 'आगः पापापराधयोः' ।

६५२ । **अमेर्हुक्च** । अंहः ।

६५३ । **रमेश्च** । रंहः ।

६५४ । **देशे ह च** । रमन्तेऽस्मिन्रहः ।

पृथुना । पृथुपाजा अमर्त्यः' इत्यादिमन्त्रतद्भाष्यविरोधात् । **अदेः** ॥ 'भिस्सा स्त्री भक्तमन्धोऽन्नम्' इत्यमरः । 'द्विजातिशेषेण यदेतदन्धसा' इति भारविः । 'समन्धसा समदः पृष्ठ्येन' इति श्रुतिः । **स्कन्देश्च** ॥ असुन् धश्चान्तादेशः । **आपः कर्माख्यायाम्** ॥ असुन् । ह्रस्वश्च धातोः । प्रत्ययस्य नुडागमस्तु वा । 'अप्नस्वतीमश्विना । अपांसि यस्मिन्नधिसन्दधुः ।' बाहुलकादित्युपलक्षणम् । ह्रस्वनुटौ वा स्त इति व्याख्यानादित्यपि बोध्यम् । तथा च ब्रुवते 'कतमेऽपि नपुंसकमापः' इति कोशमुदाहृत्य 'सर्वमापोमयञ्जगत्' इति प्रयोगो दुर्घटवृत्तौ समर्थितः । **रूपे** ॥ आप्नोतेरसुन् ह्रस्वत्वञ्च धातोः प्रत्ययस्य जुट् चेत्यर्थः । **अब्ज इति** ॥ 'झलाञ्जश् झशि' इति पकारस्य बकारः । **नहेः** ॥ 'नभो व्योम्नि नभो मेघे श्रावणे च पतद्ग्रहे । घ्राणे मृणालसूत्रे च वर्षासु च नभः स्मृतम्' इति विश्वः । 'नभः क्लीबं व्योम्नि पुमान् । घने श्रावणवर्षासु बिसतन्तौ पतद्ग्रहे' इति मेदिनी । 'नभन्तु नभसा सार्द्धम्' इति द्विरूपकोशादकारान्तोऽपि । विश्वोक्तिमाह । **आग इति** ॥ **अमेः** ॥ अमन्ति गच्छन्त्यधोऽनेनेत्यंहो दुरितम् । **रमेश्च** ॥ रंहो वेगः । अहिरहिभ्यामसुना सिद्धेऽघिरघिभ्यामसनि अङ्घो रङ्घः इति माभूदिति सूत्रद्वयमिति गोवर्द्धनः । तथा च 'स्यान्मञ्ज्योष्मचतुर्थत्वमंहसो रंहसस्तथा' इति द्विरूपकोशः । एवञ्च 'दत्तार्घाः सिद्धसङ्घैर्विदधतु घृणयः शीघ्रमङ्घोविघातम्' इति । 'रङ्घः सङ्घः सुराणाञ्जगदुपकृतये नित्ययुक्तस्य यस्य स्तौति प्रीतिप्रसन्नोऽन्वहमहिमरुचेः सोऽवतात् स्यन्दनो वः' इति घकारपाठोऽनुप्रासरसिकानां प्रामादिक इति वदन्ति । **देशे ह च** ॥

६५५ । **अञ्च्यञ्जियुजिभृजिभ्यः कुश्च** । एभ्योऽसुन्कवर्गश्चान्तादेशः । 'अङ्कश्चिह्नशरीरयोः' । अङ्गः पक्षी । योगः समाधिः । भर्गस्तेजः ।

६५६ । **भूरञ्जिभ्यां कित्** । भुवः । रजः ।

६५७ । **वसेर्णित्** । वासो वस्त्रम् ।

६५८ । **चन्देरादेश्च छः** । छन्दः ।

६५९ । **पचिवचिभ्यां सुट् च** । 'पक्षसी तु स्मृतौ पक्षौ' । वक्षो हृदयम् ।

६६० । **वहिहाधाञ्भ्यश्छन्दसि** । वक्षा अनड्वान् । हासाश्चन्द्रः । धासाः पर्वत इति प्राञ्चः । वस्तुतस्तु णिदित्यनुवर्तते न तु सुट् । तेन वहेरुपधावृद्धिः । इतरयोः 'आतो युक्–' (सू २७६१) इति युक् । 'शोणा धृष्णू नृवाहसा' । 'श्रोता हवं गृणतः स्तोमवाहाः' । 'विश्वो विहायाः ।' 'वाजम्भरो विहायाः' । 'देवो नयः पृथिवीं विश्वधायाः' । 'अधारयत्पृथिवीं विश्वधायसम्' । 'धर्णसं भूरिधायसम्' इत्यादि ।

६६१ । **इण आसिः** । अयाः वह्निः । स्वरादिपाठादव्ययत्वम् ।

६६२ । **मिथुनेऽसिः पूर्ववच्च सर्वम्** । उपसर्गविशिष्टो धातुर्मिथुनं तत्रासुनोऽपवादोऽसिः स्वरार्थः । यस्य धातोर्यत्कार्यम् असुन्प्रत्यये उक्तं तदत्रापि भवतीत्यर्थः । अशेर्देवने युट् चेत्यादि सुयशाः ।

६६३ । **नञि हन एह च** । अनेहाः । अनेहसौ ।

६६४ । **विधाञो वेध च** । विदधातीति वेधाः ।

'रहस्तत्त्वे रते गुह्ये' इति मेदिनी । **अञ्च्यञ्जियुजि** ॥ अङ्कः–अङ्कसी–अङ्कांसि । अङ्गः–अङ्गसी–अङ्गांसि । योगः–योगसी–योगांसि । 'उच समवाये ।' अस्मादसुनि बाहुलकात् कुत्वं, न्यङ्क्वादित्वाद्वा । 'ओक आश्रयमात्रेऽपि मन्दिरेऽपि नपुंसकम्' इति मेदिनी । **भूरञ्जिभ्याम्** ॥ भुवः अन्तरिक्षम् । षष्ठ्यन्तप्रतिरूपकमव्ययमिदम् । रजो रेणुः । 'रजः क्लीबं गुणान्तरे । आर्तवे च परागे च रेणुमात्रेऽपि दृश्यते' इति मेदिनी । घञर्थे कप्रत्यये तु अकारान्तोऽप्ययम् । 'रजोऽयं रजसा सार्द्धं स्त्रीपुष्पगुणधूलिषु' इत्यजयकोशः । विरजां नदीम् । विरजां दीक्षामिति । **चन्देरादेश्च छः** ॥ **छन्द इति** ॥ 'छन्दः पद्यप्रभेदेऽपि स्वैराचाराभिलाषयोः' इति मेदिनी । अकारान्तोऽपि । 'अभिप्रायवशौ छन्दौ' इत्यमरद्विरूपकोशौ । **पचिवचिभ्याम्** ॥ पक्षः–पक्षसी–पक्षांसि । अनीकाधिकरणे 'पूर्वोत्तरे द्वे पक्षसी' इति शबरस्वाम्यादयः । माधवस्तु 'पक्ष परिग्रहे' इत्यस्मादसुन् । पक्षः । छदिः संवत्सराधश्चेत्याह । **वहिहा** ॥ अत्र पूर्वसूत्रात्सुटमनुवर्तयतां उज्ज्वलदत्तादीनां मतेनोदाहरणमाह । **वक्षा इत्यादि** ॥ **प्राञ्च इति** ॥ सकलवृत्तिकृतः प्रसादकारादयश्चेत्यर्थः । एतच्चायुक्तम् । उक्तोदाहरणानीह तावल्लोके दृश्यन्ते । न च सम्भवन्ति । छन्दसीति सूत्रात् । वेदे तु विपरीतमेवास्तीत्याह । **वस्तुतस्त्विति** ॥ वेदभाष्यकाराश्चेह साक्षिण इत्यवधेयम् । **मिथुनेऽसिः** ॥ सुपयाः सुस्रोताः इत्याद्युदाहरणम् । **विधाञः** ॥ 'वेधाः पुंसि हृषीकेशे

६६५। **नुवो धुट् च**। नोधाः ऋषिः।

६६६। **गतिकारकोपपदयोः पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वं च**। असिः स्यात्। सुतपाः। जातवेदाः। 'गतिकारकोपपदात्कृन्' (सू ३८७३) इत्युत्तरपदप्रकृतिस्वरत्वे सति शेषस्यानुदात्तत्वे प्राप्ते तदपवादार्थमिदम्।

६६७। **चन्द्रे मो डित्**। चन्द्रोपपदान्माङोऽसिः स्यात्स च डित्, चन्द्रमाः।

६६८। **वयसि धाञः**। वयोधास्तरुणः।

६६९। **पयसि च**। पयोधाः समुद्रो मेघश्च।

६७०। **पुरसि च**। पुरोधाः।

६७१। **पुरूरवाः**। पुरुशब्दस्य दीर्घो रौतेरसिश्च निपात्यते।

६७२। **चक्षेर्बहुलं शिच्च**। नृचक्षाः।

६७३। **उषः कित्**। उषः।

६७४। **दमेरुनसिः**। 'सप्तार्चिर्दमुनाः'।

६७५। **अङ्गतेरसिरिरुडागमश्च**। अङ्गिराः।

६७६। **सर्तेरप्पूर्वादसिः**। अप्सराः। प्रायेणायं भूम्नि। अप्सरसः।

बुधे च परमेष्ठिनि' इति मेदिनी। **नोधा इति**॥ 'सद्योभुवद्वीर्याय नोधाः' इति मन्त्रे, नोधा ऋषिर्भवतीति निरुक्तम्। नवं दधातीति तु नैरुक्तं व्युत्पत्त्यन्तरं बोध्यम्। अत्र स्वरसूत्रम् 'गतिकारकयोः पूर्वपदप्रकृतिस्वरत्वञ्च' इति कृदुत्तरपदप्रकृतिस्वरापवादोऽयम्। **चन्द्रे**॥ चन्द्रं रजतम् अमृतञ्च, तदिव मीयते असौ चन्द्रमाः इति हरदत्तः। **पुरसि च**॥ 'पुरोधास्तु पुरोहितः' इत्यमरः। 'पुरूरवाः बुधसुतो राजर्षिश्च पुरूरवाः' इत्यपि। 'विद्यात्पुरूरवःशब्दे रुकारस्यापि दीर्घताम्' इति द्विरूपकोशः। **नृचक्षा इति**॥ शिच्चेत्युक्ते सार्वधातुकसंज्ञा। अतः ख्याञ् न। उषः कित्। दशपाद्यान्तु वसः किदिति पाठः। 'वसति सूर्येण सहेत्युषा। अपो भीति सूत्रे उषसश्चेष्यते' इति वार्तिकस्य समुषद्भिरित्युदाहरणं विवृण्वद्भिर्हरदत्तादिभिरयं पाठः पुरस्कृतः। **दमेरुनसिः**॥ 'सप्तार्चिर्दमुनः शुक्रः' इत्यमरः। पक्षे 'अन्येषामपि दृश्यते' इति दीर्घः। जुष्टो दमूनाः। दमूनसङ्गृहपतिं वरेण्यम्। दशपाद्यां तु सूत्रे दीर्घः पठ्यते। तन्मते पक्षे ह्रस्वो बाहुलकाद्बोध्यः। **प्रायेणेति**॥ 'स्त्रियां बहुष्वप्सरसः' इत्यमरः। 'स्त्रियां बहुष्वप्सरसः स्यादेकत्वेऽप्सरा अपि' इति शब्दार्णवः। 'अप्सरस्स्वप्सराः प्रोक्ताः सुमनाः सुमनःसु च' इति द्विरूपकोशः 'एकाप्सरःप्रार्थितयोर्विवादः' इति

६७७ । **विदिभुजिभ्यां विश्वे** । विश्ववेदाः । विश्वभोजाः ।

६७८ । **वशेः कनसिः** । संप्रसारणम् । उशनाः ।

॥ इत्युणादिषु चतुर्थः पादः ॥

॥ अथ उणादिषु पञ्चमः पादः ॥

६७९ । **अदि भुवो डुतच्** । अद्भुतम् ।

६८० । **गुधेरूमः** । गोधूमः ।

६८१ । **मसेरूरन्** । मसूरः । प्रथमे पादे असेरुरन्, 'मसेश्च' इत्यत्र व्याख्यातः ।

६८२ । **स्थः किच्च** । स्थूरो मनुष्यः ।

६८३ । **पातेरतिः** । पातिः स्वामी । संपातिः पक्षिराजः ।

६८४ । **वातेर्नित्** । 'वातिरादित्यसोमयोः' ।

६८५ । **अर्तेश्च** । अरतिरुद्वेगः ।

६८६ । **तृहेः क्नो हलोपश्च** । तृणम् ।

६८७ । **वृञ्लुटितनिताडिभ्य उलच् तण्डश्च** । व्रियन्ते लुट्यन्ते तन्यन्ते ताड्यन्त इति वा तण्डुलाः ।

६८८ । **दंसेष्टटनौ न आ च** । 'दासः सेवकशूद्रयोः' ।

रघुः । **विदिभुजिभ्याम्** ॥ विश्वे । शब्दस्वरूपपरत्वात्स्मिन्नादेशो न कृतः । उदाहरणं विश्वं वेत्ति विन्दति भुङ्क्ते इति विग्रहः । अतोज्ज्वलदत्तेन विश्वेवेदा अग्निः । विश्वेभोजा इन्द्रः । 'तत्पुरुषे कृति' इति सप्तम्या अलुगित्युक्तम् । तन्न, तथा सति स्मिन्नादेशस्य दुर्वारत्वापत्तेः । 'सुमृळीको भवतु विश्ववेदाः । पूषा भगः प्रभृथे विश्वभोजा' इत्यादिमन्त्रेषु सुपो लुक एव दर्शनात् वृत्त्यन्तरेषु तथैवोदाहरणाच्च । **वशेः** ॥ 'वश कान्तौ ।' 'उशना भार्गवः कविः' इत्यमरः ॥

॥ इत्युणादिषु चतुर्थः पादः ॥

अद्भुतमिति ॥ अत् इत्यव्ययमाकस्मिकार्थे । तस्मिन्नुपपदे भुवः डुतच्प्रत्ययः । गुध्यते परितो वेष्ट्यते प्राणिभिरिति गोधूमः । 'गोधूमो नागरङ्गे स्यादोषधीव्रीहिभेदयोः' इति मेदिनी । **मसेः** ॥ 'मसी परिणामे ।' **स्थूरो मनुष्य इति** ॥ 'स्थूरस्य रायो बृहतो यईशे' इति मन्त्रे तु योगपुरस्कारात् स्थिरस्य इत्यर्थः । रभसकोशस्थमाह । **वातिरिति** ॥ **वृञ्लुटि** ॥ यद्यपि 'सानसिवर्णसि' इति सूत्रे तण्डुलशब्दो निपातितः । तथापि प्रत्ययस्वरेण मध्योदात्तः सः । अयं तु चित्स्वरेणान्तोदात्त इति विवेकः । **दंसेः** ॥ 'दासः शूद्रे दानपत्रे भृत्यधीवरयोरपि'

६८९ । **दंशेश्च** । दाशो धीवरः ।

६९० । **उदि चेर्डैसिः** । स्वरादिपाठादव्ययत्वम् । उच्चैः ।

६९१ । **नौ दीर्घश्च** । नीचैः ।

६९२ । **सौ रमेः क्तो दमे पूर्वपदस्य च दीर्घः** । रमेः सुपूर्वाद्दमे वाच्ये क्तः स्यात् । कित्त्वादनुनासिकलोपः । सूरत उपशान्तो दयालुश्च ।

६९३ । **पूञो यण्णुग्घ्रस्वश्च** । यत्प्रत्ययः । पुण्यम् ।

६९४ । **स्रंसेः शि कुट् किच्च** । स्रंसतेः शिरादेशो यत्प्रत्ययः कित्तस्य कुडागमश्च । शिक्यम् ।

६९५ । **अर्तेः क्युरुच्च** । उरणो मेषः ।

६९६ । **हिंसेरीरन्नीरचौ** । हिंसीरो व्याघ्रदुष्टयोः ।

६२७ । **उदि दृणातेरजलौ पूर्वपदान्त्यलोपश्च** । उदरम् ।

६९८ । **डित्खनेर्मुट् स चोदात्तः** । अजल् च डित्स्याद्धातोर्मुट् स चोदात्तः । मुखम् ।

६९९ । **अमेः सन्** । अंसः ।

७०० । **मुहेः खो मूर्च** । मूर्खः ।

७०१ । **नहेर्हलोपश्च** । नखः ।

७०२ । **शीङो ह्रस्वश्च** । शिखा ।

७०३ । **माङ ऊखो मय्च** । मयूखः ।

७०४ । **कलिगलिभ्यां फगस्योच्च** । कुल्फः शरीरावयवो रोगश्च । गुल्फः पादग्रन्थिः ।

इति विश्वः । **दंशेश्च** ॥ 'कैवर्ते दाशधीवरौ' इत्यमरः । **पूञः** ॥ 'पुण्यं मनोज्ञेऽभिहितं तथा सुकृतधर्मयोः' इति विश्वः । **अर्तेः** ॥ 'मेढ्रोरभ्रोरणोर्णायुमेषवृष्णय एडके' इत्यमरः । **डित्खनेः** ॥ 'मुखं निःसरणे वक्त्रे प्रारम्भोपाययोरपि' इति विश्वः । सन्ध्यन्तरे नाटकादेः शब्देऽपि च नपुंसकम्' इति मेदिनी । **अमेः सन्** ॥ 'स्कन्धो भुजशिरोंऽसो स्त्री' इत्यमरः। 'अंसः स्कन्धविभागे च' इति दन्त्यान्ते विश्वः । **मुहेः** ॥ 'अज्ञे मूढयथाजातमूर्खवैधेय-बालिशाः' इत्यमरः । **नहेः** ॥ 'नखः कररुहे शण्डे गन्धद्रव्ये नखं नखी' इति विश्वः । 'नखी स्त्रीक्लीबयोः शुक्तौ नखरे पुन्नपुंसकम्' इति मेदिनी । **शीङः** ॥ ह्रस्वविधिसामर्थ्याद्गुणो न । 'शिखाशाखाबर्हिचूडालाङ्गुलिष्वग्रमात्रके । चूडामात्रे शिफायाञ्च ज्वालायां प्रपदेऽपि च' इति मेदिनी । **माङः** ॥ 'मयूखस्त्विट्करज्वालासु' इत्यमरः । **गुल्फ इति** ॥ 'तद्ग्रन्थी घुटिके

७०५। **स्पृशेः श्वण्शुनौ पृ च**। श्वण्शुनौ प्रत्ययौ 'पृ' इत्यादेशः। पार्श्वम् 'पार्श्वोऽस्त्री कक्षयोरधः'। पर्शुरायुधम्।

७०६। **श्मनि श्रयतेर्डुन्**। श्मन्छब्दो मुखवाची। मुखमाश्रयत इति श्मश्रु।

७०७। **अश्वादयश्च**। अश्रु नयनजलम्।

७०८। **जनेष्टन्लोपश्च**। जटा।

७०९। **अन्तस्य जङ्घ च**। तस्य जनेर्जङ्घादेशः स्यादच्च। जङ्घा।

७१०। **हन्तेः शरीरावयवे द्वे च**। जघनम्। 'पश्चान्नितम्बः स्त्रीकट्याः क्लीबे तु जघनं पुरः'।

७११। **क्लिशेरन्लो लोपश्च**। लकारस्य लोपः। केशः।

७१२। **फलेरितजादेश्च पः**। पलितम्।

७१३। **कृञादिभ्यः संज्ञायां वुन्**। करकः-करका। कटकः। नरकम्—नरकः। 'नरको नारकोऽपि च' इति द्विरूपकोशः। सरकं गगनम्। कोरकः। कोरकं च।

गुल्फौ' इत्यमरः। तयोः पादयोर्ग्रन्थी इत्यर्थः। **स्पृशेः** ॥ 'पार्श्वङ्कक्षाधरे चक्रोपान्ते पर्शुगणेऽपि च' इति विश्वमेदिन्यौ। **श्मनि** ॥ 'तद्वृद्धौ श्मश्रु पुंमुखे' इत्यमरः। पुरुषस्य मुखे तेषां रोम्णां वृद्धौ श्मश्रुशब्दो वर्तते इत्यर्थः। **अश्वादयश्च** ॥ 'अशू व्याप्तौ।' रुन्प्रत्ययः। नञ्पूर्वात् श्रयतेर्डुन् वा। यत्तु अश्नोतेर्डुन् रुट् चेत्युज्ज्वलदत्तेनोक्तं, तन्न। धातुलोपापत्तेः। तदभावोऽपि निपात्यत इति चेत्। तर्हि डित्त्वोत्प्रेक्षणं निष्फलमिति दिक्। **जनेष्टन् लोपश्च** ॥ अलोऽन्त्यस्य। 'जटा लग्नकचे मूले मांस्यां लक्षे पुनर्जटी' इति मेदिनी। **हन्तेः** ॥ चादच् अभ्यासकार्यम्। 'अभ्यासाच्च' इति कुत्वम्। अमरोक्तिमाह। **पश्चादिति** ॥ 'जघनञ्च स्त्रियाः श्रोणिपुरोभागे कटावपि' इति मेदिनी। **क्लिशेः** ॥ 'केशः स्यात् पुंसि वरुणे कुबिरे कुन्तलेऽपि च' इति मेदिनी। 'पलितञ्जरसा शौक्ल्यं केशादौ' इत्यमरः। **कृञादिभ्यः** ॥ 'करकस्तु पुमान् पक्षिविशेषे दाडिमेऽपि च। द्वयोर्मेघोपले न स्त्री करके च कमण्डलौ' इति मेदिनी। **कटक इति** ॥ 'क्वुन् शिल्पिसंज्ञयोः' इति क्वुनाप्ययं सिद्धः। गुणभाज इहैवोदाहार्याः। गुणनिषेधभाजस्तु क्वुनि। उदासीनास्तु यत्र कुत्रचिदिति भावः। 'नॄ नये।' 'नरकः पुंसि निरये देवारातिप्रदेशयोः' इति मेदिनी। उदयनाचार्यास्तु न नरकाण्येव सन्तीति क्लीबं प्रयुञ्जते। तत्र मूलं मृग्यम्। 'सृ गतौ।' 'सरकोऽस्त्री शीधुपात्रे शीधुपानेक्षुशीधुनोः' इति मेदिनी। 'कुर शब्दे।' 'कोरकोऽस्त्री कुट्मले स्यात् कक्कोलकमृणालयोः' इति मेदिनी। 'विचकार कोरकाणि' इति माघः। 'कोरकः पुमान्' इत्यमरस्य

७१४। **चीकयतेराद्यन्तविपर्ययश्च** । कीचको वंशभेदः।

७१५। **पचिमच्योरिच्चोपधायाः** । पेचकः। मेचकः।

७१६। **जनेररष्ठ च** । जठरम्।

७१७। **वचिमनिभ्यां चिच्च** । वठरो मूर्खः। 'मठरो मुनिशौण्डयोः'। बिदादित्वान्माठरः। गर्गादित्वान्माठर्यः।

७१८। **ऊर्जि दृणातेरलचौ पूर्वपदान्तलोपश्च** । 'ऊर्दरः शूररक्षसोः'।

७१९। **कुदरादयश्च** । कुदरः कुसूलः। मृदरं विलसन्। सृदरः सर्पः।

७२०। **हन्तेर्युनाद्यन्तयोर्घत्वतत्वे** । घातनो मारकः।

७२१। **क्रमिगमिक्षमिभ्यस्तुन्वृद्धिश्च** । क्रान्तुः पक्षी। गान्तुः पथिकः। क्षान्तुर्मशकः।

७२२। **हर्यतेः कन्यन्हिरच्** । कन्यन्प्रत्ययः। हिरण्यम्।

७२३। **कृञः पासः** । कर्पासः। बिल्वादित्वात्कार्पासं वस्त्रम्।

७२४। **जनेस्तु रश्च** । जर्तुर्हस्ती योनिश्च।

७२५। **ऊर्णोतेर्डः** । ऊर्णा।

७२६। **दधातेर्यन्नुट् च** । धान्यम्।

७२७। **जीर्यतेः क्रिन्रश्च वः** । 'जिव्रिः स्यात्कलपक्षिणोः'। बाहुलकात् 'हलि च' (सू ३५४) इति दीर्घो न।

७२८। **मन्यतेर्यलोपो मश्चापतुट् चालः** । मन्यतेरालप्रत्ययः स्यात्तस्यापतुडागमो धातोर्यलोपो मकारश्चान्त्यस्य। ममापतालो विषये।

प्रमादः। अपवरकावरकादयोऽपीहैव बोध्याः। **चीकयतेः** ॥ बाहुलकबललब्धोऽयमर्थः। एवमनुपदं वक्ष्यमाणं पचिमच्योरित्यपि बोध्यम्। 'कीचको दैत्यभिद्वाताहतसस्वनवंशयोः। पेचको गजलाङ्गूलमूलोपान्ते च कौशिके। मेचकस्तु मयूरस्य चन्द्रके श्यामले पुमान्। तद्युक्ते वाच्यवत् क्लीबं स्रोतोऽञ्जनान्धकारयोः' इति मेदिनी। **जनेः** ॥ 'जठरः कठिनोऽपि स्यात्' इत्यमरः। जठरो न स्त्रियां कुक्षौ बद्धकर्कटयोस्त्रिषु' इति मेदिनी। **वचि** ॥ 'वठरः कुक्कुटे वण्टे शठे च' इति मेदिनी। **ऊर्जि** ॥ 'तमूर्दरमपृणतायनेन' इति मन्त्रः। **हर्यतेः** ॥ 'हर्य गतिकान्त्योः।' हिरण्यं रेतसि द्रव्ये शातकुम्भवराटयोः। अक्षये मानभेदे स्यादकुप्ये च नपुंसकम्' इति मेदिनी। **जनेः** ॥ तु इत्यविभक्तिकम्। तुप्रत्ययः। रेफश्चान्तादेशः। **ऊर्णोतेः** ॥ 'ऊर्णा मेषादिलोम्नि स्यादावर्ते चान्तरा भ्रुवोः' इत्यमरः। भ्रुवोर्मध्ये य आवर्तस्तत्रेत्यर्थः। 'अन्तरान्तरेण' इति द्वितीया। **दधातेः** ॥ 'धान्यं व्रीहिषु धान्याके' इति

७२९ । **ऋजेः कीकन्** । ऋजीक इन्द्रो धूमश्च ।

७३० । **तनोतेर्डउः सन्वच्च** । 'तितउः पुंसि क्लीबे च' ।

७३१ । **अर्भकपृथुकपाका वयसि** । 'ऋधु वृद्धौ' । अतो वुन् । भकारश्चान्तादेशः । प्रथेः कुकन्संप्रसारणं च । पिबतेः कन् ।

७३२ । **अवद्यावमाधमार्वरेफाः कुत्सिते** । वदेर्नञि यत् । अवद्यम् । अवतेरमः । बस्य पक्षे धः । अवमः । अधमः । अर्तेर्वन् । अर्वा । रिफतेस्तौदादिकात् अः रेफः ।

७३३ । **लीरीङोर्ह्रस्वः पुट् च तरौ श्लेषणकुत्सनयोः** । तरौ प्रत्ययौ क्रमात्स्तो धातोर्ह्रस्वः प्रत्ययस्य पुट् । लिप्तं श्लिष्टम् । रिप्रं कुत्सितम् ।

७३४ । **क्लिशेरीच्चोपधायाः कन्लोपश्च लो नाम्च** । क्लिशेः कन्स्यादुपधाया ईत्वं लस्य लोपो नामागमश्च । कीनाशो यमः । किन्त्वफलं चिन्त्यम् ।

७३५ । **अश्नोतेराशुकर्मणि वरट् च** । चकारादुपधाया ईत्वम् । ईश्वरः ।

७३६ । **चतेरुरन्** । चतुरः ।

७३७ । **प्रा (प्रे ऽ) ततेररन्** । प्रातः ।

७३८ । **अमेस्तुट् च** । अन्तर्मध्यम् ।

मेदिनी । **तनोतेः** ॥ 'चालनी तितउः पुमान्' इत्यमरः । 'चालनं तितउन्युक्तम्' इति कोशान्तरम् । 'तितउ परिपवनं भवति' इति पस्पशायां भाष्यम् । 'स्याद्वास्तु हिङ्गु तितउः' इति पुंनपुंसकवर्गे त्रिकाण्डशेषः । **अर्भक** ॥ 'अर्भकः कथितो बाले मूर्खेऽपि च कृशेऽपि च । पृथुकः पुंसि चिपिटे शिशौ स्यादभिधेयवत् । पाकः परिणते शिशौ । केशस्य जरसा शौक्ल्ये स्थाल्यादौ पचनेऽपि च' इति मेदिनी । **अवद्य** ॥ 'निकृष्टप्रतिकृष्टार्वरेफयाप्यावमाधमाः । विपूयकुत्सितावद्यखेटगर्ह्याणकाः समाः' इति सर्वत्रामरः । 'अधमः स्याद्गर्ह्ये ऊनेऽपि' इति मेदिनी । 'अर्वा तुरङ्गमे पुंसि कुत्सिते वाच्यलिङ्गकः । रेफो रवर्णे पुंसि स्यात् कुत्सिते पुनरन्यवत्' इति च । **लीरीङोः** ॥ 'लिप्तं विषाक्ते भुक्ते च वाच्यवत् स्याद्विलेपितः' इति विश्वः । **क्लिशेः** ॥ 'कीनाशः कर्षकक्षुद्रोपांशुघातिषु वाच्यवत् । यमे ना' इति मेदिनी । **ईश्वर इति** ॥ स्त्रियां टित्त्वात् ङीप् । ईश्वरी मध्योदात्ता । वनिपि ङीब्रयोस्तु आद्युदात्ता । पुंयोगलक्षणे ङीषि अन्तोदात्ता । 'स्थेशभास' इति वरजन्तादपि तु ईश्वरेति विवेकः । 'ईश्वरो मन्मथे शम्भौ नाथे स्वामिनि वाच्यवत् । ईश्वरी चेश्वरोमायाम्' इति मेदिनी । 'ईश्वरः शङ्करेऽधीशे तत्पत्न्यामीश्वरीश्वरा' इति वोपालितः । विन्यस्तमङ्गलमहौषधिरीश्वरायाः' इति भारविः । दशपाद्यान्तु सूत्रान्तरमपि । "हन्तेरन् घश्च" रन्प्रत्ययः स्या-न घश्चादेशः । हन्यते गम्यतेऽतिथिभिः घरः गृहम् । **प्रातरिति** ॥ 'अत सातत्यगमने ।' प्रपूर्वः ।

७३९ । **दहेर्गो लोपो दश्च नः** । गप्रत्ययो धातोरन्त्यस्य लोपो दकारस्य नकारः । नगः ।

७४० । **सिचेः संज्ञायां हनुमौ कश्च** । सिञ्चतेः कप्रत्ययो हकारादेशो नुम्च स्यात् । सिंहः ।

७४१ । **व्याङि घ्रातेश्च जातौ** । कप्रत्ययः स्यात् । व्याघ्रः ।

७४२ । **हन्तेरच्घुर च** । घोरम् ।

७४३ । **क्षमेरुपधालोपश्च** । चादच् । क्ष्मा ।

७४४ । **तरतेर्ड्रिः** । त्रयः । त्रीन् ।

७४५ । **ग्रहेरनिः** । ग्रहणिः । ङीष् । ग्रहणी व्याधिभेदः ।

७४६ । **प्रथेरमच्** । प्रथमः ।

७४७ । **चरेश्च** । चरमः ।

७४८ । **मङ्गेरलच्** । मङ्गलम् ।

॥ इत्युणादिषु पञ्चमः पादः ॥

स्वरादिपाठादव्ययत्वम् । **दहेः** ॥ 'नगो महीरुहे शैले भास्करे पवनाशने' इति मेदिनी । **सिचेः** ॥ 'सिंहः कण्ठीरवे राशौ सत्तमे चोत्तरस्थिते । सिंही क्षुद्रबृहत्योः स्याद्वासके राहुमातरि' इति विश्वः । 'हिंसेर्वर्णव्यत्ययतः सिंहः' इति व्युत्पत्त्यन्तरम् । **व्याङि** ॥ 'व्याघ्रः स्यात्पुंसि शार्दूले रक्तैरण्डकरञ्जयोः । श्रेष्ठेनराद्युत्तरस्थः कण्टकार्यांच्च योषिति' इति मेदिनी । **हन्तेः** ॥ 'घोरं भीमे हरे घोरः' इति विश्वः । **ग्रहेः** ॥ 'ग्रहणी रुक्प्रवाहिका' इत्यमरः । **प्रथेः** ॥ 'प्रथमस्तु भवेदादौ प्रधानेऽपि च वाच्यवत्' इति मेदिनी । 'प्रथमचरम' इति सर्वनामत्वात्पक्षे जसः शी । प्रथमे प्रथमाः । **चरेश्च** ॥ चरमे । चरमाः । 'प्रथिचरिभ्याम्' इति सुवचम् । **मङ्गेरलच्** ॥ उखवखेत्यादिदण्डके मगिः पठ्यते । 'मङ्गला सितदूर्वायामुमायां पुंसि भूमिजे । नपुंसकं तु कल्याणे सर्वार्थे रक्षणेऽपि च' इति मेदिनी । भावे ष्यञि माङ्गल्यम् । तत्र साधुरिति यत् । 'मङ्गल्यः स्यात्त्रायमाणाश्वत्थबिल्वमसूरके । स्त्रियां शम्यामधःपुष्पीमिसिशुक्लवचासु च । रोचनायामथो दध्नि क्लीबं शिवकरे त्रिषु' इति मेदिनी ॥

॥ इत्युणादिषु पञ्चमः पादः ॥

प्राचा तु कतिपयानामेवोणादीनामुपन्यासः कृतः । सोऽपि नैकप्रघट्टकतया । किन्तु विच्छिद्येति स्पष्टमेव । तत्रापि प्रमादं लेशतो दर्शयामः । 'भजो ण्विः' इति ण्विप्रकरणे, 'छन्दसि सहः, वहश्च' इत्युपन्यस्य, 'परौ व्रजेः षः पदान्ते' इति ण्विस्तेनैव षः । परिव्राट् इति तावत् प्राचो ग्रन्थः । तद्व्याख्यायां तत्पौर्वापर्येण पञ्चपाद्युणादिसूत्रे इदं पठ्यते इत्युक्तम् । तन्न । क्विब्वचि

इति क्विब्दीर्घौ प्रक्रम्य, 'परौ व्रजेः' इति सूत्रस्य पाठात् । अस्मिन्नंशे पञ्चपादीदशपाद्योरेकवाक्यत्वात् । यदपि प्राचो ग्रन्थे क्वचित्पठ्यते चिणिति तदप्यपाणिनीयत्वादुपेक्ष्यम् । एतेन प्रघट्टकान्तरे स्त्रुद्रु परिव्रजां दीर्घश्चेति केचिदिति प्राचो ग्रन्थोऽपि प्रत्युक्तः । सूत्रारूढे सर्वसम्मते चार्थे केचिदित्युक्तेरप्रामाणिकत्वात् । यदपि धनर्तिचक्षिङ्वपिनपिजनियजेरुस् इति पाठितं तदप्यनाकरम् । तथा हि । जनेरुसिः । अर्तिपृवपियजितनिधनितपिभ्यो नित् । एतेर्णिच्च । 'चक्षेः शिच्च' इति सर्वसम्मतः पाठः । 'वपूंषि तस्मै वपुषो वपुष्टरम्' इत्यादिमन्त्रेष्वाद्युदात्ततया अनुकूलश्च । वेदभाष्येऽप्येवमेव स्थितम् ॥ इति द्वितीये प्रमादाः ॥ तृतीयेऽपि 'स्तनिदूषिपुषिगदिमदिहृदिभ्यो णेरित्नुच्' इति प्राचा पठितम् । तत्र दूषिहृदी प्राचां वृत्तिकृतां ग्रन्थे क्वापि न पठितौ । दूषयित्नुः हृदयित्नुरिति प्रयोगोऽप्याकरे न दृष्टः । स्तनिहृषिपुषिमुदिगदिमदिभ्य इति हि पञ्चपादीपाठः । घुषिगन्धिमण्डिजनिगामिभ्य इति दशपाद्यामधिकमित्यन्यदेतत् । यदपि श्रुदक्षिस्पृहिगृहिदृजिभ्य आय्य इति पठित्वा दाराय्यः जयाय्य इति प्राचोक्तं तदपि न । दृजिग्रहणस्याकरविरुद्धत्वात् । यदपि जॄविशिभ्यां झच् गण्डिमण्डिजनिनन्दिभ्यश्चेत्युक्त्वा गण्डयन्तो जनयन्त इत्युदाहृतं प्राचा, यच्च गण्डयन्त इति प्रतीकमुपादाय मेघनादमिति व्याख्याय 'गडि वदनैकदेशे' इति व्याख्यातृभिर्विवृतं तदेतत्सर्वं प्रामादिकम् । तथा हि उणादिवृत्तिषु गडीति निरनुषङ्गं पठित्वा 'गड सेचने' इति विवृतम् । अयामन्त' इति सूत्रवृत्तिन्यासहरदत्तादिसकलग्रन्थेष्वेवम् । माधवग्रन्थेऽप्येवमेव । युक्तश्चैतत् । मेघ इति व्याख्यानं प्रति सेचनार्थस्यैवानुगुणत्वात् । जनेः पाठोऽप्यप्रामाणिकः । जिधातुं पठित्वा जयन्तः पाकशासनिरिति सर्वैर्निवृत्तत्वात् अप्रसिद्धत्वाच्च ॥ इति तृतीये प्राचः प्रमादाः ॥ यदपि कॄगॄस्तॄजागृभ्यः क्विन् । गीर्विः स्तृविरिति । तदपि लिपिभ्रमप्रयुक्तमेव । 'कॄ विक्षेपे, गॄ निगरणे, स्तॄञ् आच्छादने' इति प्राचो ग्रन्थं विवृण्वतामुक्तिरपि मूलाशुद्ध्यैव हेया । जॄगॄस्तॄजागृभ्यः क्विन् इति पाठः उणादिवृत्तिकृतां माधवादीनाञ्च सम्मतः । जीर्विः पशुः । शीर्विर्हिंस्रः । स्तीर्विरध्वर्युरिति च तत्तद्ग्रन्थेषूदाहृतम् । स्तॄ इत्यस्य दीर्घान्तत्वे एव हि, 'ॠत इद्धातोः' इतीत्त्वं लभ्यते, न तु ह्रस्वान्तत्वेऽपि । तस्माद्यथाकरमेव ग्रहीतुमुचितमिति दिक् । 'ग्लाज्याहात्वरिभ्यो निरित्यप्यनाकरम् । वीज्याज्वरिभ्यो निरिति पठित्वा सूत्रद्वयानन्तरं वह्निश्रीति सूत्रे ग्लाहात्वरिभ्यो नित्' इति सूत्रितत्वात् । तूर्णिरथः सदानव इत्यादावाद्युदात्तदर्शनाच्च । न च 'स्त्रियां क्तिन्' इत्यधिकारस्थं वार्तिकमेवेदं प्राचोदाहृतं न तूणादिस्थमिति वाच्यम् । एवमपि त्वरतेः पाठस्यानुचितत्वात् । न ह्यसौ वार्तिकेऽस्तीति दिक् । एवं संस्त्याने स्त्यायतेर्ड्रडिति प्राचोदाहृतमप्यनाकरम् । स्त्यायतेर्ड्रडित्येव सूत्रस्याकरे पञ्चपाद्यान्दशपाद्याञ्च उपलम्भात् । संस्त्याने स्त्यायतेर्ड्रड् स्त्री सूते सप्प्रसवे पुमान्' इति तु भाष्ये श्लोकपाठः । स एव माधवेनोपन्यस्तः । न तु सूत्रपाठस्य तथात्वं दृश्यते । एतद्ग्रन्थव्याख्यातॄणामपि प्रमादा ऊह्याः । यथा पाणिन्यादिमुनीनिति व्याचक्षाणैरुक्तम् । मनेरुच्चोपधाया इति । न ह्येवंविधं सूत्रं पञ्चपाद्यां दशपाद्यामप्यस्ति । अत इत्यनुवर्तमाने मनेरुच्चेति सूत्रितत्वात् इति दिक् ॥ इति चतुर्थे प्राचः प्रमादाः ॥

॥ श्रीरस्तु ॥

॥ अथ उत्तरकृदन्तप्रकरणम् ॥

३१६९ । उणादयो बहुलम् । (३-३-१)

एते वर्तमाने संज्ञायां च बहुलं स्युः । केचिदविहिता अप्यूह्याः ।

'संज्ञासु धातुरूपाणि प्रत्ययाश्च ततः परे ।
कार्याद्विद्यादनूबन्धमेतच्छास्त्रमुणादिषु' (भाष्यम्) ॥

३१७० । भूतेऽपि दृश्यन्ते । (३-३-२)

३१७१ । भविष्यति गम्यादयः । (३-३-३)

३१७२ । दाशगोघ्नौ संप्रदाने । (३-४-७३)

अथ उत्तरकृदन्तप्रक्रियाः निरूप्यन्ते—**उणादयो बहुलम्** ॥ तृतीयेऽध्याये तृतीयपादस्येदमादिमं सूत्रम् । **वर्तमाने संज्ञायाञ्चेति** ॥ 'वर्तमाने लट्' इत्यतः 'पुवस्संज्ञायाम्' इत्यतश्च तदनुवृत्तेरिति भावः । अत एव नञि हन एह च नञ्पूर्वाद्धन्तेरासिप्रत्यये प्रकृतेः एहादेशे व्युत्पन्न अनेहस्शब्दो वर्तमानकाल एवेत्युक्तं भाष्ये । संज्ञाशब्दश्चात्र रूढशब्दपरः । वैदिकानामपि शब्दानामुपलक्षणम् । अत एव 'नैगमरूढिभवं हि सुसाधु' इति वार्तिकम् । वैदिका रूढशब्दाश्चौणादिका इति भाष्यञ्च सङ्गच्छते । रूढाश्चैते उणादिप्रत्ययान्ताः अवयवार्थशून्या असन्तमप्यवयवार्थमाश्रित्य प्रायः कर्तरि व्युत्पाद्याः । उणादयो वेत्यनुक्त्वा बहुलग्रहणस्य प्रयोजनमाह । **केचिदविहिता अप्यूह्या इति** ॥ तदेवाह । **संज्ञास्वित्यादि** ॥ भाष्यस्थोऽयं श्लोकः । डित्थो डिवित्थ इत्यादौ धातुरूपाणि प्रत्ययाश्च यथासम्भवमूह्याः । गुणनिषेधादिकार्यवशात् अनूबन्धं विद्यात् । अनूबन्धमित्यत्र 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये' इति दीर्घः । एतत् उणादिषु शास्त्रं शासितव्यम् । 'कृवापाजि' इत्यादिसूत्राणि तु शाकटायनप्रणीतानि अस्यैव बहुलग्रहणस्य प्रपञ्च इत्यर्थः । **भूतेऽपि दृश्यन्ते** ॥ उणादय इति शेषः । वर्तमानाधिकारादिदं भूतग्रहणम् । दृशिः प्रयोगानुसारार्थः । इदं सूत्रं बहुलग्रहणवत्प्रपञ्चार्थम् । **भविष्यति गम्यादयः** ॥ भविष्यति काले गम्यादयश्शब्दाः णिनिप्रत्ययान्ताः निपात्यन्ते इत्यर्थः । ग्रामङ्गमीति निपातनान्नात्र णित्वम् गमिष्यन्नित्यर्थः । प्रस्थायी प्रस्थास्यमान इत्यर्थः ।

एतौ संप्रदाने कारके निपात्येते । दाशन्ति तस्मै दाशः । गां हन्ति तस्मै गोघ्नोऽतिथिः ।

३१७३ । भीमादयोऽपादाने । (३-४-७४)

भीमः । भीष्मः । प्रस्कन्दनः । प्ररक्षः । मूर्खः । खलतिः ।

३१७४ । ताभ्यामन्यत्रोणादयः । (३-४-७५)

संप्रदानापादानपरामर्शार्थं ताभ्यामिति । ततोऽसौ भवति तन्तुः । वृत्तं तदिति वर्त्म । चरितं तदिति चर्म ।

३१७५ । तुमुन्ण्वुलौ क्रियायां क्रियार्थायाम् । (३-३-१०)

क्रियार्थायां क्रियायामुपपदे भविष्यत्यर्थे धातोरेतौ स्तः । मान्तत्वादव्ययत्वम् । कृष्णं द्रष्टुं याति । कृष्णं दर्शको याति । अत्र वाऽसरूपेण तृजादयो न । पुनर्ण्वुलुक्तेः ।

३१७६ । समानकर्तृकेषु तुमुन् । (३-३-१५८)

अक्रियार्थोपपदार्थमेतत् । इच्छार्थेष्वेककर्तृकेषूपपदेषु धातोस्तुमुन्स्यात् । इच्छति भोक्तुम् । वष्टि वाञ्छति वा ।

तुमुन्ण्वुलौ ॥ **क्रियार्थायामिति** ॥ क्रियोद्देश्यभूतक्रियावृत्तिधातौ उपपदे इत्यर्थः । भविष्यतीत्यनुवर्तते । तुमुनि नकार इत् मकारादुकार उच्चारणार्थः । ण्वुलि णलावितौ, वोरकादेशः । **मान्तत्वादिति** ॥ तुमुनो मान्तकृत्त्वात् 'कृन्मेजन्तः' इत्यव्ययत्वमित्यर्थः । ततश्च 'अव्ययकृतो भावे' इति वचनाद्भावे तुमुन् । ण्वुल् तु कर्तर्येव । **कृष्णं द्रष्टुमिति** ॥ 'न लोकाव्यय' इति न षष्ठी । कृष्णकर्मकं भविष्यद्दर्शनार्थं यानमित्यर्थः । अत्र यातीत्युपपदम् । अत्र तुमुन्प्रत्ययप्रकृत्यर्थस्य दर्शनस्य यानार्थत्वं तुमुना द्योत्यं वाच्यं वा । **कृष्णं दर्शको यातीति** ॥ कृष्णं द्रक्ष्यन् तदर्थं यातीत्यर्थः । 'अकेनोर्भविष्यदाधमर्ण्ययोः' इति न षष्ठी । ननु तुमुनो भावार्थकत्वे तद्विषये कर्तरि विहितानां तृजादीनामप्रवृत्तावपि ण्वुल्विषये कर्तरि तृजादयः कुतो न स्युः । न च विशेषविहितेनानेन ण्वुला तृजादयो बाध्यन्ते इति वाच्यम् । वासरूपविधिना तद्बाधस्य पाक्षिकत्वादित्यत आह । **अत्रेति** ॥ क्रियार्थक्रियोपपदे विषये वासरूपविधिना पक्षे प्राप्ताः ये तृजादयस्ते न भवन्तीत्यर्थः । आदिना 'नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्युणिन्यचः' इत्यादिसङ्ग्रहः । कुतोऽत्र तृजादयो नेत्यत आह । **पुनर्ण्वुलुक्तेरिति** ॥ 'ण्वुल् तृचौ' इति कालसामान्ये कर्तरि विहितो ण्वुल् क्रियार्थक्रियोपपदे विषये भवतीति पुनरिह ण्वुल्विधानात् तदितरतृजादयो न भवन्तीति विज्ञायते इति भावः । **समानकर्तृकेषु** ॥ 'तुमुन्ण्वुलौ क्रियायाम्' इत्येव सिद्धे किमर्थमिदमित्यत आह । **अक्रियार्थेति** ॥

३१७७ । शकधृषज्ञाग्लाघटरभलभक्रमसहार्हास्त्यर्थेषु तुमुन् । (३-४-६५)

एषूपपदेषु धातोस्तुमुन्स्यात् । शक्नोति भोक्तुम् । एवं धृष्णोतीत्यादौ । अर्थग्रहणमस्तिनैव संबध्यते । अनन्तरत्वात् । अस्ति भवति विद्यते वा भोक्तुम् ।

३१७८ । पर्याप्तिवचनेष्वलमर्थेषु । (३-४-६६)

पर्याप्तिः पूर्णता । तद्वाचिषु सामर्थ्यवचनेषूपपदेषु तुमुन्स्यात् । पर्याप्तो भोक्तुं प्रवीणः कुशलः पटुरित्यादि । 'पर्याप्तिवचनेषु' किम् । अलं भुक्त्वा । 'अलमर्थेषु' किम् । पर्याप्तं भुङ्क्ते । प्रभूततेह गम्यते न तु भोक्तुः सामर्थ्यम् ।

३१७९ । कालसमयवेलासु तुमुन् । (३-३-१६७)

पर्यायोपादानमर्थोपलक्षणार्थम् । कालार्थेषूपपदेषु तुमुन्स्यात् । कालः समयो वेला अनेहा वा भोक्तुम् । प्रैषादिग्रहणमिहानुवर्तते तेनेह न । 'भूतानि कालः पचतीति वार्ता' ।

इच्छार्थेष्विति ॥ 'इच्छार्थेषु लिङ्लोटौ' इत्यतस्तदनुवृत्तेरिति भावः । **इच्छति भोक्तुमिति** ॥ अत्र इच्छत्युपपदार्थस्य इच्छाया भोजनोद्देश्यत्वाभावेऽपि तुमुन् । इच्छार्थेष्वित्यर्थग्रहणस्य प्रयोजनमाह । **वष्टि वाञ्छति वेति** ॥ यद्यपि वशेः छान्दसेषु परि[illegible] धातुपाठे । तथापि 'वष्टि भागुरिः' इति वार्तिकप्रयोगात् लोकेऽपि प्रयोग इति भावः । **शकधृष** ॥ 'शकधृषज्ञा' इति सूत्रमप्यक्रियोपपदार्थम् । **शक्नोति भोक्तुमिति** ॥ अत्र शक्तेर्भोजनोद्देश्यत्वाभावेऽपि तुमुन् । **एवमिति** ॥ धृष्णोति जानाति ग्लायति घटते आरभते लभते क्रमते उत्सहते अर्हति वा भोक्तुमित्युदाहार्यम् । **अस्तिनैवेति** ॥ न तु शकादिनेत्यर्थः । कुत इत्यत आह । **अनन्तरत्वादिति** ॥ सन्निहितत्वादित्यर्थः । **पर्याप्तिवचने** ॥ पर्याप्ति इत्यस्य विवरणम् । **पूर्णतेति** ॥ अलमर्थेष्वित्यस्य विवरणम् । **सामर्थ्यवचनेष्विति** ॥ **पर्याप्तो भोक्तुमिति** ॥ अन्यूनसामर्थ्यवानित्यर्थः । वचनग्रहणस्य फलमाह । **प्रवीण इत्यादि** ॥ **अलं भुक्त्वेति** ॥ अत्र अलमिति प्रतिषेधार्थकम् । ननु पर्याप्त्यर्थकमिति भावः । **पर्याप्तं भुङ्क्ते इति** ॥ बहुलमन्नं भुङ्क्ते इत्यर्थः । **प्रभूततेति** ॥ अन्नस्येति शेषः । **कालसमयवेलासु** ॥ अक्रियोपपदेऽपि प्रवृत्त्यर्थमिदम् । ननु कालपर्यायाणां कतिपयानां ग्रहणात्तदितरस्मिन् अनेह आदिशब्दे उपपदे न स्यादित्यत आह । **पर्यायोपादानमर्थोपलक्षणार्थमिति** ॥ **अनुवर्तते इति** ॥ प्रैषातिसर्गसूत्रादिति भावः । **भूतानीति** ॥ पृथिव्यादिपञ्चभूतानि कालः पचति उपचयापचयादिविकारं प्रापयति इति वार्ता लोकवृत्तान्त

३१८० । भाववचनाश्च । (३-३-११)

भाव इत्यधिकृत्य वक्ष्यमाणा घञादयः क्रियार्थायां क्रियायां भविष्यति स्युः । यागाय याति । 'तुमर्थात्' (सू ५८२) इति चतुर्थी ।

३१८१ । अण्कर्मणि च । (३-३-१२)

कर्मण्युपपदे क्रियार्थायां क्रियायां चाण्स्यात् । ण्वुलोऽपवादः । काण्डलावो व्रजति । परत्वादयं कादीन्बाधते । कम्बलदायो व्रजति ।

इत्यर्थः । **भाववचनाश्च** ॥ क्रियार्थायां क्रियायामिति भविष्यतीति चानुवर्तते । भावे चेत्येव सिद्धे वचनग्रहणस्य प्रयोजनमाह । **भाव इत्यधिकृत्येति** ॥ भावे इत्यधिकृत्य घञादयो विधास्यन्ते ये सामान्यतः ते क्रियार्थायां क्रियायां उपपदे भविष्यति काले विशेषविहितेनापि तुमुना समुच्चिता भवन्तीत्यर्थः । न च वाऽसरूपविधिना सिद्धमेतदिति शङ्क्यम् । 'क्त्ल्युट् तुमुन् खलर्थेषु वाऽसरूपविधिर्नास्ति' इत्युक्तेरिति भावः । ननु यागाय यातीत्यत्र यागस्य सम्प्रदानत्वाभावात् कथं चतुर्थी । नापि तादर्थ्यचतुर्थी तादर्थ्यस्य प्रत्ययेनैव लाभादित्यत आह । **तुमर्थादिति** ॥ **अण् कर्मणि च** ॥ चकारेण क्रियार्थायां क्रियायामिति समुच्चीयते । तदाह । **क्रियार्थायां क्रियायाञ्चेति** ॥ तथा च क्रियार्थायां क्रियायां कर्मणि चेत्युपपदद्वये सत्येवास्य प्रवृत्तिः नान्यतरस्मिन्निति भाष्ये स्पष्टम् । कर्त्रर्थकोऽयमण् । कर्तरि कृदित्यधिकारात् । अत्र 'ण्वुल्तृचौ' इति बाधित्वा 'कर्मण्यण्' इति सामान्यविधिना अण् प्राप्तः तन्तावत्क्रियार्थायां क्रियायामुपपदे विशेषविहितस्तुमुन्ण्वुलाविति ण्वुल् बाधितुमुद्युङ्क्ते, पुनर्ण्वुल्विधिसामर्थ्येन वाऽसरूपविधेरत्राप्रवृत्तेरुक्तत्वात् । तमिमं ण्वुलम्बाधितुमयमण्विधिः । तदाह । **ण्वुलोऽपवाद इति** ॥ 'तुमुन्ण्वुलौ' इति विहितस्य ण्वुलोऽपवाद इत्यर्थः । एवञ्च ण्वुला बाधितस्य 'कर्मण्यण्' इत्यस्य अयमण्विधिः प्रतिप्रसवार्थ इति स्थितम् । ननु ण्वुला बाधितस्याणः प्रतिप्रसवेऽपि 'आतोऽनुपसर्गे' इति कप्रत्ययः कम्बलदायो व्रजतीत्यत्र दुर्निवारः । कप्रत्ययस्य कर्मण्यणपवादत्वात् सरूपत्वेन च वाऽसरूपविध्यप्रवृत्तेः । न चायं वैशेषिकोऽण्विधिः कप्रत्ययस्याप्यपवाद इति शङ्क्यम् । न ह्ययमपूर्वोऽण्विधिः । किन्तु लाघवात् 'कर्मण्यण्' इत्यणेवात्र प्रतिप्रसूयते । सच 'कर्मण्यण्' इत्यण् सामान्यविहितः 'आतोऽनुपसर्गे कः' इति वैशेषिकस्य नापवादः । प्रत्युत कप्रत्यय एव तदपवादः । अतः कम्बलदायो व्रजतीत्यत्र कर्मण्यणपवादं तुमुन्ण्वुलाविति ण्वुलम्बाधित्वा कप्रत्ययः स्यादित्यत आह । **परत्वादयं कादीन् बाधते इति** ॥ आदिना सामगो गुरुकुलं व्रजतीत्यादौ गापोष्टगित्यादिसङ्ग्रहः । अण्कर्मणि चेति ह्यावर्तते । प्रतिप्रसवविधिरपूर्वविधिश्च । तत्र प्रतिप्रसवविधिना ण्वुला अणो बाधनिवृत्तिः । अपूर्वविधिविहितस्य त्वणः तृतीयपादीयस्य द्वितीयपादस्थकप्रत्ययापेक्षया परत्वात् कादिप्रत्यया अणा अनेन बाध्यन्ते इत्यर्थः । एतच्च भाष्ये स्पष्टम् । इत ऊर्ध्वम् 'लृट् शेषे च' इत्यादिसूत्रेषु क्रियार्थायां क्रियायामिति निवृत्तम् । भविष्यतीत्येवानुवर्तते इति

३१८२ । पदरुजविशस्पृशो घञ् । (३-३-१६)

भविष्यतीति निवृत्तम् । पद्यतेऽसौ पादः । रुजतीति रोगः । विशतीति वेशः । स्पृशतीति स्पर्शः ।

३१८३ । सृ स्थिरे । (३-३-१७)

'सृ' इति लुप्तविभक्तिकम् । स्थिरे कर्तरि सर्तेः घञ्स्यात् । सरति कालान्तरमिति सारः । 'व्याधिमत्स्यबलेषु चेति वाच्यम्' । (वा २१५४) अतीसारो व्याधिः । 'उपसर्गस्य' इति दीर्घः । अन्तर्भावितण्यर्थोऽत्र सरतेः । रुधिरादिकमतिशयेन सारयतीत्यर्थः । विसारो मत्स्यः । 'सारो बले दृढांशे च ।'

३१८४ । भावे । (३-३-१८)

सिद्धावस्थापन्ने धात्वर्थे वाच्ये धातोर्घञ्स्यात् । पाकः । पाकौ ।

३१८५ । स्फुरतिस्फुलत्योर्घञि । (६-१-४७)

अनयोरेच आत्वं स्याद्घञि । स्फारः । स्फालः । 'उपसर्गस्य घञि–' (सू १०४४) इति दीर्घः । परीहारः । 'इकः काशे' (सू १०४५) । काशे उत्तरपदे इगन्तस्यैव प्रादेर्दीर्घः स्यात् । नीकाशः अनूकाशः । 'इकः' किम् ।

बोध्यम् । **पदरुज** ॥ कर्तरीत्येव । **पद्यतेऽसाविति** ॥ करणस्याप्यत्र विवक्षातः कर्तृत्वम् । 'एरच्' इत्यतः प्राक् घञधिक्रियते । **सृ स्थिरे** ॥ **लुप्तविभक्तिकमिति** ॥ लुप्तपञ्चमीकमित्यर्थः । **स्थिरे कर्तरीति** ॥ स्थिरे इति कर्तृविशेषणम् । न तूपपदमिति भावः । **सर्तेरिति** ॥ भ्वादेर्जुहोत्यादेश्च ग्रहणम्, न तु जुहोत्यादेरेव, व्याख्यानात् । तदाह । **सरति कालान्तरमिति सार इति** ॥ अर्धर्चादिपाठात् पुस्त्वं क्लीबत्वञ्च । अत एव च स्थिर इति नोपपदम् । **व्याधीति** ॥ वार्तिकमस्थिरार्थम् । **सारो बल इति** ॥ भाष्ये तु बले खदिरसार इत्युदाहृतम् । **भावे** ॥ भावो भावना क्रिया सा च धातुत्वेन सकलधातुवाच्येत्यादि मूलव्याख्यावसरे सर्वधातुवाच्यं क्रियासामान्यं तद्विशेषः पाकादिश्च धातुविशेषवाच्यः । तत्र क्रियासामान्यं भावशब्दार्थः । तिङ्वाच्यं लिङ्गसङ्ख्यान्वयायोग्यं साध्यावस्थापन्नम् । कृद्वाच्यन्तु लिङ्गसङ्ख्यान्वययोग्यं सिद्धावस्थापन्नम्, कृदभिहितो भावो द्रव्यवत्प्रकाशत इति भाष्यादिति प्रपञ्चितम् । तदाह । **सिद्धावस्थापन्न इत्यादिना** ॥ **घञिति** ॥ 'पदरुज' इत्यतस्तदनुवृत्तेरिति भावः । **इकः काशे** ॥ **उत्तरपदे इति** ॥ 'अलुगुत्तरपदे' इत्यतस्तदनुवृत्तेरिति भावः । 'ढ्रलोपे पूर्वस्य' इत्यतो दीर्घ इत्यनुवर्तते । 'उपसर्गस्य घञ्यमनुष्ये' इत्यतो घञीति । तेनैव सिद्धे नियमार्थमिदम् । तदाह । **इगन्तस्यैवेति** ॥ **दीर्घः स्यादिति** ॥ घञीति शेषः ।

प्रकाशः । 'नोदात्तोपदेश–' (सू २७६३) इति न वृद्धिः । शमः । आचमादेस्तु । आचामः । कामः । वामः । विश्राम इति त्वपाणिनीयम् ।

३१८६ । अकर्तरि च कारके संज्ञायाम् । (३-३-१९)

कर्तृभिन्ने कारके घञ्स्यात् ।

३१८७ । घञि च भावकरणयोः (६-४-२७)

रञ्जेर्नलोपः स्यात् । रागः । 'अनयोः' किम् । रज्यत्यस्मिन्रङ्गः । प्रास्यत इति प्रासः । 'संज्ञायाम्' इति प्रायिकम् । को भवता लाभो लब्धः । इत उत्तरं 'भावे' 'अकर्तरि कारके' इति 'कृत्यल्युटो बहुलम्' (सू २८४१) इति यावद्द्वयमप्यनुवर्तते ।

३१८८ । स्यदो जवे । (६-४-२८)

स्यन्देर्घञि नलोपो वृद्ध्यभावश्च निपात्यते । स्यदो वेगः । अन्यत्र स्यन्दः ।

३१८९ । अवोदैधौद्मप्रश्रथहिमश्रथाः । (६-४-२९)

आचाम इति ॥ अनाचमेरिति पर्युदासान्न वृद्धिनिषेध इति भावः । **अपाणिनीयमिति** ॥ 'नोदात्तोपदेशस्य' इति वृद्धिनिषेधादिति भावः । **अकर्तरि** ॥ कारक इति प्रत्ययार्थनिर्देशः । न तृ[illegible]ाख्यानात् । संज्ञाशब्देन रूढिर्विवक्षितः । तेन राग इति वक्ष्यमाणमुदाहरणं सङ्गच्छते । **घञि** ॥ 'अनिदिताम्' इति नलोपप्रकरणे 'रञ्जेश्च' इत्युत्तरमिदं सूत्रम् । तदाह । **रञ्जेर्नलोपः स्यादिति** ॥ सूत्रे शेषपूरणमिदम् । **राग इति** ॥ 'चजोः कु घिण्ण्यतोः' इति जस्य गः, नलोपे कृते उपधावृद्धिः रञ्जनक्रियेत्यर्थः, रञ्जनद्रव्यं वा । **प्रास्यत इति** ॥ प्रपूर्वात् 'असु क्षेपणे' इत्यस्मात् 'अकर्तरि च' इति करणे घञि प्रास इति रूपमित्यर्थः । प्रास्यन्ते क्षिप्यन्ते शत्रवोऽनेनेति प्रासः आयुधविशेषः । **प्रायिकमिति** ॥ स्पष्टमिदं भाष्ये । ततश्च असंज्ञायामपि क्वचिदयं घञ् भवतीति भावः । तदाह । **को भवतेति** ॥ **लाभ इति** ॥ भावे घञ् । कः लाभः हिरण्यादिप्राप्तिरूपः लब्धः सम्पन्न इत्यर्थः । भवतेत्यस्य लब्ध इत्यत्रान्वयात् 'नलोक' इति षष्ठी निषेधः । **अनुवर्तत इति** ॥ अत्र व्याख्यानमेव शरणम् । 'स्यन्दू प्रस्रवणे' इत्यस्मात् 'अकर्तरि च' इति घञि क्ङिदभावात् 'अनिदिताम्' इति नलोपो न प्राप्तः । तत्र स्यन्देश्चेत्युक्तौ यद्यपि नलोपस्सिद्ध्यति । तथापि कृते नलोपे उपधावृद्धिः स्यात् । तत्र नलोपमुपधावृद्ध्यभावञ्च प्रापयितुमाह । **स्यदो जवे** ॥ **स्यदो वेग इति** ॥ वेगे रूढोऽयम् । **अन्यत्रेति** ॥ प्रस्रवणे इत्यर्थः । **अवोदैधौद्म** ॥ अवोद, एध, ओद्म, प्रश्रथ, हिमश्रथ, एषां द्वन्द्वः । **अवोद इति** ॥ घञि नलोपो निपात्यते । कृते नलोपे

अवोदः अवक्लेदनम्। एध इन्धनम्। ओद्म उन्दनम्। श्रन्थेर्नलोपो वृद्ध्यभावश्च। प्रश्रथः। हिमश्रथः।

३१९०। परिमाणाख्यायां सर्वेभ्यः। (३-३-२०)

घञ्। अजपोर्बाधनार्थमिदम्। एकस्तण्डुलनिचायः। तण्डुलानां निचायः राशिः परिच्छिद्यते। द्वौ शूर्पनिष्पावौ। शूर्पेण निष्पावौ। द्वौ कारौ। अत्र विक्षिप्यमाणो धान्यादिः परिच्छिद्यते। 'दारजारौ कर्तरि णिलुक्च' (वा २१८२)। दारयन्तीति दाराः। जरयतीति जारः उपपतिः।

आद्गुणः। लघूपधगुणस्तु न भवति। 'न धातुलोपे' इति निषेधात्। **एध इति** ॥ 'ञि इन्धी दीप्तौ' इत्यस्मात् घञि नलोपः। 'न धातुलोप' इति निषेधं बाधित्वा गुणश्च निपात्यते। **ओद्म इति** ॥ उन्देरौणादिके मन्प्रत्यये नलोपो गुणश्च निपात्यते। **श्रन्थेरिति** ॥ प्रपूर्वस्य हिमपूर्वस्य च घञीति शेषः। **परिमाणाख्यायां** ॥ **घञिति** ॥ शेषपूरणम्। सर्वेभ्य धातुभ्य अकर्तरि कारके वाच्ये घञ् स्यात् प्रत्ययार्थस्य परिच्छेदे गम्ये इत्यर्थः। ननु 'अकर्तरि कारके' इत्येव सिद्धे किमर्थमिदमित्यत आह। **अजपोरिति** ॥ 'एरच्' 'ऋदोरप्' इति वक्ष्यमाणयोर्बाधनार्थमित्यर्थः। 'अकर्तरि च' इति घञ् तु ताभ्यां विशेषविहिताभ्यां बाध्येत, सरूपत्वेन वाऽसरूपविधेरप्रवृत्तेरिति भावः। **एकस्तण्डुलनिचाय इति** ॥ निष्कृष्य चीयते सङ्गीक्रियते इति निचायः। कर्मकारके वाच्ये 'एरच्' इत्यस्यापवादो घञ्। तण्डुलनिचायशब्दे विग्रहं दर्शयति। **तण्डुलानामिति** ॥ निचायशब्दस्य विवरणम्। **राशिरिति** ॥ **परिच्छिद्यते इति** ॥ तण्डुलावयवकसङ्घातात्मकः राशिरेकत्वेन परिच्छिद्यते इत्यर्थः। **द्वौ शूर्पनिष्पावाविति** ॥ निष्पूयते तुषापनयनेन शोध्यते इति निष्पावः तण्डुलादिराशिः। कर्मणि घञ् अवपवादः। शूर्पेण निष्पावः शूर्पनिष्पावः। 'कर्तृकरणे कृता बहुलम्' इति समासः। द्वित्वन्तु शूर्पद्वारा निष्पावेऽन्वेति। अतश्शूर्पद्वित्वमार्थिकम्। न तु शाब्दमित्येकवचनं निर्बाधम्। तदाह। **शूर्पेणेत्यादि** ॥ **द्वौ काराविति** ॥ कीर्यते विक्षिप्यते इति कारः। धान्यादिराशिः कर्मणि घञ् अवपवादः। तदाह। **अत्र विक्षिप्यमाण इति** ॥ न च धातोरित्यधिकारादेव धातुमात्रात्सिद्धे सर्वग्रहणं व्यर्थमिति शङ्क्यम्। प्रकृत्याश्रय एवापवादो बाध्यते। नत्वर्थाश्रय इत्येतदर्थत्वात्। तेनेह न। एका तिलोच्छ्रितिः। उच्छ्रीयते ऊर्ध्वीक्रियते इत्युच्छ्रितिः। ऊर्ध्वं कृतो राशिः कर्मणि स्त्रियां क्तिन्। स च अर्थाश्रयत्वात् प्रकृत्याश्रयत्वाभावात् नानेन घञा बाध्यते। किन्तु एरच् 'ऋदोरप्' इति प्रकृत्याश्रयावेव अजपौ बाध्येते इति भाष्ये स्पष्टम्। **दारजाराविति** ॥ वार्तिकम्। 'दॄ विदारणे', 'जॄ वयोहानौ' आभ्यां ण्यन्ताभ्याङ्कर्तरि घञ्। णिलोपं बाधित्वा णिलुक् चेत्यर्थः। दारयन्ति चित्तं विद्रावयन्तीति दाराः भार्या। "दाराः पुंसि च भूम्न्येव" इत्यमरः। घञि णिलुक्। ण्याश्रयवृद्धौ निवृत्तायां घञाश्रया वृद्धिः। तदाह। **दारयन्तीति दारा इति** ॥ जरयति नाशयति कुलमिति जारः जॄधातोर्ण्यन्तात् घञ् णिलुक्। णिलोपे सति तु तस्य परनिमित्तकत्वेन '**अचः परस्मिन्**' इति स्थानिवत्त्वात् घञाश्रया वृद्धिः न स्यात्। न च णिनिमित्तैव

३१९१ । इङश्च । (३-३-२१)

घञ् । अचोऽपवादः । उपेत्यास्मादधीयते उपाध्यायः । 'अपादाने स्त्रियामुपसंख्यानं तदन्ताच्च वा ङीष्' (वा २१८४) । उपाध्याया—उपाध्यायी । 'शॄ वायुवर्णनिवृतेषु' (वा २१८५) । 'शॄ' इत्यविभक्तिको निर्देशः । शारो वायुः । करणे घञ् । शारो वर्णः । चित्रीकरणमिह धात्वर्थः । निव्रियते आव्रियतेऽनेनेति निवृतमावरणम् । बाहुलकात्करणे क्तः । 'गौरिवाकृतनीशारः प्रायेण शिशिरे कृशः' । अकृतप्रावरण इत्यर्थः । प्रदक्षिणप्रसव्यगामिनां शाराणाम्' इति वार्तिककारप्रयोगादक्षेष्वपि शार इति भवति ।

३१९२ । उपसर्गे रुवः । (३-३-२२)

घञ् । संरावः । 'उपसर्गे' किम् । रवः ।

३१९३ । अभिनिसः स्तनः शब्दसंज्ञायाम् । (८-३-८६)

अस्मात्स्तनः सस्य मूर्धन्यः अभिनिष्टानो वर्णः । शब्दसंज्ञायां किम् । अभिनिःस्तनति मृदङ्गः ।

वृद्धिरस्त्विति वाच्यम् । 'जनीजॄष्क्नसुरञ्जोऽमन्ताश्च' इति मित्त्वे 'मितां ह्रस्वः' इति णिनिमित्तकह्रस्वापत्तेः । णिलुकि तु तस्य परनिमित्तकत्वाभावेन स्थानिवत्त्वाभावान्न ह्रस्वप्रसङ्गः । तदाह । **जरयतीति जार इति** ॥ **उपपतिरिति** ॥ "जारस्तूपपतिस्समौ" इत्यमरः । **इङश्च** ॥ **घञिति** शेषपूरणम् । 'इङ् अध्ययने' नित्यमधिपूर्वः । अस्मादकर्तरि कारके घञित्यर्थः । अकर्तरि चेति सिद्धेराह । **अचोऽपवाद इति** ॥ 'एरच्' इत्यस्यापवाद इत्यर्थः । **उपेत्येति** ॥ समीपम्प्राप्य यस्मादधीते स उपाध्यायः इत्यर्थः । अपादाने घञिति भावः । 'आख्यातोपयोगे' इत्यपादानत्वम् । **अपादाने इति** ॥ अपादानकारके वाच्ये स्त्रीत्वे गम्ये इङो घञ उपसङ्ख्यानमित्यर्थः । **तदन्ताच्च वा ङीषिति** ॥ वार्तिकम् । 'अपादाने स्त्रियाम्' इति विहितघञन्तात् इत्यर्थः । अत्र पठितमेव वार्तिकं स्त्रीप्रत्ययाधिकारे या तु स्वयमेव अध्यापिका, तत्र वा ङीषित्युपन्यस्तं मूले । ननु 'अकर्तरि च' इत्येव सिद्धे किमर्थङ्घञो विधानमिति चेन्न । 'घञनुक्रमणमजपोर्विषये' इति 'एरच्' 'ॠदोरप्' इत्यजपोरेव विषये 'अकर्तरि च' इति घञ्विधिरिति भाष्यवचनात् स्त्रीत्वे गम्ये 'स्त्रियां क्तिन्' इति क्तिन्विषये घञि अप्राप्ते 'अपादाने स्त्रियाम्' इति घञ्वचनात् । **उपाध्यायेति** ॥ उपेत्य अस्यास्सकाशादधीयते इत्यर्थः । **शॄवाय्विति** ॥ वार्तिकम् । **अविभक्तिकमिति** ॥ लुप्तपञ्चमीकमित्यर्थः । वायौ वर्णे निवृत्ते च कर्तरि शॄधातोर्घञित्यर्थः । अपोऽपवादः । **शारो वायुरिति** ॥ शीर्यन्ते पर्णफलादीनि यैरिति विग्रहः । तदाह । **करणे घञिति** ॥ **चित्रीकरणमिति** ॥ शीर्यन्ते चित्रीक्रियन्ते पटादयः अनेनेति भावः । **गौरिवेति** ॥ भाष्यस्थं श्लोकार्धम् । नीशार इत्यत्र 'उपसर्गस्य घञि' इति दीर्घः । अक्षे शारशब्दं साधयति । **प्रदक्षिणेति** ॥ **वार्तिककारप्रयोगादिति** ॥ पञ्चमस्य द्वितीये 'अनुपदसर्वान्नायानयम्' इति सूत्रभाष्ये स्थितमिदम् । **उपसर्गे**

३१९४। समि युद्रुदुवः। (३-३-२३)

संयूयते मिश्रीक्रियते गुडादिभिरिति संयावः पिष्टविकारोऽपूपविशेषः। संद्रावः। संदावः।

३१९५। श्रिणीभुवोऽनुपसर्गे। (३-३-२४)

श्रायः। नायः। भावः। 'अनुपसर्गे' किम्। प्रश्रयः। प्रणयः। प्रभवः। कथम् 'प्रभावो राज्ञः' इति। प्रकृष्टो भाव इति प्रादिसमासः। कथम्। 'राज्ञो नयः' इति। बाहुलकात्।

३१९६। वौ क्षुश्रुवः। (३-३-२५)

विक्षावः। विश्रावः। 'वौ' किम्। क्षवः। श्रवः।

३१९७। अवोदोर्नियः। (३-३-२६)

अवनायोऽधोनयनम्। उन्नायः ऊर्ध्वनयनम्। कथम् 'उन्नयः उत्प्रेक्षा' इति। बाहुलकात्।

३१९८। प्रे द्रुस्तुस्रुवः। (३-३-२७)

प्रद्रावः। प्रस्तावः। प्रस्रावः। 'प्रे' इति किम्। द्रवः। स्तवः। स्रवः।

३१९९। निरभ्योः पूल्वोः (३-३-२८)

निष्पूयते शूर्पादिभिरिति निष्पावो धान्यविशेषः। अभिलावः। 'निरभ्योः' किम्। पवः। लवः।

३२००। उन्न्योर्ग्रः। (३-३-२९)

उद्गारः। निगारः। 'उन्न्योः' किम्। गरः।

३२०१। कॄ धान्ये। (३-३-३०)

रुवः ॥ घञिति शेषः। उपसर्गे उपपदे रुधातोर्घञित्यर्थः। अबपवादः। **समि युद्रुदुवः** ॥ समित्युपसर्गे उपपदे यु द्रु दु एभ्यः घञित्यर्थः, अबपवादः। **श्रिणी** ॥ उपसर्गे असति श्रि, नी, भू, एभ्यो घञित्यर्थः, अजपोरपवादः। **बाहुलकादिति** ॥ 'कृत्यल्युटो बहुलम्' इति बहुलग्रहणादित्यर्थः। **वौ क्षुश्रुवः** ॥ वि इत्युपसर्गे उपपदे क्षु, श्रु, धातोर्घञित्यर्थः। अबपवादः। **अवोदोर्नियः** ॥ अव, उत्, अनयोरुपपदयोः नीधातोर्घञित्यर्थः। अजपवादः। उन्नय इत्यस्य विवरणम्। **उत्प्रेक्षेति** ॥ **प्रे द्रुस्तुस्रुवः** ॥ प्र इत्युपपदे द्रु, स्तु, स्रु, एभ्यः घञित्यर्थः। अबपवादः। **निरभ्योः** ॥ निर्, अभि, अनयोरुपपदयोर्घञित्यर्थः। अबपवादः। **उन्न्योर्ग्रः** ॥ उत्, नि, इत्युपपदयोर्घञित्यर्थः, अबपवादः। **कॄ धान्ये** ॥ कॄ इति

'कॄ इत्यस्माद्धान्यविषयकादुन्न्योर्घञ्स्यात् । उत्कारो निकारो धान्यस्य विक्षेप इत्यर्थः । 'धान्ये' किम् । भिक्षोत्करः । पुष्पनिकरः ।

३२०२ । यज्ञे समि स्तुवः । (३-३-३१)

समेत्य स्तुवन्ति यस्मिन्देशे छन्दोगाः स देशः संस्तावः । 'यज्ञे' किम् । संस्तवः परिचयः ।

३२०३ । प्रे स्त्रोऽयज्ञे । (३-३-३२)

'अयज्ञे' इति छेदः । यज्ञे इति प्रकृतत्वात् । प्रस्तारः । 'अयज्ञे' किम् । बर्हिषः प्रस्तरो मुष्टिविशेषः ।

३२०४ । प्रथने वावशब्दे । (३-३-३३)

विपूर्वात्स्तृणातेर्घञ्स्यादशब्दविषये प्रथने । पटस्य विस्तारः । 'प्रथने' किम् । तृणविस्तरः । 'अशब्दे' किम् । ग्रन्थविस्तरः ।

३२०५ । छन्दोनाम्नि च । (३-३-३४)

'स्त्र' इत्यनुवर्तते । विष्टारपङ्क्तिश्छन्दः । विस्तीर्यन्तेऽस्मिन्नक्षराणीत्यधिकरणे घञ् । ततः कर्मधारयः ।

३२०६ । छन्दोनाम्नि च । (८-३-९४)

विपूर्वस्य स्तृणातेर्घञन्तस्य सस्य षत्वं स्याच्छन्दोनाम्नि । इति षत्वम् ।

३२०७ । उदि ग्रहः । (३-३-३५)

उद्ग्राहः ।

लुमपञ्चर्माकम् । तदाह । कॄ **इत्यस्मादिति** ॥ **यज्ञे समि स्तुवः** ॥ समित्युपपदे स्तुधातोर्घञ् स्यात् यज्ञविषये प्रयोग इत्यर्थः । अधिकरणे ल्युटोऽपवादः । संस्तव इत्यस्य विवरणम् । **परिचय इति** ॥ **प्रे स्त्रोऽयज्ञे** ॥ **प्रकृतत्वादिति** ॥ यज्ञे इति तु च्छेदो न भवति । पूर्वसूत्राद्यज्ञग्रहणानुवृत्त्यैव सिद्धेरित्यर्थः । प्र इत्युपपदे स्तृधातोर्घञित्यर्थः । **प्रस्तार इति** ॥ इष्टकासन्निवेशविशेष इति याज्ञिकाः । **प्रथने वावशब्दे** ॥ वौ अशब्दे इति च्छेदः । तदाह । **विपूर्वादिति** ॥ **छन्दो नाम्नि च** ॥ विपूर्वात् स्तृधातोर्घञ् स्यात् । अक्षरेयत्तात्मकछन्दसः संज्ञायामित्यर्थः । शब्दविषयत्वात् पूर्वेणाप्राप्ते वचनम् । **कर्मधारय इति** ॥ विष्टरश्चासौ पङ्क्तिश्चेति विग्रह इति भावः । ननु 'सात्पदाद्योः' इति निषेधादादेशसकाराभावाच्च कथमिह षत्वमित्यत आह । **छन्दोनाम्नीति** ॥ 'वृक्षासनयोर्विष्टरः' इत्युत्तरं सूत्रम् । वेदप्रसिद्धसंज्ञायां विष्टरशब्दः निपात्यते इत्यर्थः । **उदि ग्रहः** ॥ उदित्युपपदे ग्रहधातोः